Andhra Loyola College, Vijayawada.

March - 1958

THIS

THIRD ISSUE

OF

Andhra Loyola College Magazine

IS

HUMBLY AND FILIALLY DEDICATED

TO

MARY, MOTHER OF GOD,

UNDER

HER TITLE OF OUR LADY OF LOURDES

In Honour of the Centenary

Of her Apparitions to St. Bernadette

February 11 – July 17 – 1858

The Lourdes Centenary

The 'fact of Lourdes' is a historical and human phenomenon with few parallels in the annals of the world. One hundred years ago, Lourdes was an obscure little hamlet of a few hundred inhabitants tucked away in a fold of the French Pyrenees. Its very name was unknown even to the majority of Frenchmen. Today the name Lourdes is familiar to hundreds of millions of men and women in every corner of the world. To legions of simple folk in the country-sides of India, Africa, South America and elsewere, people who might not even have heard of great cities like London, Paris or Moscow, Lourdes evokes a bright and shining vision; it is the metropolis of prayer and an irrefragable proof of God's mercy entering into this world of ours. Many men and women all over the world even call themselves by the name 'Lourdes' or some modification of it. How many thousands of people stricken with fell incurable diseases of body have miraculously recovered their health at Lourdes; and how many countless thousands of others have been cured of even more serious spiritual maladies; have seen peace of mind and soul restored to them; have been filled with strength to bear their trials, in a word have experienced the tide of divine grace pouring over them! Today Lourdes is one of the most important international pilgrim centres of the whole world. Every year about 2,000,000 men and women from the farthest corners of the world pour into this remote mountain village; and this year, on the occasion of the centenary, no less than 8 millions are expected to arrive by land, sea and air.

What is the explanation of these astonishing facts? Every intelligent person must surely be interested in knowing it. In a word: Lourdes is a manifestation of the Divine compassion poured out on men through the mediation of a woman who walked this world 1,960 years ago and whom all Christians lovingly call the "Blessed Virgin Mary". Mary, let it be recalled, though she was sinless, is no Goddess but an ordinary mortal creature; a Jewess inhabitant of Palestine at the beginning of the Christian era. She was chosen by God to be the means by which He would take human form and become incarnate as a man. In other words she was chosen to be the mother of God-made-man, Jesus Christ. This is the reason why all Catholics show love for and reverence to Mary; though none of them will mistake this respect for the adoration which is to be paid to God alone and to no creature no matter how holy and exalted she might be. Catholics look upon Jesus Christ not merely as their God, but also as their elder brother. It is but natural, therefore,

that they should have for Mary, the filial devotion of children for their mother. On her part, Mary, now in heaven, has shown throughout these 2000 years a motherly care and protection for the human race. All over the world there are special shrines dedicated to her where people love to come and pray. One such shrine, famous throughout India, is Vailankanni in Tanjore District. Mary too has, several times in different places, such as Guadaloupe (Mexico), Fatima (Portugal) and Lourdes, appeared to human beings, generally of humble origin; inorder, through them, to exhort men to prayer and penance. These places have immediately become pilgrim centres and the devotion of the people has always been confirmed by miraculous cures of body and soul, showing that God is pleased with such devotion to Mary.

Lourdes is the most famous of these spots. Here in 1858, Mary appeared eighteen times in visible form to a young shepherdess called Bernadette Soubirous. Few people would give credit to Bernadette's words at the beginning; but belief was soon forced by the events that followed, chiefly by the extraordinary and medically attested miracles that have occured and continue to occur there. To date, nearly 5,000 such cures certified by the highest medical evidence from doctors of all religious faiths or of none at all, have taken place at Lourdes. Thousands of sick people are brought there on stretchers; and though only a very few are miraculously cured, all go away encouraged and resigned to the will of God.

But Lourdes is above all a place of prayer. The present writer had the privilage of spending three days at Lourdes in July, 1948. It will ever remain for him an unforgettable experience – to pray at Lourdes with thousands upon thousands of men and women of every race and colour and speaking every language. Lourdes is bathed in the atmosphere of prayer and even those who do not habitually pray are penetrated with this subtle atmosphere and irresistibly drawn to pray to God with faith and confidence.

This then is the meaning of the Lourdes Centenary which is being celebrated by Catholics throughout the world this year. As a Catholic Institution, it is but fitting that we should enlighten our readers on the meaning of this important occasion and dedicate our Magazine to "Our Lady of Lourdes" to whom we pray for blessings on our College, our Staff, Students, Benefactors and Friends.

— **T. MATHIAS, S. J.**

A. M. D. G.

ANDHRA LOYOLA COLLEGE

VIJAYAWADA

Third Issue of College Magazine

March :: 1958

కట్నాల గడిబిడి	...	చాట్రాతి వెంకట నాగేశ్వరరావు, IV B. A.	64
చెవిటి మొత్తుకోళ్ళు (నాటిక)	...	పారా వెంకటేశ్వర్లు, III B. SC.	66
వినేవి - కనేవి	...	టి. వి. చలపతిరావు, P. U C.	70
తపోభంగము	...	సోమయాజుల శేషగిరిశర్మ, (చతుర కక్ష్య)	71
విజ్ఞాన తరంగిణి	...	యస్. విలియం పాల్, II U. C.	74
ప్రామిసరీ నోటు, దాగుడు జంతువులు	...	కె. యల్. లక్ష్మణరావు, ఇంటర్ సీనియర్	76
'నిజా నిజాలు'	...	బొమ్మారెడ్డి వెంకటరెడ్డి, IV B. A.	77
రాజాపురు - రాఖీ ఉత్సవ్	...	పి. చంద్రమౌళి, III B. SC. (PHYSICS)	81
పోతన - భాగవతము	...	జి. శివశంకర్, IV B. SC.	85
సానుభూతి (నాటిక)	...	కె. సదాశివరావు, P. U. C.	88

HINDI SECTION

हे राही !	...	कर्ण राजशेषगिरिराव, एम. ए., सा. र.	91
अनिवार्य सैनिक शिक्षा	...	के. राजेन्द्रनाथ (प्री यूनिवर्सिटी)	93
देश भक्ति	...	वि. वि. सुब्रह्मण्य शर्मा (प्री यूनिवर्सिटी)	96
रहस्य	...	गंडूरि शिवशंकर, IV B. SC., राष्ट्रभाषा विशारद	98
अनिवार्य सैनिक शिक्षा	...	यस. वेणुगोपाल, II U. C.	100
भगवत्प्रार्थना	...	यम. गंगिरेड्डि (प्री यूनिवर्सिटी)	102
विद्यार्थियों के कर्तव्य	...	जि. चेन्नय्या (प्री यूनिवर्सिटी)	103
संस्कृत - महिमा	...	कर्ण राजशेषगिरिराव, एम. ए., सा. र. हिन्दी प्राध्यापक:	105

REPORTS

Andhra Loyola College, Old Boys' Association			107
National Cadet Corps	...	2/Lt. V. S. P. Rao, N. C. C.	108
Physical Education – Annual Report	...		110
III College Annual Sports Meet '57–58	...		113
The Students' Society	...	N. P. Thyagaraja, II U. C.	115
Mathematics & Science Association	...	D. Venkateswara Rao, IV B. SC.	116
Economics & History Association	...	T. Radhakrishna	117
ఆంధ్ర భాషాసమితి కార్యనివేదిక	...	అడబాల వీరాస్వామి	118
Hindi Association	...	S. Krishna, IV B. A.	120
List of Associations' Prize-Winners	...		121
Loyola Hostel – Sports & Games Prize-Winners			122

'HAIL! FULL OF GRACE!'

EDITORIAL

Our Lady of Lourdes

On a cold morning of February, 1858, a little peasant girl left her small cottage to gather firewood. At a certain spot, near a large rock, Bernadette, for such was the little girl's name, heard a strange noise coming from the rock, and looking up, to her amazement, saw a beautiful lady all dressed in white. Bernadette was of course afraid but the lady smiled upon her, and her fear vanished, leaving in its place a feeling of great joy and happiness. When Bernadette related all this at home she was not believed and only got a good beating from her mother for telling fairy tales. On Sunday, Feb. 11th, a number of school girls, having heard of Bernadette's strange tale, went with her to the spot. Bernadette at once knelt down to pray and then suddenly cried out that the lady had come again. Her companions, of course, could see nothing and they dragged Bernadette home. On Feb. 18th, Bernadette again saw the apparition, and this time the Lady asked her to come every day for fifteen days.

With great reluctance, her parents allowed her to go. Crowds were beginning to go with her every time she set out and the Civil and Police authorities were much concerned, as these events were upsetting the quiet routine of their life. But in spite of Police or Municipal authorities, the lady continued to appear and talk to Bernadette. It was during the vision of March 25, that the Lady announced who she was : "I am the Immaculate Conception." These words meant absolutely nothing to Bernadette, as it was only 4 years previously, that the Holy Father, the Pope, had announced that Mary, the Mother of God, was to be called the Immaculate Conception, which meant that Mary was absolutely sinless.

After very careful enquiries, the Catholic Church declared that the visions of Bernadette were indeed, visions of the Mother of God. It is to celebrate the centenary of these visions that this year, at Lourdes, in Southern France, the place where the apparitions took place, are being held special feasts and processions to

which pilgrims from all over the world are flocking in great numbers as they have done in their hundreds of thousands during the past 100 years, and Mary, the Mother of God, has rewarded their faith by wonderful graces and miracles of all kinds, attested by Catholics and non-catholics alike.

THE NEW JESUIT ASSISTANT

At a recent meeting of Jesuit Superiors from all over the world, held in Rome, it was decided to create a new assistancy. The Jesuit Fathers and Brothers number some 35,000 in all. At the head of this band of workers is Very Rev. Fr. J. B. Janssens, who is called the General. He is helped in his administration by a few Fathers, who are called Assistants. Till this last meeting, there were eight. The increase in the number of Jesuits working in India and the Far East necessitated a special person who would be able to follow their work more closely and make suggestions regarding the work to be done. Rev. Fr. Jerome D'Souza, S. J., an Indian Jesuit Father was unanimously elected for the post, and he becomes the Ninth Assistant to Very Rev. Father General. Rev. Fr. Jerome's task is no easy one. Fr. Jerome brings to his new post an experienced mind, a clear head and what is more important a sympathetic heart. His varied activities during the last 20 years are not unknown. We cannot doubt in the least therefore, but that he will make use of all his varied experience in the post he has just taken up in Rome. We all wish him "Ad multos Annos", for the glory of God and for the welfare of India his dear country, and for the whole of the Far East. We assure him of our continued prayers that God, the Almighty Father, may bless him in his work.

THANKS

It is but natural that we should here express our heartfelt thanks to all the donors who have generously helped us during the course of this year, Our particular thanks are due to Srimathi Hanumara Venkata Subbamma of Peyyeru, Gudivada Taluq, for her gift of 10 acres and 27 cents of good paddy fields. The first year's income from these fields is to be spent in the construction of three hostel rooms: thereafter the income is to be spent on scholarships for poor boys.

PRINCIPAL'S REPORT FOR THE YEAR 1957-'58

Honourable Sir, Ladies and Gentlemen,

It is now the fourth year that I stand before you in order to present a report of the working of Andhra Loyola College. This is an occasion when the numerous friends and benefactors of the College gather round, enabling us to tell them about the work done, the results secured, the successes achieved and also the failures and set-backs suffered. I hope that the balance sheet of this academic year 1957-'58, the fourth of our existence will, on the whole show, a credit balance.

Results

In March 1957, we presented our second batch of students for the Intermediate Examination of the Andhra University. It was not without some trepidation that we awaited the results since critics, well meaning and otherwise, had been affirming that our first year's record was a mere flash in the pan which could not be repeated. In point of fact, however, our achievement this year was a distinct improvement over that of the first year. Out of 322 students sent up, 230 passed completely – a percentage of 71.4 as against 67.4% of the previous year. Out of these 230 students, 85 were placed in the first class as against 64 last year. In Part I English, 80.4% of passes were secured, in Telugu 90.4% and in Hindi 90%. In Part III, there were 84% of passes in M. P. C., 91% in Bi. P. C., 74.7% in Histories. Only 7 students out of 322 failed completely in all three parts. These results must be set against the University average of less than 30% in order to realize how much credit goes to our staff and students for their achievement. In the B.Sc. Part I, 81% of our students passed and the rest got through in September. It is the fashion, nowadays, to decry examinations in unmeasured language and to deny their educational value. We cannot join in this chorus of abuse; for our long experience has shown that examinations if intelligently and seriously conducted, are a powerful, nay an indispensable means of imparting solid education. Though there might be a few exceptions, I have no hesitation in affirming that the students who succeed well in their examinations are also generally those who do well in later life. Let me, therefore, encourage my young friends before me to work hard in order to emulate and over surpass the record created by their predecessors.

Development

We, who opened Andhra Loyola College in 1954, sometimes feel like a nurse which finds the baby growing so big year by year that she can hardly recognise it for the same frail and helpless infant she knew a few years before. In 1954 we opened with 400 students in the Junior Intermediate class. 200 of them were in temporary sheds dignified by the

name of hostel. There were no real playing fields, no hostel block, no upper floor to the College building. In 1955 we had nearly 700 students and 300 hostellers. In 1956 there were over 1,000 in the College of whom 480 resided in the hostel. And today we have a total strength of 1477 and 600 hostellers. Thus the College enrolment this year went up by our usual annual quota of about 400–407 to be accurate. The increase is due to a large number of admissions in the new Pre-University class and the opening of fresh graduate courses: the B. Sc. with Chemistry Main and Mathematics and Physics and Botany and Zoology as Subsidiaries. One more storey was added to the southern wing of the College building. It provides a very large, and fully equipped Physics Laboratory, exclusively for the B. Sc. students, three additional class rooms, one hall seating about 500 and two bigger, though still temporary, rooms for the Botany and Zoology Laboratories. Games facilities have also been improved by the completion of our football and hockey fields and the manufacture of the latest type of athletic equipment like olympic model hurdles. The Library stock was increased by nearly 2,000 books, making a respectable total of 11,000 volumes.

Staff

We now have a teaching staff consisting of 77 members, an increase of 20 over last year. This maintains our teacher-student ratio of about 1 : 19, a very good figure by any standards. I am particularly gratified that all except one of the Lecturers who joined us in 1954, are still with us now. They form the nucleus or hard core of our staff who have identified themselves with the Institution and I sincerely hope that they and all the new-comers also will continue long in the College and thus maintain intact the traditions and spirit for which the name, Loyola stands. I am sure I am expressing the sentiments of numerous parents and others when I thank all our staff members for their devotion to duty and their genuine interest in their charges.

I am happy to record that one of of our Telugu Lecturers, Sri N. Venkateswara Rao was selected by the Government of India for the award of a research scholarship in Telugu linguistics. He left us in December, on two years' study leave to conduct research work towards a Ph. D. degree in the Andhra University. We wish him all success and a speedy return.

Our Religious Staff was augmented by the addition of one member, Rev. Brother John who was transferred from St. Joseph's College, Bangalore. He is now our indefatigable buyer for College and hostel.

General Tone of the College

When speaking of the general tone of the College and of the students' contribution to it, I am filled with justifiable pride and deeper affection for our student family. Though, our numbers are now nearly four times what we began with: and of necessity the large number contains all types of boys, I am happy to say that there has been no deterioration in the discipline, punctuality, order, and devotion to study maintained in the College. Average daily attendance at class for the first two terms reached 97% better than ever before in the last four years. This record is all the more noteworthy when we consider how many boys were absent for extended periods in the first term, owing to, real or imaginary attacks of Asian flu. The excellent

VISIT OF BHIMSEN SACHAR

Arrival.

Introduction.

Words of Advice.

Words of Advice.

Vote of Thanks.

attendance is due in good measure to the vigilance of our newly-appointed Vice-Principal, Rev. Fr. Varkey. His is of necessity an unpleasant task, but fortunately it is made lighter by the fact that most of the students appreciate the spirit of devotion to their true interests which inspires his vigilance and indeed all the disciplinary measures taken by the Staff and authorities of the College.

Extra-Curricular Activities

Interest in games, chiefly the minor ones, continues unabated but we should like to see the new hockey and football field put to fuller and chiefly more serious use. We also find that the competitive spirit and the will to win is not sufficiently developed in many boys. This partly explains why we fared badly in all the Inter-Collegiate tournaments except in athletics. Here we were second and our boys created a State record in the 4 x 100 Metres relay race. Four of our students, Ather Pasha, Sarjuna Rao, Bernard and M. Sreekrishna were selected to represent the University in Football, Kabaddi, Athletics and Basketball respectively.

The N. C. C. platoon continued to do goodwork under the command of Lt. V. Suryaprakasa Rao. Our friends here present and in particular you Sir, the Dy. Minister for Defence will be glad to hear that sanction has at last come through for increasing the strength of our N. C. C. from one platoon to three, i. e. 167 men and five officers. This will go a long way to satisfy the demand among the students. Three of the four new officers were already selected and have received their training last summer. They are Sris Bullaiah, Rajagopala Rao and Ananda Rao. These enthusiastic young officers have just entered on their duties and we wish them success in their efforts to inculcate discipline, social conciousness and a true national sense in the new members of the N. C. C.

This year there were five College Associations – The Students' Society, the Telugu Literary Association, the Hindi Society, the Mathematics and Science Association and the Economics and History Association. M. Jojaiah Choudary and N. P. Thyagaraja were elected Chairman and Secretary of the Students' Society. They have to be felicitated for the good influence they have had in the College. On the whole, all the Societies worked much better this year and a number of useful and interesting meetings were held which generally attracted large audiences. All the various office bearers deserve congratulations. If I may be permitted, however, to single out two for special mention–they are the Secretaries of the Telugu Association and the newly started Hindi Society- A. Veeraswamy and T. Krishna respectively. While speaking of extra-curricular activities, whether sporting, N. C. C. or intellectual, I must confess that we have quite some distance to go before we can come up to the standard of our sister Colleges in the South.

Visitors

We were privileged this year to receive four eminent Visitors: first the Chairman of the University Grants Commission, Sri C. D. Deshmukh accompanied by our Vice-Chancellor, Dr. V. S. Krishna, was with us on December 24th. Next the Governor of Andhra Pradesh, Sri Bhimsen Sachar spent an hour with us on January 6th and addressed some paternal and valuable words of advice to our students. Finally the College was privileged to receive Rev. Fr. Jerome D' Souza, former Rector and Principal of

St. Joseph's Trichinopoly and Loyola College, Madras, member of the Constituent Assembly of India, four times Indian delegate to the General Assembly of the U. N. O. and now elected Assistant to the General of the Society of Jesus for all its works and affairs in India and East Asia. Those of you who know Fr. D'Souza can easily surmise that the Staff and students of the College were treated to the most brilliant and stimulating of speeches that we shall probably hear for a long time to come.

In addition to these distinguished persons, we have a constant stream of visitors, big and small, men and women, chiefly on Sundays and other holidays; for I must confess with some embarrassment, that our College seems to have become one of the minor tourist attractions of Bezwada !

The Future

Ladies and Gentlemen, before I conclude this report let me say a few words about the newly started Pre-University course. As I mentioned at the beginning, we admitted a large number of students more than 600 to this course, though an equal number had to be turned away. It is not without misgivings that this course was accepted by the Andhra University. As yet it is premature to make any post factum analysis of its value. Let me, however, say that our Benjamins of the Pre-University class have set an example to the others in regularity and serious attention to study. The stiff examination they will have to face in April undoubtedly accounts for this fact.

Next year the Intermediate class will cease to exist and in its place the three-year degree course will be inaugurated. This is another momentous change which will certainly affect the fortunes of many Colleges and their students, for better or for worse. I do not propose to make any comment on the 3 year course at present. This will be done after it has been given a fair and serious trial ; for whatever be the system in vogue, Colleges must conscientiously do their best to see that the youth of the country profits to the utmost.

Thanks

And now, Ladies and Gentlemen, I have to end this report by offering thanks where it is due. First to Almighty God for his protection and care in the course of this year. Next to our many friends, benefactors and well wishers. The old ones like Sri P. Bhushayya, Sri K. Raghuramaiah, Sri Madhusudana Rao and Sri S. Ramachandra Rao continue undamped in their ardour while new friends are being enlisted. We have so many of them now that it is difficult even to mention them all. Suffice it to say that if the College has made such rapid progress, it is in great measure due to their generosity and support. It is noteworthy that not even our biggest donors have ever attempted or even desired to interfere in the administration of the College. We are particularly grateful for this *enlightened* support.

I must thank our staff and students for their fine spirit and continued co-operation. Our faithful masons and workmen deserve our gratitude on an occasion like this. Some of them have their relations in the College and look upon it as their own and take legitimate pride in seeing the various buildings rising according to the masterly plan of our architect and engineer Br. David Giani. Speaking of the building work, I must express our deep regret and our sense of personal bereavement at the

COLLEGE DAY

The President.

Champions.

Principal's Prize.

Garlanding.

ANDHRA LOYOLA COL
LIBRARY
VIJAYAWADA

' Balloon Breaking '

Photos : Matha Studios

untimely death last June of our young energetic, capable and utterly devoted supervisor, Sri P. Raghavendra Rao. It would be difficult to exaggerate the services he has rendered to the College and certainly none of us will easily forget him. May God rest his soul !

I must also thank all the students and staff who have helped in organising today's function chiefly the Hostel boys for their artistic decoration work.

And now Sir, it is my pleasant duty to tell you how much we all appreciate your kindness in coming down from Delhi in order to be in our midst today. This is a clear sign of your interest in the College. You have a special claim to our respect since you are the only Andhra who is a member of the Union Government. Anybody who has observed you at work can easily predict the bright future which is in store for you. May God bless you with success in your efforts to serve our nation in the vital Ministry of Defence.

I now request you, Sir, Kindly to distribute the prizes and then to speak to our Staff, Students and friends who are anxiously waiting to hear your words.

If people would be only a little more grateful, what a change would there be in the world! Many more would pay attention and follow the advice of John Wesley :

" Do all the good you can,
By all the means you can,
In all the ways you can,
In all the places you can,
At all the times you can,
To all the people you can,
As long as ever you can. "

INTERMEDIATE EXAMINATION : March - April 1957

Abstract of Results

Number appeared : 322

Number of full passes : 230

Number of first classes : 85

Percentage of full passes : 71.4%

Percentage of first classes among full passes : 37%

Number of passes in English 259 out of 322 – 80.4%

Number of passes in Telugu 263 out of 291 – 90.4%

Number of passes in Hindi 27 out of 30 – 90%

Number of passes in M. P. C. 148 out of 176 – 84%

Number of passes in Bi. P. C. 61 out of 67 – 91%

Number of passes in Histories 59 out of 79 – 74%

Number of complete failures – 8

Mathematics, Physics & Chemistry

FIRST CLASS

1. Anjaneyamurti, K.
2. Babu Rao, A.
3. Chandramouleswara Rao, S.
4. Datta Guru, B.
5. Elloji Rao, G.
6. Jaganmohana Rao, K.
7. Jaganmohana Rao, T.
8. Janardana Reddi, B.
9. Koteswara Rao, M. R.
10. Krishnamurti, C.
11. Lakshminarasimham, K.
12. Lakshmoji Rao, T.
13. Madhusudana Rao, K.
14. Mallikharjuna Rao, G.
15. Marreddi, S.
16. Mohana Rao, P. M.
17. Mohana Sastri, C. K.
18. Mohan Dass, S.
19. Muni Reddy, G. N.
20. Narasimha Rao, A.
21. Narasimha Rao, P. V. L.
22. Panduranga Prasad, K.
23. Panduranga Vithal, P.
24. Prabhakara Rao, M.
25. Rabindranath Tagore, K.
26. Radhakrishnamurti, M.
27. Ramachandra Rao, P.
28. Ramachandra Reddi, Y.
29. Ramajogeswara Rao, C.
30. Ramakoteswara Rao, P.
31. Ramakoti Reddi, B.
32. Seshagiri Rao, V.
33. Sreenivasa Rao, D.
34. Srinivasa Rao. K.
35. Sriramachandra Rao, G.
36. Sriramamurthi, K.
37. Sriramulu, N.
38. Subba Rao, B.
39. Subba Rao, K. V.
40. Subba Rao, N. V.
41. Subba Rao, P.
42. Sudhakara Rao, G.
43. Surendra Babu, C.
44. Suryanarayana Murti, K.
45. Vasanta Kumar, N. J. C.
46. Vasanta Kumar, P.

The Pioneers of the College.

Staff Members and Students of the IV B. A. & B. Sc., who joined the College at its opening in July. 1954

47. Venkateswara Rao, D.
48. Venkateswarlu, C.
49. Venkateswarlu, K.
50. Venugopala Rao, M.
51. Vidya Sagar, G. E. C.
52. Vijaya Kumar, M.
53. Vijaya Prasad, N.
54. Vira Reddi, K.
55. Yogeswara Rao, M.
56. Balagangadhar, O.
57. Balarami Reddi, G.
58. Bapi Setti, K.
59. Gopalakrishnan, N.
60. Kunjappy, Y.
61. Madhusudana Rao, S.
62. Nagayya, D.
63. Narayana Rao, K.
64. Peter Thomas, P.
65. Ramachandra Prasad, T.
66. Sitaramamurti, M.
67. Subrahmanya Sastri, P.
68. Suryaprakasa Rao, Y. K.
69. Venkateswaran, S.
70. Venkayya, Y.

SECOND CLASS

1. Ammi Reddi, M.
2. Bhaskara Rao, B.
3. Bhaskara Rao, P.
4. Clive Moses, P.
5. Gopalakrishna, G. V.
6. Gopichand, K.
7. Humayun Khan.
8. Krishnamurti, B. C. V.
9. Lakshmi Prasad, A. D.
10. Madhava Rao, H.
11. Panduranga Rao, T.
12. Parandhamayya, B.
13. Radhakrishnamurti, T.
14. Ramamohana Rao, Kakani
15. Rama Rao, G.
16. Rama Varma, D.
17. Samba Siva Rao, E.
18. Sambasiva Rao, N.
19. Santha Rao, G.
20. Satyanarayanamurti, D. V.
21. Satyanarayana Rao, V.
22. Seshavataram, D.
23. Seshibhushana Rao, M.
24. Shaik Abdul Haque.
25. Sitaramayya, C.
26. Sivaji Rao, K.
27. Sriramamurti, K. V.
28. Subbarayudu, J.
29. Subba Reddi, A.
30. Subrahmanyam, K.
31. Subrahmanyeswara Rao, T.
32. Snbrahmanyeswara Rao, Y. P.
33. Suresh Babu, K.
34. Suryanarayana, D.
35. Suryaprakasa Rao, M.
36. Udayasankaram, K.
37. Varaprasad, K. S.
38. Vedadri, B. V. N. A.
39. Venkateswara Rao, G.
40. Venkateswarlu, G.
41. Venkateswarlu, M.
42. Vincent Paul, S.
43. Vittal Rao, B.
44. Joseph, J.
45. Koteswara Rao, S.
46. Venkateswara Rao, J.
47. Venugopalachari, J.
48. Yaswanta Rao, S.

Physics, Chemistry & Biology

FIRST CLASS

1. Chandrasekhara Rao, K.
2. Lourdu Reddi, K. A.
3. Madhusudana Rao, N.
4. Obula Reddi, M.
5. Prabhakaralingam, K.
6. Radhakrishnamurti, P.
7. Raja Rao, K.
8. Ramakrishna Reddi, M.
9. Rama Rao, A.
10. Sitarama Rao, P.
11. Srikrishna, K.
12. Varala Reddi, T.

SECOND CLASS

1. Babu Rao, Y.
2. Bhaskara Rao, O.
3. Chanti Reddi, A.
4. Chenchayya, K.
5. Chinnapa Reddi, Y.
6. David George, A.
7. Dharma Rao, G.
8. Dinakara Reddi, V.
9. Gopalakrishna, C.
10. Hari Prasad, S. S.
11. Jangayya, C.
12. Jogi Reddi, N.
13. Joseph Anthony, K.
14. Kameswara Rao, C.
15. Krishna Rao, K. V.
16. Mohana Rao, P. B.
17. Mohan Rao, P. V.
18. Muni Reddi, C. H.
19. Nagappa, S.
20. Prakasi Reddi, P. G.
21. Raghava Rao, G. V.
22. Rajabhanu Rao, P.
23. Sivarama Prasad, N. S.
24. Ratnaji Rao, G. V.
25. Sankara Reddi, S. P.
26. Seshadri Reddi, S.
27. Shantamurti, K. A.
28. Srinivasa Sastri, N.
29. Sriramulu, V.
30. Subba Reddi, I. C.
31. Subbayya, B. V.
32. Subbayya Sastrulu, E.
33. Subrahmanyam, K.
34. Subrahmanyam Raju, P.
35. Subrahmanya Sastri, P.
36. Surya Rao, N.
37. Tekla Reddi, Y.
38. Thomas, M. S.
39. Upendranath, N.
40. Venkateswara Rao, A.
41. Venkateswara Rao, D.
42. Venkateswara Rao, T.
43. Vijayasaradhi Prasad, M.
44. Vinayababu, S.
45. Ramana Reddi, D. V.
46. Narayana Rao, G.

Indian History, British History & Logic

FIRST CLASS

1. Nancharayya, V. V.
2. Ramachandrayya, S. B.
3. Ramalingeswara Rao, T.

SECOND CLASS

1. Ananda Rao, M.
2. Balaswami Reddi, Y.
3. Bhushayya, D.
4. Chenchupunnayya, G.
5. Chinnappa Reddi, C.
6. Gopalakrishnayya, D.
7. Gopala Rao, D. M. V.
8. Hanuma Reddi, A.
9. Yesupadam, G.
10. Joji Reddi, K.
11. Koteswaran, S. K.
12. Koteswara Rao, B. S. S. R.
13. Krishna Rao, K.
14. Madhava Rao, K.
15. Mariadas, G.
16. Mohana Rao, K. J.
17. Narayana Reddi, L.
18. Prasad, A.
19. Prasada Rao, R. A.
20. Saidayya, A.
21. Subbarayudu, G. V.
22. Suryanarayana Rao, V.
23. Yesupadam, D.
24. Yesuratnam, S. D. A.
25. Purnachandra Rao, G.
26. Thomasayya, M.

Indian History, British History and Civics & Indian Administration

SECOND CLASS

1. Anthony Raju, K.
2. Bali Reddi, B.
3. Chalapati Rao, P. V.
4. Indranarayana, Y.

5. James Nathaniel, L.
6. Krishnayya, M. S. R.
7. Krishna Rao, C. S. R.
8. Lakshmana Babu, K.
9. Naga Raju, M.
10. Peter Singh, G.
11. Raja Rao, P.
12. Ramalingeswara Rao, K.
13. Ramaswami, K.
14. Rayanna, P.
15. Sarjuna Rao, K.
16. Satyanarayana, J.
17. Seshagiri Rao, K. V.
18. Seshagiri Rao, L.
19. Sitarama Raju, K.
20. Sitaramayya, N.
21. Sriramulu, P. V.
22. Subba Rao, M.
23. Suryanarayana Raju, M.
24. Rayappa, K.
25. Sowdagar Muhammad Abdul Khader.

PASSED IN PARTS ONLY

Passed in Parts I & III only

1. Marreddi, V. L.
2. Pitchi Reddi, V.
3. Radhakrishna, R.
4. Radhakrishna Rao, N.
5. Ramachandra Rao, S. S.
6. Sambasiva Rao, P.
7. Johnstone, N. G.
8. Parker Beresford.

Passed in Parts I & II only

1. Egnesius, B.
2. Hampi Reddi, K.
3. Mohana Rao, P. K.
4. Prasada Rao, C.
5. Purnachandra Rao, K.
6. Rama Sarma, K. V.
7. Seshagiri Rao, T.
8. Muhammad Ali Mohiddin.
9. Chowdappa, K.
10. Gopala Reddi, C.
11. Prasada Rao, K. V. R.
12. Moses, B.
13. Nagabhushanam, B.
14. Nageswara Rao, G.
15. Purnachandra Rao, K.
16. Ramabrahmam, D. S.
17. Sowmitri, J.
18. Umamaheswara Rao, K.
19. Naganna, R.

Passed in Parts II & III only

1. Gnananandam, N.
2. Gokulachand, K.
3. Krishna Rao, G.
4. Narayana Rao, K.
5. Pitchayya, K. V.
6. Purnachandra Rao, P.
7. Ramachandra Rao, Y.
8. Ramamohana Rao Kodali
9. Ranga Rao, K. V.
10. Varaprasad, B. B. N. M.
11. Ranga Rao, G.
12. Koti Reddi, S.
13. Ramachari, M.
14. Satyanarayana, K.
15. Ranga Rao, P. V.
16. Sitaramaswami, B.
17. Radhakrishnamurti, M.
18. Ramamohana Rao, K.

Passed in Part I only

1. Narasayya, M.
2. Selavarajan, D.
3. Babu Rao, K.
4. Nancharayya, N.

Passed in Part II only

1. Babu Rao, J. S.
2. Balagangadhara Rao, S.
3. Basaveswara Das, V.
4. Bhagavat Singh, A.

5. Bhaskara Rao, K.
6. Ganapati Rao, N.
7. Gangadhara Rao, K.
8. Koteswara Rao, M. R.
9. Krishnamurti, V. G.
10. Ramamohana Rao, R.
11. Ratnakumar, P.
12. Sankara Pandiyan, T. C. N. K.
13. Viswanatha Raju, A.
14. Koteswara Rao, D.
15. Kutumba Rao, G. V.
16. Ramachandra Rao, A. P.
17. Ramakoteswar, P. H.
18. Venkataratnam, K.
19. Kutumba Rao, C.
20. Perumallu, P.
21. Raghavendra Rao, P.
22. Srihari Rao, M.
23. Viravenkata Rao, L.
24. Venkatramiah, K.

Passed in Part III only

1. Pardhasaradhi, V.
2. Prasada Rao, T.
3. Raghurama Prasad, K.
4. Rayappa, S.
5. Sambasiva Rao, M.
6. Sanjeeva Rao, P.
7. Satyanarayana, P.
8. Satyanarayana, Y.
9. Suryachandra Rao, P.
10. Venkateswara Rao, K.
11. Venkateswara Rao, Kolli.
12. Daveedu, P.
13. Nageswara Rao, P.

III B. Sc. Part I – English

Abstract : 46 passed out of 55

1. Prasada Rao, N. N. D.
2. Krishnaiah, M. G.
3. Krishnamurty, T.
4. Balakrishna, K.
5. Ramachandra Rao, G.
6. Ramamohana Rao, N.
7. Krishnaiah, P.
8. Siva Sankar, G.
9. Prasad, M. S. V.
10. Rajeswara Rao, C. P.
11. Satyanarayana Rao, S.
12. Narasimha Rao, K.
13. Anjaneya Sastry, Ch.
14. Chittaranjan Das, K.
15. Subrahmanyam, S.
16. Madhava Rao, K.
17. Mohana Rao, K. V. R.
18. Pattabhiramaiah, K.
19. Nagireddy, P.
20. Suryanarayana Raju, K.
21. Papa Rao, Y,
22. Ramamurty, P.
23. Chalapathi Rao, S. V.
24. Somayaji, D. P.
25. Mohan Rao, A. V. R.
26. Prasad, S. V. R. K.
27. Thakur Singh, N.
28. Venkateswara Rao, D.
29. Janardhana Babu, J.
30. Prasada Rao, C. R. K.
21. Papaiah Patrudu, P.
32. Sree Rama Chandramurty, B.
33. Satyanarayana, L.
34. Ramakoteswara Rao, K.
35. Lakshmana Rao, V.
36. Krishna Rao, V. V. G.
37. Venkateswara Rao, K.
38. Kameswara Rao, K. D.
39. Chalapati Rao, H. V.
40. Manikya Rao, K. S.
41. Muralidhara Rao, T.
42. Chinoy, S. J.
43. Seshavatara Sarma, B.
44. Maheswara Rao, B.
45. Ramanujam. G. V. V. R.
46. Sivaramakrishnaiah, S.

LIST OF ACADEMIC PRIZE - WINNERS

Moral Instruction – III B. A. & B. Sc. 1956–'57

	1st Prize	Chinoy S. J.
	2nd prize	Gangadhara Rao, G.

Religious Instruction – III U. C. 1956–'57

	1st Prize	Prakasa Rayulu
	2nd Prize	Mariadas, T.

III U. C. 1956–'57

English	1st Prize	Prakasa Rayulu.
	2nd Prize	Mohan Gouripathi Rao, N.
Hindi	1st Prize	Venkateswara Rao, G.
	2nd Prize	Krishna, S.
Telugu	1st Prize	Satyanarayana, A.
	2nd Prize	Krishna Reddy, G.
History	1st Prize	Mariadas, T.
	2nd Prize	Hanumantha Rao, B.
Maths.	1st Prize	Venkata Subba Rao, S.
	2nd Prize	Radhakrishna Murty, G.
Economics	1st Prize	Padmanabha Rao, K.
	2nd Prize	Krishna Reddy, G.

III B. Sc. 1956–'57

Group	1st Prize	Satyanarayana, L.
	2nd Prize	Muralidhara Rao, T.

Religious Instruction – I U. C. 1956–'57

	1st Prize	J. P. Felix.
	2nd Prize	N. Joseph.

Moral Instruction – I U. C. 1956–'57

	1st Prize	Rami Reddy, G.
	2nd Prize	Kantha Prasad, V.

I U. C. 1956–'57

English	1st Prize	Fernandez, C.
	2nd Prize	D. J. F. Sundara Rao

Hindi	1st Prize	Tirumala Reddy, O.
	2nd Prize	Kullai Reddy, G.
Telugu	1st Prize	Rajagopala Rao, G.
	2nd Prize	Suryanarayana, A.
M. P. C.	1st Prize	Krishna Rao, Y.
	2nd Prize	Koteswara Rao, P.
Bi. P. C.	1st Prize	Sarveswara Reddy, M.
	2nd Prize	Rami Reddy, G.
2 H. L.	1st Prize	Satyanarayana Murty, A.
	2nd Prize	Pitchaiah, Z.
2 H. C.	1st Prize	Abdul Sukkur
	2nd Prize	Sambasiva Rao, M.
A. B. C.	1st Prize	Krishna Murty, Ch.
	2nd Prize	Kutumba Rao, C.

Intermediate Examination - March 1957

1st Prize - 1st in the College - K. Venkateswarlu

English	1st Prize	C. Ramajogeswara Rao.
	2nd Prize	J. Joseph.
Hindi	1st Prize	Y. Yenkayya.
	2nd Prize	M. Seetharama Murty.
Telugu	1st Prize	K. Anjaneya Murty.
	2nd Prize	K. B. Prabhakaralingam.
M. P. C.	1st Prize	K. Venkateswarlu.
	2nd Prize	T. R. Prasad.
Bi. P. C.	1st Prize	Th. Varala Reddy.
	2nd Prize	K. B. Prabhakaralingam. P. Sitarama Rao.
2 H. L.	1st Prize	S. B. Ramachandrayya.
	2nd Prize	T. Ramalingeswara Rao.
2 H. C.	1st Prize	K. Sitaramaraju.
	2nd Prize	J. Satyanarayana.

II U. C. Moral Instruction 1956-'57

1st Prize	Ramajogeswara Rao, Ch.
2nd Prize	Venkateswaran, P. S.

II U. C. Religious Instruction 1956-'57

1st Prize	Thomas Pothacamury.
2nd Prize	Beresford N. Parker.

LIFE OF THE BUDDHA

Lord Buddha – the apostle of 'Karuna' and 'Prajna' – is one of the greatest teachers of mankind. Dr. S. Radhakrishnan writes: "He belongs to the history of the world's thought, to the general inheritance of all cultivated men; for, judged by intellectual integrity, moral earnestness and spiritual insight, he is undoubtely one of the greatest figures in history."

Shorn of traditional myths and accretions, the life of Gautama, the Buddha can be told in a few words. He was born at Lumbini near the Indian border of Nepal, in 563 B. C. His own name was Siddhartha, Gautama being his family name. His father was Suddhodhana, the Raja of the Sakyas of Kapilavastu, one hundred miles north of Benares. His mother died when he was but seven days old; but the boy found a careful nurse in his mother's sister, his father's second wife. At sixteen he was married to his cousin, Yasodhara, the daughter of the Raja of Koli and for some years he led a life of princely luxury. His only son, Rahula, was born when Buddha was 28. When the birth of his son was announced to him, he said quietly; "This is a new and strong tie I shall have to break."

Gautama was of a religious temperament. While he enjoyed the gay life of a prince, his inner being was afflicted by the surrounding sorrow, suffering and misery, which was due among other things to disease, old age and death. He found the pleasures and ambitions of the world very unsatisfying. The ideal of the mendicant life attracted him. When he was 29, an angel appeared to him in four visions – under the forms of a man broken down by old age, of a sick man, of a dead body and lastly of a dignified hermit. The efforts of his father to turn his mind to secular interests failed. He left his father, his home, his wealth and power, his young wife and only child behind him; put on the ascetic's garb and started his career as a penniless and homeless wandering seeker of Truth. This was the Great Renunciation – the 'Mahabhinishkramana.'

Gautama's search led him to become the disciple of Alara Kalama, a sankhya philosopher living at Vaisali. Being dissatisfied with his system, he became the disciple of Rudraka, a sage of Rajagriha, spurning King Bimbisara's advice to give up the ascetic life. While he was with Alara and Rudraka, Gautama learnt all that Hindu philosophy had then to teach about this world or the next. He had "assimilated the teachings of the Upanishads, with their emphasis on the need for controlling the senses, on 'yoga' attained through a mastery of the mind, on the need to break the chain of recurring earthly lives. He had sensed the ultimate truth which aims at ending the miseries of separative existence and attaining the final goal of absolute Peace and unfading Bliss."

(Munshi K. M.). But he found no peace. He was still unsatisfied. Sorrow did not depart from his heart. "He studied religion as prevailed in his time and found it to be no more than idle ceremonies and its Canons, no better than dead formulae. He had noted its failure to give spiritual freedom to men, save them from the unceasing cycle of deaths and births."

Gautama pursued his way to Uruvela, a village near Gaya. There attended by five faithful disciples, he gave himself to the severest penances, in the course of which his body was reduced to a shadow by fasting and self mortification. These austerities continued for six years, at the end of which time he realised that illumination was not to be obtained by mortification of the flesh, and accordingly he returned to his former mode of life as a mendicant. Thereupon his five disciples lost faith in him, and went away to Benares.

Gautama was alone and friendless; but he persisted in his quest. He sat under the 'pipal' tree at Bodh Gaya struggling with the problems of human suffering. He sat there in meditation for several days and was fed by Sujata, the daughter of a neighbouring villager who took him to be the spirit of a tree. At last "Ignorance was destroyed, knowledge had arisen — as I sat there, earnest, strenuous, resolute." Gautama had attained 'bodhi' or illumination and became the Buddha, the enlightened one. "He had grasped, as it seemed to him, the solution of the great mystery of sorrow, and had learnt at once its causes and its cure." (T. W. Rhys Davids)

After attaining 'bodhi' the Buddha hesitated for a while whether he should attempt to proclaim his teaching or not, but finally resolved to proclaim his doctrine to the world out of love and pity for humanity. At first, he wanted to address himself to his old teachers, Alara and Rudraka, but finding that they were dead, he went to Benares where his former disciples were living. On the way he met with an acquaintance named Upaka who asked him for what purpose he was going to Benares. To this the 'world — honoured' replied in the following verses :-

"I now desire to turn the wheel of the excellent Law,
For this purpose I am going to that city of Benares,
To give Light to those enshrouded in darkness,
And to open the gate of Immortality to men."

Accordingly the Buddha proceeded to the Deer Park near Benares and there delivered to the five disciples his first sermon, and thus set in motion the wheel of the Law. In this sermon he laid stress on the necessity of adhering to the 'Middle Path'; that is, on the one hand, to be free from devotion to the enervating pleasures of sense which are degrading, vulgar, vain and profitless, and on the other, from any belief in the efficacy of the mortifications practised by the Hindu ascetics, which are painful, vain and useless. This Middle Path was summed up in eight principles: Right Belief, Right Feelings, Right Speech, Right Actions, Right Means of Livelihood, Right Endeavour, Right Memory and Right Meditation. Further he explained the four truths regarding pain, the origin of pain, the cessation of pain, and the path that leads to the cessation of pain.

Gradually disciples began to flock to Buddha. At the end of three months there were sixty. He said to them one day : "Go now and wander for the gain of many out of compassion for the world, for the good, for the gain and for the welfare of gods and men. Let not two of you go the same way. Preach the doctrine which is glorious in the beginning, glorious in the middle and glorious in the end, in the spirit and in the letter : proclaim a consummate, perfect and pure life of holiness."

The Buddha himself travelled from place to place for forty-five years and gathered many followers. His visits included Gaya, Nalanda, Rajagriha and Pataliputra. He lived in Vaisali and Kausambi. Both the high and the low came to him seeking redemption. Brahmins and monks, hermits and outcasts, kings and rich merchants, noble ladies and courtesans like Amarapalli of Vaisali, joined his community. Much of his activity was concerned with the instruction of his disciples and framing a disciplinary code for them.

The Buddha's life of ministry was strenuous, following a strict time-table of daily duties. "Rising early morning, washing and dressing himself, he meditated and then went out for alms, bowl in hand, alone or with his followers. Taking his meal with some hospitable host, he gave a discourse and returned to his retreat, waiting to hear if all his disciples had taken their meals. Then he would suggest to them topics for meditation and retire for "Meditation" during noon-day heat. The afternoon was given to public discourse followed by evening bath, meditation, discourse to his monks, and retirement for meditation and sleep." The Buddha delivered his message by conversation, discourse and interesting parables. He behaved like an ordinary monk throughout his life. He not only preached, which is easy, but lived the kind of life which he taught men. Conversion by compulsion was not known to him. He could never stand his own praise by his disciples however sincere and devoted they were. He was never moved by blame or slander. There was never an occasion when he flamed forth in anger, and never an incident when unkind words escaped his lips. He had vast tolerance and thought of the world "as ignorant rather than wicked, as unsatisfactory rather than rebellious." Once he was repulsed by a householder with bitter words of abuse. He replied: "Friend, if a householder sets food before a beggar, but the beggar refuses to accept the food, to whom does the food then belong?" The man replied: "Why, to the householder of course." Then the Buddha said: "Then, if I refuse to accept your abuse and ill will, it returns to you, does it not? but I must go away the poorer because I have lost a friend."

The death of the Buddha took place when he was in his 80th year and is said to have been caused by a meal of rice and young pork at a repast which Chunda, the goldsmith of Pava had prepared for him. But this story is improbable, for the Buddha himself, being afraid that Chunda should be reproached by others, asked Ananda to tell Chunda that in a future birth he would receive very great reward, for having eaten the food he gave him, he was about to pass away. He was then on his way to Kusinagara, and when he realised that his end was near, he ordered a couch to be spread between two 'sala' trees in a grove near the town. He spent his last moments in giving advice and directions to his beloved disciple Ananda and the assembled monks. The scenes at his death-bed amply illustrate the truth that the Buddha, great in life, was greater in death. To weeping Ananda he calmly said: "Be of good cheer, Ananda: Do not weep. Have I not told you often times that this is the regular course of things, that we must part from all that is precious and dear to us?" When questioned by Ananda for instructions for the Order, he answered that the Order was not dependent upon him and declared: "O Ananda, be ye lamps unto yourselves. Be ye a refuge to yourselves. Betake yourselves to no external refuge. Hold fast as a refuge to the Truth."

The dying teacher advised Ananda and the other disciples to take the Law and the Rules of the Order, which he had taught, as their Teacher. After another pause he said: "Mendicants! I now impress it upon you, the parts and powers of man must be dissolved; work out your salvation with diligence!" These were the last words he spoke; shortly afterwards he became unconscious and passed away.

— **K. Basaveswara Rao,** M. A.
Lecturer in History.

THE INDIAN INSTITUTE OF TECHNOLOGY

The Indian Institute of Technology was started in 1951, to impart higher Technical education in Engineering and Technology. This Institute, which has been given national importance, Is located in a spacious campus of 1300 acres on the outskirts of Kharagpur, 72 miles south-west of Calcutta. It offers Technical, undergraduate and postgraduate courses and also research facilities in sciences. Added to the 1400 undergraduates, the postgraduates and the research-scholars give high academic importance to the Institute.

The Institute is completely residential and it provides single room accommodation to all the students and housing to all the teaching staff in its two square-mile campus. There are six Halls of Residence, named after Dr. Rajendra Prasad, Dr. Radhakrishnan, Pandit J. Nehru, Patel, Azad, and Dr. B. C. Roy, each with a capacity of about 300 students.

The Halls have both vegetarian and non-vegetarian messes with dishes from all parts of India. The messes are run completely by an elected Mess Committee comprising students representing the North, South, East and West. Even the daily rations are issued by the students on "Mess Duty."

On the whole we have a very enjoyable life in the campus with its well provided recreation facilities and the impromptu "JAM Sessions" of the students. Of course, we have the usual complaints about water and power. The social life of the campus is organised by the elected body of the "Student Gymkhana", which arranges everything from regular Debates to Diwali Illuminations and "Holi" activities.

And now, to say something about the way in which we get along with our lessons. We get up in a hurry at six o'clock on a cold winter morning only to find the water stopped. Then we dash down to the mess and stand in the long queue, resigning ourselves to go "Just a few minutes" late to the classes; complaining about having to cycle half a mile immediately after breakfast. As usual, we while away the time until the examinations come and then start doing things in a hurry. Since we have tests and heavy sessional work every week, we get accustomed to them and we have come to consider the terminal exams. as just one more evil which comes every three months to interrupt our otherwise smooth life.

After seven hours of class, we come back for a little tea and a lot of play. We have very few holidays and the weekend, which unfortunately comes only once a week, is not long enough for us to sleep heartily, (I pity those N. C. Cs. who lose even that precious Saturday afternoon) even if we do not have a Machine - Design Plate to complete.

This, in short, is the way in which we carry on here but we are all happy and that is the main thing.

— **A. V. S. Satyanarayana Murthy,**
(Former Student, 1954-'56)

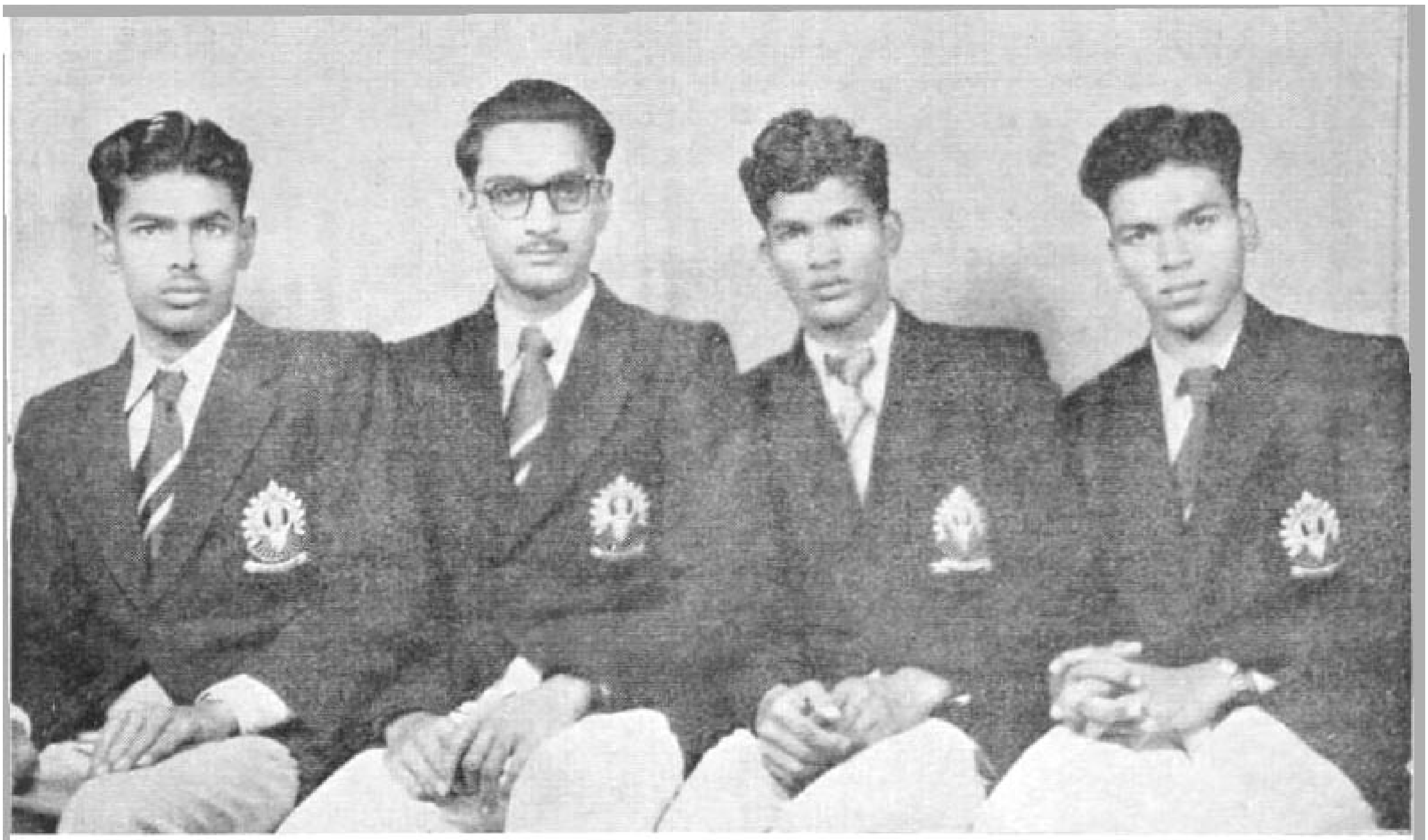

Former Students now at Indian Institute of Technology.
Ramachandra Reddy, A. V. S. Satyanarayana Moorthy, Krishnaiah, Y. Venkaiah.

ANDHRA LOYOLA CO
LIBRARY
VIJAYAWADA

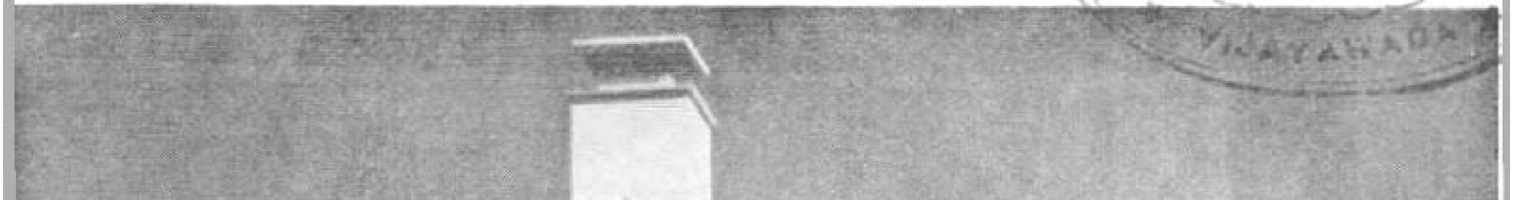

Indian Institute of Technology – Kharagpur.

CO-OPERATIVE FARMING IN INDIA

One of the striking features in Indian agriculture is that the holdings are very small and fragmented. In this age of mechanised cultivation, the small peasant proprietor cannot succeed in producing and selling his produce at a reasonable price. The holdings must be very large to be profitable. The only practical way in which we can enlarge the holdings in India is through Co-operative Farming.

The proposal for co-operative-farming has come in for considerable attention in recent times. The second Five-Year Plan has the co-operative-farming scheme as the sheet-anchor of its agriculture and land policies. The Indian Delegation which visited China in June 1956 to study Agrarian Co-operatives, very much admired the work done there and expressed the need for co-operative-farming in India, on economic, as well as on social grounds.

When the farmers join together for some economic object connected with their cultivation, it is called co-operative-farming. Co-operative-farming will be more effective when agricultural operations are undertaken according to a plan. The extreme form of co-operative-farming is that in which the land and farm equipment are pooled together, and in which boundary lines are abolished once for all, and when rights of ownership on lands are given up. Each member is entitled to share the profit and this is divided in proportion to the amount of land which he contributes to the collective farm.

In order to expand the small and uneconomic holdings in India, among other methods than co-operative-farming, are the following: Firstly, with the enlargement of the land-unit of cultivation, all the benefits of large-scale farming like better seeds, better finances and implements will be available. After the harvest, the produce can be sold at a reasonable price with a margin of profit, because the farmers will have greater bargaining power. This is beyond the capacity of an individual cultivator. This is the second advantage of co-operative-farming. Thirdly the agriculturists can receive expert advice freely from the various officers and commissions appointed by the government. Lastly cottage and small-scale industries will be arranged for the members, during their spare time in the off-season. In short, co-operative-farming will change the entire social and economic life of its members. Besides enjoying the benefits of large-scale farming, one can have all the special merits of small-scale farming and private ownership.

One of the distinctive features of co-operative-farming is that it is more often spoken about than actually done. In practice, there are many serious difficulties, and some of them are here mentioned. There is the general indifference

of the Indian farmer to all good things suggested for his benefit. This is owing to the illiteracy, ignorance and lack of initiative on the part of the farmer. In Indian peasants, there is a strong individualistic spirit which prevents them from living or performing things in common with others. When the co-operative spirit is lacking among the members, the difficulty of sharing the produce naturally arises. A Society which is in need of teem-spirit cannot hope to survive for a long time. Another difficulty is that when co-operative societies are formed, the number of persons engaged in agriculture at present, will become too great and they will have to be thrown out of work. They have to be shown some alternative employment; and the problem is, what employment have we to offer them in the absence of simultaneous industrial development?

Several of the above mentioned difficulties are not, after all, insurmountable. A great deal of rural education and propaganda has to precede the movement, in order to make known to the villagers the value and need of this system. If we start co-operative farming, without first gaining the voluntary co-operation of the peasants, we shall be putting the cart before the horse. It should be noted that the compulsory co-operation which some people seem to advocate means regimentation and therefore against the fundamental spirit of the co-operative movement. A vigorous programme of industrial development, especially of cottage and small-scale type, would meet the problem of surplus numbers who were hitherto engaged in agriculture. The government should also grant several concessions to induce the peasants to join the co-operative farming societies.

It is a matter of satisfaction that both the Central and State governments are taking steps on the above lines to spread co-operative farming and to make it a success. Legislation has been passed in Bombay, U. P. and Hyderabad, to the effect that the minority must agree to co-operative farming, if the majority so wishes. While granting loans, priority is given to co-operatives. In the First Five-year plan, Rs. 50 lakhs were provided for encouraging co-operative cultivation in the country.

The main task of the second plan is to provide sound foundations for the development of co-operative farming in India; so that over a period of 10 years or so a substantial portion of land is cultivated on co-operative lines. There are at present about 1,400 co-operative farms in India.

The Indian Delegation which has recently been to China recommended a demonstration programme of about 10,000 co-operative farming societies, one for every group of 50 villages within the next 4 years. The need for co-operative farming has been recently stressed by the Prime-Minister, Mr. Nehru, in a speech before the Development Commissions' Conference at Mussorie. In the course of his lecture the Prime Minister said, "That co-operative farming was the determined and definite goal we had set for our rural economy." The report submitted by the delegation stressed time and again the need of co-operation on the part of the farmers who join the societies. The recent trend in India is "land to the tiller" "land ceiling", and "co-operative farming". As said by the Delegation the success of co-operatives in China is due to the efforts of the people, supported by the entire machinery of the government. If the Indian co-operative farming societies are run on the pattern of China and Japan, there is no doubt the system of co-operative farming in India will be a success. Let us hope that the idea of co-operative farming will catch on and spread all over the country in a very short time!

— **S. V. S. Sitarama Sastry,** IV B. A., (Econ.)

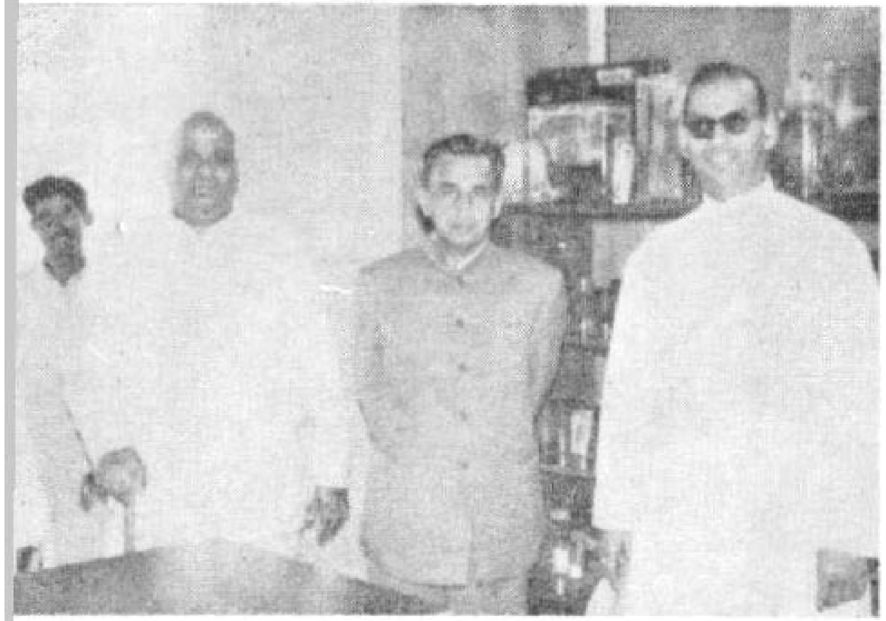

1. Visit of Sri C. Deshmukh.

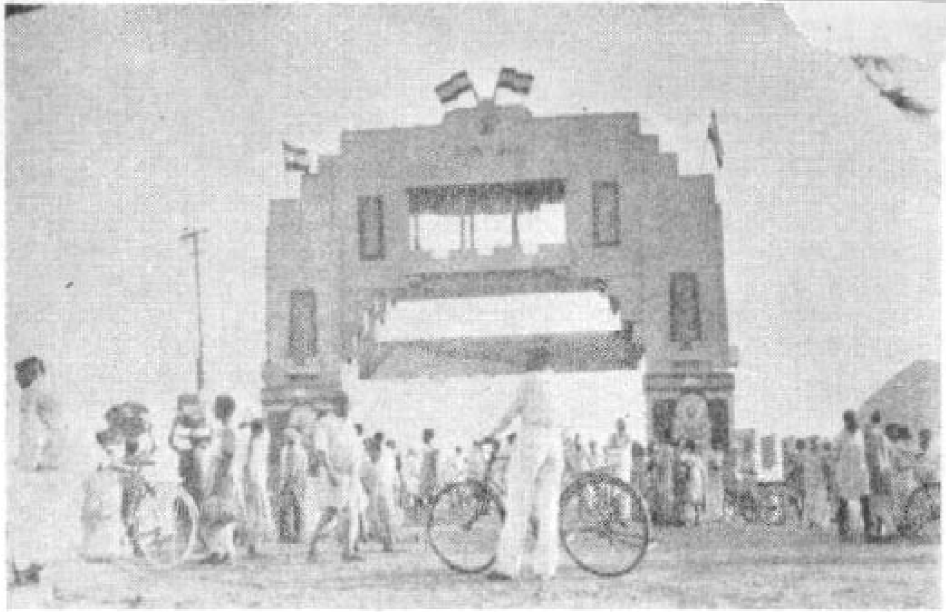

2. Entrance to New Bridge over the Krishna.

3. The Bridge.

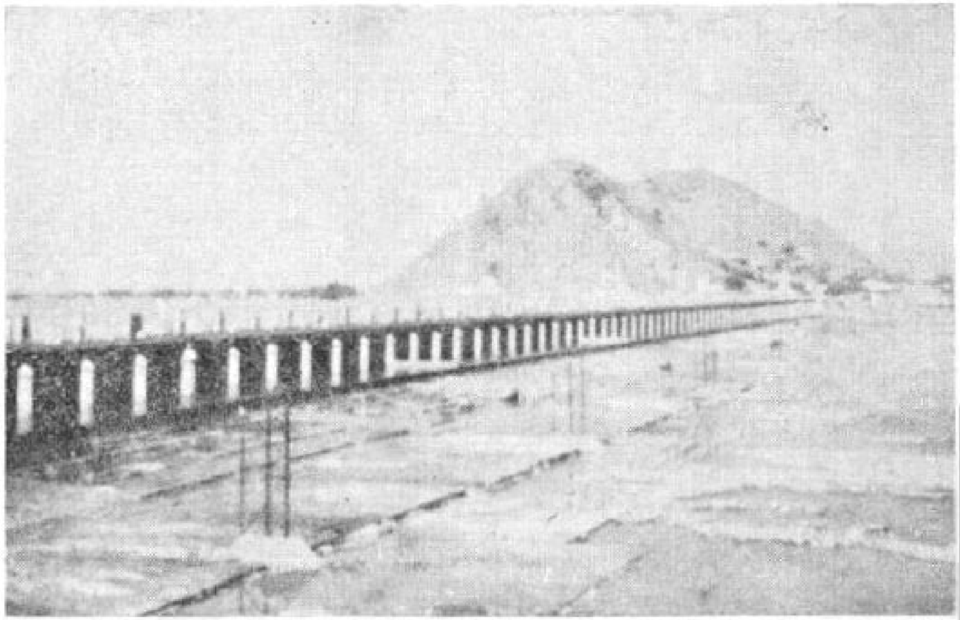

4. The Bridge from the Anicut.

Photos: 1. K. M. Prasad, II U. C.

DO YOU KNOW ?

1. How fast and how high do birds fly ? – It is believed that swifts like other birds, measured from aeroplanes, which are small songbirds, fly 20 to 37 miles an hour; crows, 31 to 35 miles an hour; ducks 44 to 50 miles an hour; plovers, 40 to 51 miles an hour. Birds occasionally have been seen at 10,000 to 12,000 feet above the earth, but they are rarely found above 5,000 feet.

2. Why pig-iron is so called ? – When iron is melted, it runs off into a channel called a 'sow,' the lateral branches of which are called pigs; here, the iron cools and is therefore called pig-iron. The word 'sow' used here has no connection with swine but comes from a Saxon word, meaning to 'scatter'. A mere play on the work 'sow' has served to produce the word pig-iron. Having 'sows' or 'sow' for the parent channel, it required no great efforts of wit to make the lateral groves 'little pigs.'

3. Why a Monitor is so called ? – Monitor, so the Romans called the nursery teacher. The military monitor was an officer to tell young soldiers of the faults committed against the service. The house monitor was a slave to call the family of a morning, to announce meal times, and so on. Here, in College classes the monitor is to take attendance in time, and also be a leader. He is a Monitor, not a Man-eater.

4. That the Earth quakes four times a day ? – It is well known that earthquakes are confined to certain well-defined areas of the earth. F. de Montessus de Ballore, who plotted a world earthquakes' map, based on a catalogue he had compiled of nearly 1,60,000 earthquakes enunciated the following law. The earth's crust trembles almost only along two narrow bands which lie along great circles of the earth; the Mediterranean or Alpino-Caucasian, the Himalayan circle, and the circum-Pacific or Indo-Japanese-Malayan circle.

At some points along these bands earthquakes are as frequent as showers in England... Over a period of eighteen years, Japan averaged 1,447 shocks a year, or almost four a day. The majority of these were no more than slight quiverings, sufficient perhaps to rattle the crockery, but Kyoto, once capital of Japan, was, during the 1,000 years of its existence, shaken by 1,318 earthquakes, of which 194 were strong, and 34 absolutely destructive.

It has been calculated that any Italian who lives to be seventy will be certain to have experienced one serious earthquake and two slight ones. The ancient town of Guatemala, in South America, was destroyed seven times between 1541 and 1775, while Valparaiso was severely damaged five times between 1731 and 1908.

Concepcion in Chile was in 1939 laid in ruins for the fourth time in 300 years.

5. How a Clock ran by water power ? Plato invented an alarm clock by fitting a siphon (a bent tube by which a liquid can be transferred from one vessel to another) to a water-clock. As soon as water was on a level with the top of the siphon, it ran down a tube into a vessel, which stood below it, so quickly that the air in it was compressed and escaped through a pipe with a loud whistle. Plato used this contrivance, which had to be set six hours in advance, to summon his pupils at four o'clock in the morning. The octagonal tower of a water-driven clock built in the last country B. C., still stands in Athens.

6. How salt is the sea? - Sea water is a very complex mixture. Of the ninety known elements, more than one third have been found in solution in the sea. Among these latter are silver and gold, but in such minute proportions that any hope of making a fortune by recovery of the precious metals from the sea is out of the question. What may be termed average sea water contains 35 parts per 1,000 of salts. The great bulk of this is common salt, or sodium chloride, which accounts for over 27 parts. There are nearly 4 parts of magnesium chloride; magnesium sulphate (Epsom salts) and gipsum, or calcium sulphate, make up another three parts, the remaining part being composed of potassium sulphate, calcium carbonate and magnesium bromide.

— **Collected by G. B. L. R.**

(P. U. C.)

"In all things, success depends upon previous preparation, and without such preparation there is sure to be failure."

— *CONFUCIUS.*

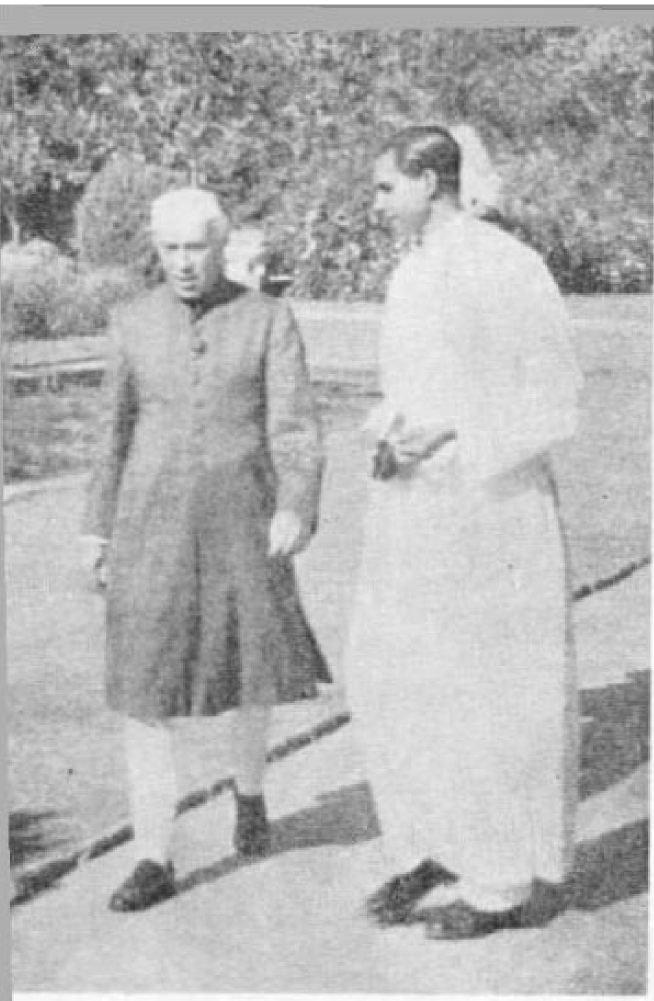

NORTHERN

Private Interview

With the Vice-Chancellor, Waltair.

EXCURSION

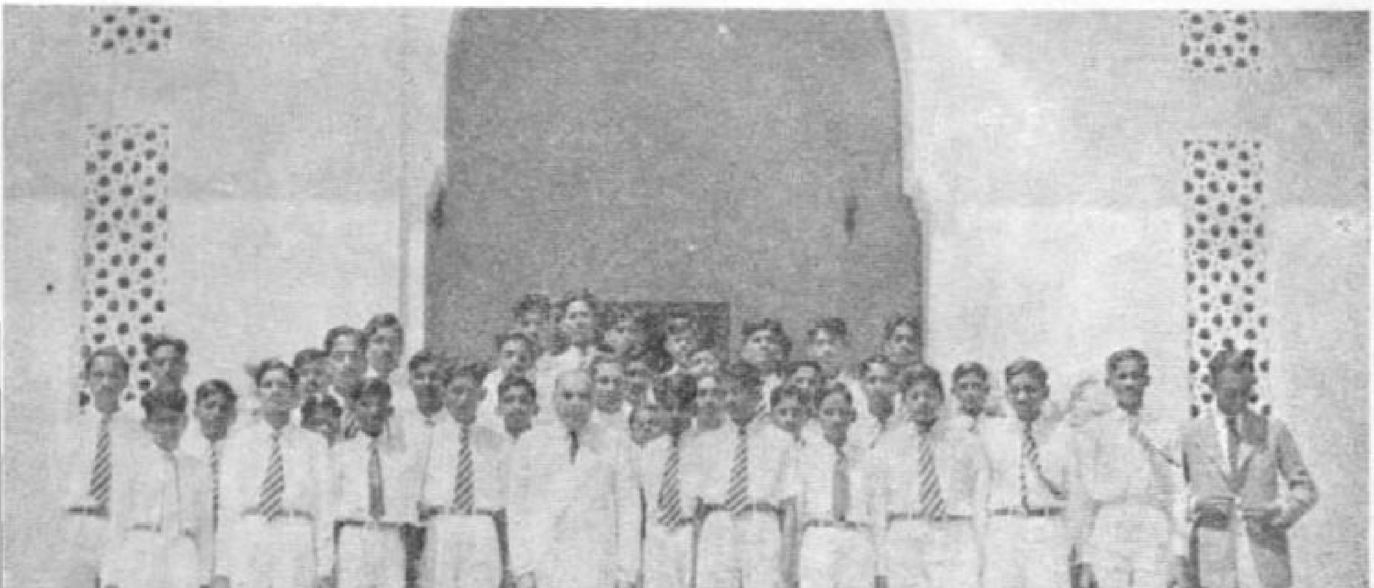

Our Students with Sri M. Trivedi - Governor of Andhra Pradesh.

THE PORTS OF INDIA

India is a vast country, two thousand miles at its greatest length and two thousand miles at its greatest breadth. It is the largest peninsular in Asia and is as big as the whole continent of Europe, excluding Russia. Some districts are bigger than certain states in other countries of Asia. It is separated from other countries by the Himalayan Mountains in the north and by the ocean on the other three sides.

Already in ages long past, our country had trade connections with other countries by sea. The chief means of transport for international commerce is ocean transport. For this, the development of ports and harbours is essential. Any town on the sea-coast which possesses a harbour, that is, a place where ships can shelter away from the stormy ocean, is called a port. There are some ports however where the water is very shallow, and then the ships and steamers have to remain some distance away from the actual coast and goods have to be transhipped to and from the land in smaller ships or barges. A harbour is the place where ships can be safely anchored and where there are quays, cranes, railway tracks, sheds and repair-depots. Such facilities are necessary for the quick loading and unloading of goods.

There are two kinds of harbours, natural and artificial. A natural harbour is one which has been fashioned by nature, and Bombay and Cochin are considered good examples of natural harbours, and both lie on the west coast. The main ports of the Indian Union are Bombay, Cochin, Madras, Visakhapatnam and Calcutta, but there are a number of other ports which are also of relative importance. We shall say a few words about some of these ports.

Bombay : The port of Bombay really owes its importance to its geographical position. It is about 10 miles in length. There are several docks, the chief among them being the Victoria and the Alexander Docks. Bombay is on the direct route to Europe and Africa. It has a vast hinterland. The port is well connected by rail with the Indo-Gangetic plain, Hyderabad and other parts of the sub-continent. There are many large-scale industrial factories in and around the city. Chemicals, iron goods, drugs and raw cotton are exported from this port.

Mangalore : This port is a terminus of the Southern Railways. The chief exports are to Europe and consist of pepper, coffee, sandal-wood and spices.

Cochin : A very important natural harbour nearer to Durban in Africa than is Bombay. The waters of this harbour are very deep and the largest ocean-going steamers can enter quite easily. This harbour and port has a bright future before it, due to the establishment and development of the Indian Naval Shipyard there.

frank. Be true to yourself and you will find that you are being true to your friends.

Never take your friendship lightly. In some respects, friends are more close to us than our relations. Try to get rid of the bad habits of your friends, but never make him learn those which you have yourself. Always believe your friends and have full confidence that they will never betray you. Such a kind of friendship will last long. Help your friends in the time of necessity not caring even if you have to risk your life.

By loving your friends truly and sincerely you will get from them, true, sincere and lasting friendship. "Friends, though absent are still present; though in poverty they are rich; though weak yet in the enjoyment of health; and what is still more difficult to admit, though dead they are alive."

— **K. Lakshmi Narayana,** IV B. A. (Maths.

"Unfaithfulness in keeping an appointment is an act of clear dishonesty. You may as well borrow a person's money as his time."

— *HORAC MANN.*

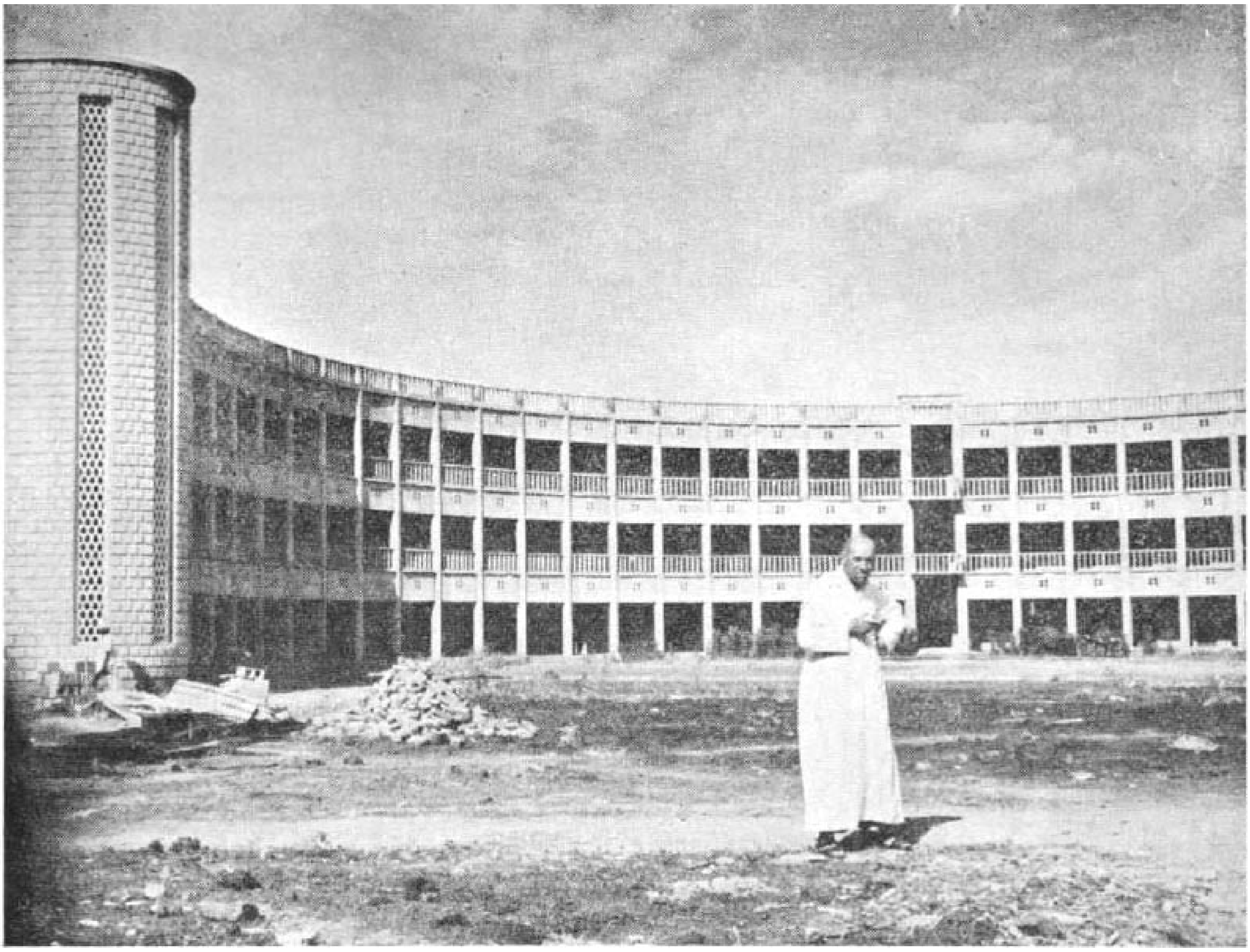

Our Architect - Rev. Br. David Giani

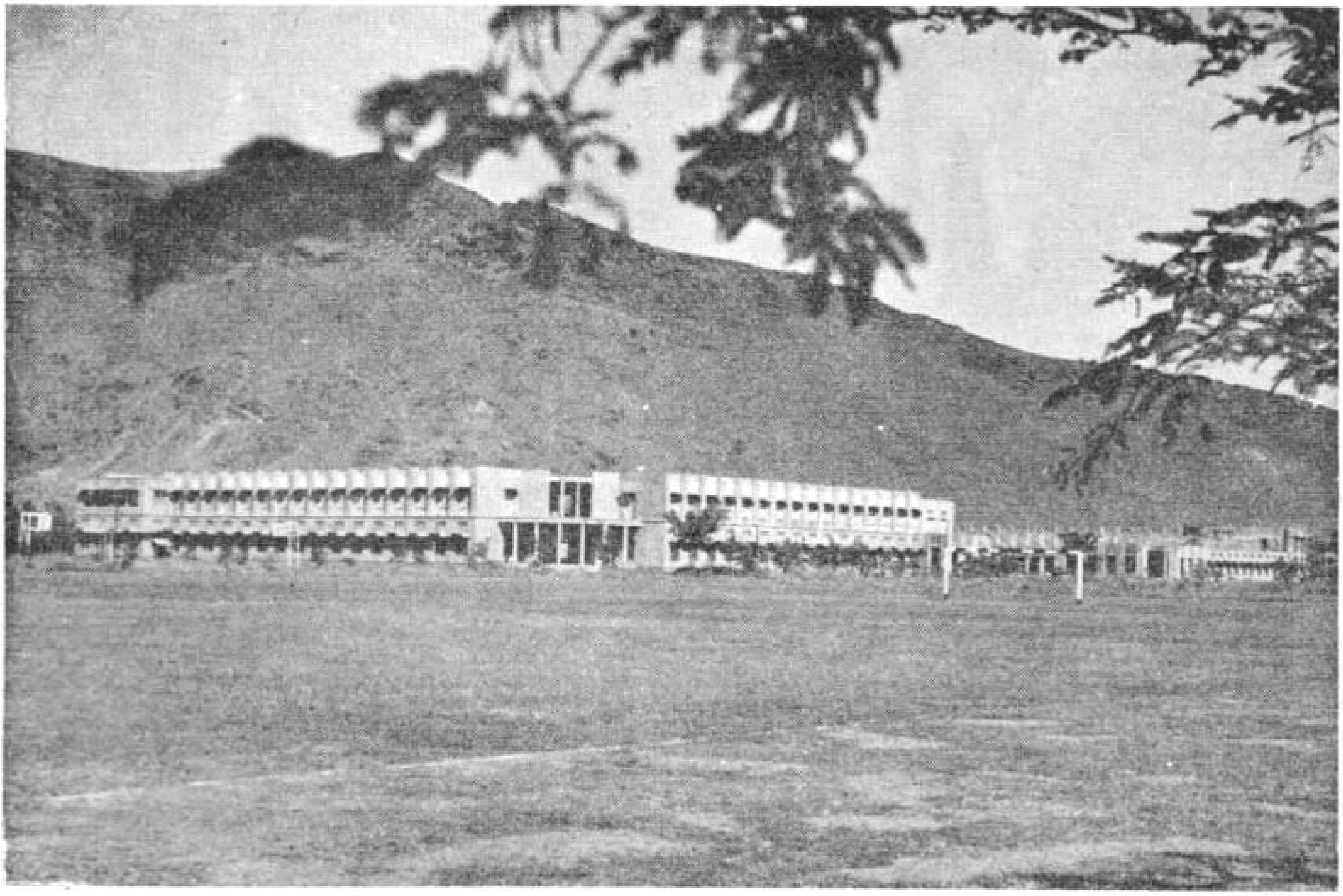

College Building - From South East.

— Photos : Fr. Varkey, S.

A HOLIDAY EXCURSION

During the happy holidays of Christmas, my friend and I desired to visit some new place and we chose the Mid-Pennar Regulator Project in the District of Anantapur.

We started on the 7th, of January from Bezwada by the Masulipatam – Guntakal train at 5–0 p. m., and in a few minutes were thundering over the Krishna Railway Bridge. It was twilight and the sight over the river was very beautiful. To the West we could see the Regulator-cum-Road Bridge which had just been opened over the Krishna. We reached Guntur at 7 p. m. where we took a light supper. By the time the train left Guntur, night had come but it was a bright moon-lit night. The moon was shining beautifully in the sky and trees and village huts stood out clearly as silhouettes against the moon-lit background of the sky. The train rolled on without many stops and at about 10 p. m. the train was going through the forests of Nallamala. My friend happened to wake up just then and so did not miss the scenery of the hills and trees quietly slipping by in the silence of the night. The train reached Dronachalam at 6 a. m. We took a good breakfast there, and left again at 7 a. m. From Dronachalam onwards the land was rather hilly but very, very dry. Cotton was the only crop that we could see trying to raise its head above the dry soil.

Guntakal is a very big station and there we had to change over to another train proceeding in the direction of Bangalore. This train left Guntakal at 10 a. m. and we reached Gąladime at noon, where we alighted. From there went to the Pennar Regulator guided by some workers of the P. W. D. The Government had long before planned to construct this Regulator. The Foundation Stone was laid by Sri N. Sanjeeva Reddy, the present Chief Minister of Andhra Pradesh. From that spot two canals, one to the North and one to the South will be dug out. The river is flanked by many hills covered with many varieties of trees. There is one small hill near the Regulator itself and on its summit is a building belonging to the executive of the P. W. D. There is no village near the Regulator, but a few huts have been built for the workers. Sometimes at night, a lone cheetah pays a visit to the locality and the coolies are very afraid.

There is a village some distance away called Vajrakarur. Its surroundings are famous for diamonds. In the rainy season some valuable diamonds appear in the upper layers of the soil. Many people from far-off places come and search for these diamonds. Some lucky people find a few, many have to return home disappointed. We were there for four days and then we went on to Anantapur, where we visited the Government College affiliated to the Sri Venkateswara University. We also visited the Engineering College in the city.

We returned home by the same way we had come. The memory of the beautiful scenery, the forest and hills, the lakes and valleys is still fresh in our minds. What a delightful trip we had ! our thanks are due to God who kept us safe and sound during the journey.

— **N. S. Krishnamurthy**, P. U. C.

MY HERO

Every young man has a hero and my hero is Shakespeare. He is one of the greatest authors of English Literature. It is said that any one who speaks the English language will, in the course of a day, use at least one expression written by William Shakespeare. All of us use phrases which were first written by Shakespeare, and which have become so much a part of our language, that their source has been forgotten. Sometimes, we are surprised when we read Shakespeare's works and come across a phrase which we have been using all our lives, without knowing that it was penned by the "Bard of Avon" more than three hundred years ago.

Shakespeare is called the "Bard of Avon"because he was born in a house near the Avon, a placid stream flowing through the little English town of Stratford-on-Avon, in the year 1564. Of a studious nature, Shakespeare read much in his early youth, though he did little writing. At the age of eighteen, he married Ann Hathaway. At times he was on the verge of extreme poverty.

However, he was ambitious and hopeful, and in 1587, went to London in an effort to improve his fortune. Here he was immediatly attached to the theatre. It is sometimes said that he contrived to earn his money by holding the horses of more fortunate theatre goers, because he could not afford to pay the price of admission.

Later, he became an actor, and after having gained considerable experience, began to assist play-wrights who were having difficulties with their scripts. With the production of his first play, "Love's Labour Lost" about 1590, he began the career which was to give him fame while he lived and immortality after his death.

Shakespeare's knowledge of human nature was one of his chief attributes as a playwright and a poet. This, coupled with a rich vocabulary and a strong sense of the dramatic, enabled him to write plays which are as alive and emotionally thrilling today as they were when he first wrote them. His historical plays give a clear picture of English history. His comedies range from the buffoonery of Puck in "A Midsummer's Night's Dream," to the more subtle humour found in his plays dealing with the manners and customs of his times. He used his strong sense of the dramatic in his great tragedies, among which "Hamlet", "Othello", and "Macbeth" are the best. Other plays such as, "As You Like It" "The Merchant of Venice", "Twelfth Night", "The Tempest", "Julius Caesar" and many other plays were written by him. It is really astounding when we think of the many wonderful plays Shakespeare has written. Many people are very fond

of his plays and comedies. His plays have been acted continually on stages all over the world, since their initial appearance, and have now been transferred to movies, radio and television. Every year millions of words are spoken and written on the works of William Shakespeare. He wrote some sonnets but is better known as a dramatic author. He has been called a classical writer and his works are well known all over the world.

After 1612, Shakespeare stopped writing and retired to a fine new house in Stratford-on-Avon. There, at the place of his birth, he answered the call of his Creator, on April the 23rd, 1616, at the age of 52, and was buried in a little church in the heart of the town.

His plays have won for him great admiration and a high position among the world's authors. He is very famous and every student knows something about him or at least about his plays. His life history shows that although he drank the bitter cup of poverty when he was a boy, his hardwork and dexterity, paved him his way through life. Of him it can be said that he achieved greatness, because he really worked to achieve what he did. His works are remembered, "not for a day, but for all time."

— **J. P. Felix,** II U. C.

"All things bright and beautiful,
All creatures great and small,
All things wise and wonderful,
The Lord made them all."

— *Cecil Francis Alexander.*

A TRIP TO THE SOUTH

"A fool wanders, but a wise man travels." With this motto before us, 31 students of Andhra Loyola College, left Bezwada on April 6th, 1957, for a visit to South India under the guidance and leadership of Rev. Fr. Coyle. Trains like the Andhra scenery so much that, they go very slowly through Andhra Pradesh, with the result that we reached Madras at midnight, instead of at 7-30 p. m. We encountered no difficulty however, even at that late hour as the Madras Loyola College cars were waiting for us aud so was our supper when we reached the College Hostel where we were to be lodged.

Very early the following morning we started out on our first day of sightseeing around the city. We first went to the Zoo where we spent a pleasant two hours and then to the Moore Market where we all had a nice shopping-time. At 10 a. m. we had an interview with the late Mr. A. K. John, the Governor of Madras. He was very nice and homely with us, and was kind enough to tell us of his experiences in our sister institution, Saint Joseph's College, Tiruchirapalli, and he urged us all to be very grateful to the Jesuit Fathers. Later in the day we visited the city aerodrome, the Lighthouse and the world famous Marina.

The following day saw us at the Fort Saint George Museum, China Bazaar, and the Madras University Buildings. We also visited the New Legislative Assembly Hall. We left Madras at 9-30 p.m. and reached Tiruchirapalli early on the morning of April 9th. We were put up in Clive's Hostel. The College and its surroundings we found extremely peaceful and attractive. Fr. Coyle guided us arc nd the College Buildings, the vast, well laid out grounds and the Lawley Hall and Band Room, where he played some tunes for us on various instruments.

On the 10th morning we proceeded to Kodaikanal Road Railway station, reaching there at about 10 a. m. where a special bus was waiting to take us to Kodaikanal Hill Station, some fifty miles away at an altitude of 7,000 feet. The fifty miles had to be covered by bus, 15 miles along the plains and 35 miles climbing. This Motor ride was one of the most enjoyable parts of our journey. A magnificent panorama of beautiful valleys, carpeted by thick green forests and topped by picturesque mountains unrolled itself before our fascinated eyes. We reached Kodaikanal about noon. It was cold for us, although it was hot for the people who always live there. In the afternoon after a sumptuous meal, we went to coakers Walk and enjoyed the magnificent view of the plains, 6,000 feet below us.

EXCURSION TO THE SOUTH

1. With the Governor of Madras.

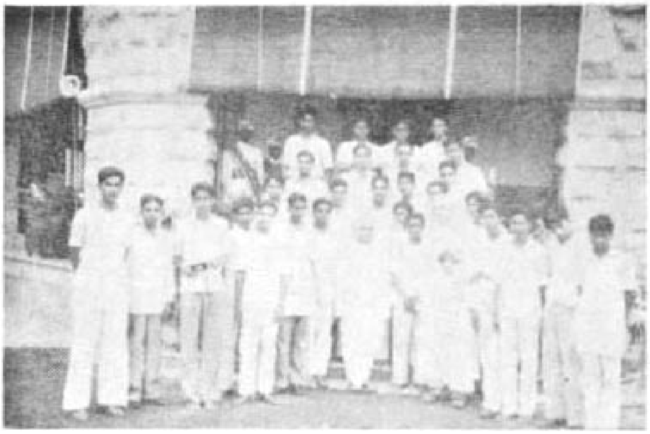

2. With the Governor of Kerala.

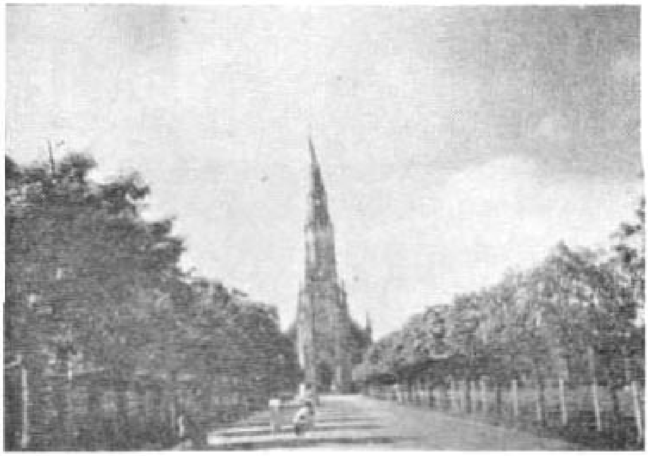

3. Madras.

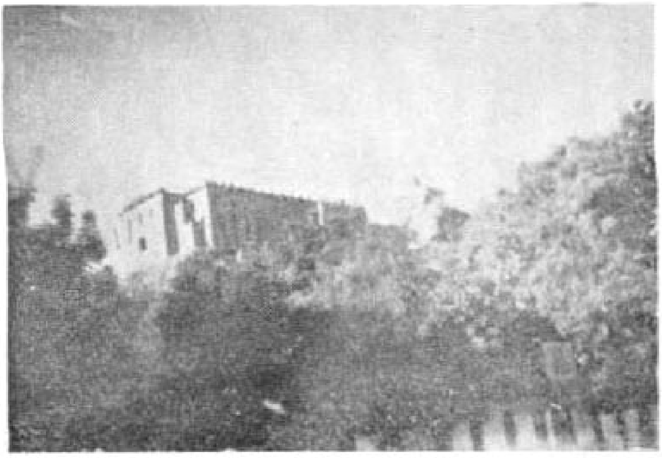

4. Tiruchirapalli.

5. Kodaikanal.

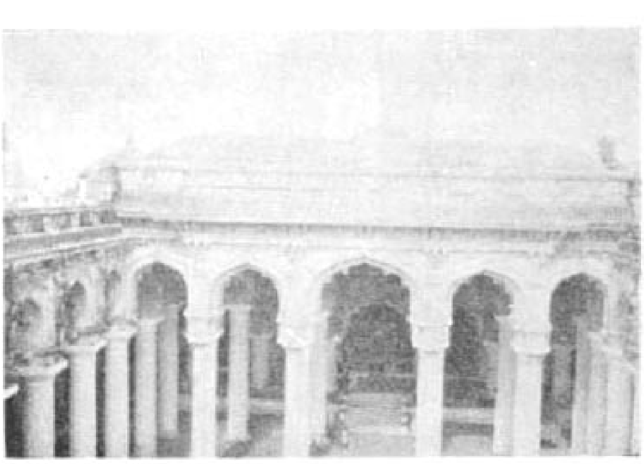

6. Madurai.

ANDHRA LOYOLA COLLEGE
LIBRARY
VIJAYAWADA

Photos : 1, 3, P. Satyanarayana.
2, 6, M. G. Krishnaiah.
4, 5, D. Venkateswarao.

Next morning we had a long walk to Shembaganur, the training College for Jesuit Fathers: where we had the happiness of meeting Rev. Fr. Jerone D'Souza, S. J., the Rector of that college, and four times Indian Delegate to the United Nations Organisation. In the afternoon we enjoyed boating on the Lake, thanks to the kindness of the Secretary of the Boat Club, an old friend of our leader, Fr. Coyle. On Friday went to the Solar Observatory, the only one of its kind in India. We were agreeably surprised to find that 50% of the staff and workers of the Observatory were Andhras. In the afternoon of the same day, the more strong among us went to the Pillar Rocks, which were really well worth a visit. The following day we had to leave Kodaikanal. by bus for Madhurai.

Our stay in Madhurai was at Saint Mary's High School, run by the Jesuit Fathers and where everyone seemed to know Fr. Coyle. Madhurai was very crowded, because at the time of our visit, the great Chitra Festival was going on. The ancient temples and monuments of the city are well preserved, but modern buildings are beginning to give a new look to the place. We visited the Minakshi Temple and Tirumal Nayakars' Palace in the morning and in the afternoon went to the Archbishop's House, where His Grace Mgr. Leonard, S. J. kindly spoke to us. We left the city after seeing the Teppakulam at 7-0 p. m. and after a long night in the train, reached Tirunelveli Junction, in the early hours of the 14th of April.

We went round the College and High School buildings, but could not visit the town, as we had to leave at noon by a special bus for Kanyakumari (Cape Comorin). After a good ride along a very good road we came in sight of the Cape. This place was another interesting event in our trip. To be standing on the tip of the vast country of India was an inspiring moment. Three seas that surround India meet there. We did not see a very good sunset as we had expected, for the sky was cloudy, but we had an excellent swim in the rolling waves of the ocean and a fine sleep on the moon-lit sand under a fine sea-breeze.

From Cape Comorin we went to Trivandrum, the finest city of the South, reaching there on April 17 th., in the morning. We were given lodgings in the Louis Catholic Hostel. We visited the Zoo which is much larger and much better kept than the Madras Zoo. Next morning we inspected the Medical College and the Water Works. In the afternoon we had an interview with the Governor of Kerala, Sri B. Ramakrishna Rao who is an Andhra. He was delighted to see some Andhra students and we were delighted to see an Andhra Governor.

Ernakulam was next on our list of places to be visited. We got there on April 19th, at 9 p. m. after travelling by train to Quilon, then by bus on the Kottayam-Ernakulam line but recently opened. At Ernakulam we visited the Tata Soap Works and before leaving the Factory were each presented with a packet of half-a-dozen sample soaps. After lunch we visited the harbour and the Indian Naval Base. The various departments and activities of this Base were explained to us by a very energetic naval cadet. We were very fortunate in being able to board the Indian Navy Ship "Kistna" and look around that ship from the Bridge to the Engine Room.

Leaving Ernakulam we pushed on to Mettur where we spent many hours examining the huge dam across the Cauvery, constructed a few years ago. We had also the good fortune to meet a friend of Fr. Coyle who took us all over the Engineering works. Later on in the day, we bathed in the Cauvery, wasking away the dust and fatigue of a long morning's walk in the hot sun. Two days later found us back in Madras. We spent the day buying gifts for our parents and toys for our younger brothers and sisters.

On the 25th, at midnight we halted at Gudur in order to visit the Mica Mines of Sri Gogineni, one of our College Donors. We were given a Bangalow and we slept very well that night. Next morning we descended about 1,000 feet into the Mines and actually were bathed in perspiration and dust when we returned to the surface. We reached Bezwada on the 27th morning safely and with many a pleasant memory in our mind. We wish to thank here all our hosts in Madras, Tiruchi, Madurai, Palamkottah,Trivandrun, Ernakulam, Mettur and Gudur. Nothing was left out by them to see to all our conveniences. The excursion went off "according to plan". This was due to Rev. Fr. Coyle who was always in a pleasant mood, though strict when he had to be strict. Whenever there was a night journey (there were five) he made sure that we all had a place to sleep, and then he quietly sat awake in a corner to see that we were not disturbed in any way. Thanks therefore to him and to the College authorities for arranging this excursion. A visit to the South is always most interesting and most instructive and should be an annual feature of the College. We hope it will be.

— **D. Venkateswara Rao,** IV B. Sc.

"All our world organizations will prove ineffective if the truth that love is stronger than hate does not inspire them."

— *S. RADHAKRISHNAN.*

WHAT WE HAVE ACHIEVED IN TEN YEARS OF FREEDOM

We obtained political freedom on August 15th, 1947. Before we got this independence we were under British rule. In those days we were very poor as our country was not well developed. But after independence, within ten years we have achieved many great things. No country has ever made so much progress in so short a time. Really we are proud of this progress. We have achieved the following results. The per capita national income has increased and we have made good progress in agricultural commodities, in constructing projects and in irrigation, an increase in food supply, an improvement in health, improvement in industries, education and in the welfare shown to backward classes.

The production of agricultural commodities has shown a definite increase. In 1949–'50 the production of rice was 2,31,70,000 tons. The production of wheat also increased to 23,10,000 tons in 1956–'57.

Out of every three men in India, two are agriculturists and nearly all agriculturists are living in villages. Villages are the backbone of our country. So we have to improve the condition of the agriculturists. Now we are still suffering from a shortage of food and an increasing population. We must therefore increase food supply and control the population. If the cultivator has good facilities for water supply, money, manures and seeds, he can supply more food. Therefore the government is engaged in community and multipurpose projects to supply a sufficient supply of water to the fields. In this way many acres of fallow land is coming under cultivation and the food supply is increasing. Not only is water supplied by these projects but floods are prevented, and electricity is supplied and also the fish industry has received a filip. Crores of rupees have been spent on these projects. At the same time our government is supplying money to cultivators at very little interest. The total area reclaimed under community project schemes so far, is 18,19,000 acres of land. The number of co-operative societies and their membership also has increased. The membership of co-operative societies has increased from 47.7 lakhs to 73.48 lakhs during the last four years. Expenditure on irrigation and power during the First Five Year Plan was 29% of the total outlay in the plan. Power generation has increased from 2.3 million K. W., to 3.4 million K. W. Irrigation and power projects included under the Second Five Year Plan as also those continued from the First plan period have already made rapid progress in this tenth year of freedom.

As regard education the money spent on it and the number of recognised institutions has greatly increased. In 1948–'49 the money spent on education was only Rs. 5000 millions, but in

1957–'58 it increased to nearly Rs. 1,700 million.

In health also we can see much improvement. The expenditure on health increased from Rs. 11.7 crores in the first year of the Frist plan to nearly Rs. 3.66 crores in the last year. In 1951 there were about 8,600 hospitals and dispensaries with nearly 1,13,000 beds. In the last year of the plan there were 10,000 institutions and nearly 1,25,000 beds. Along with this there were also improvements in maternity and child-health centres.

After independence great work has been done for the welfare of the scheduled castes, scheduled tribes and backward classes. For this purpose the Government has allocated 39 crores of rupees. The second Five Year Plan allocates a total amount of about Rs. 91 crores for the welfare of the backward classes.

In transport and communication also there have been many improvements. From 33,985 route miles at the time of the partition of the Indian Railways the miles increased to 34,736 in March 1956. In the year 1948–'49 there were 92.76 million train-miles for passenger services. In the year 1955–'56 the train-miles operated amounted to 115.63 millions. In the same way transport of goods has greatly increased.

Industries have also shown substantial improvements. The production of Intermediate goods mainly industrial, raw materials increased by about 34%. Similarly the production of consumer goods increased by 34%. Mill-made cloth during 1950–'51 was only 3,718 million yards. In the year 1955–'56 it increased to 5,102 million yards. Cement production increased from 2.7 million tons to 4.6 million tons. Many new important industries have been started such as petroleum refining, ship building, manufacture of aircraft and railway wagons. The Sindri Fertiliser Factory, the Chittaranjan Locomotive Works, the Indian Telephone Industries and the Integral Coach Factory have all recorded satisfactory progress.

There was also substantial development in village industries. The total amount sanctioned for village industries was slightly over 4 crores. As a result, the village oil industry, village leather industry, the hand-pounding of rice, village pottery and so on, benefitted.

We have achieved all this progress within one decade. In comparison to any other country we can say that no country ever achieved such progress within one decade. Indians are proud of all these achievements but with these achievements we have not finished our work. We have still to do much more. Still we have to develop our country mainly industrially. Now we are in the position in which Britain was 200 years ago. In India population is increasing rapidly and there is not sufficient food for this increasing population. Depending upon foreign imports is not good. Every man should work hard and toil. Then there is no need for foreign imports. We must discourage foreign imports and the spirit of "Swadeshi" must be imbibed by all as Gandhiji once said. We must increase all industries large scale and small scale industries, Village and cottage industries. Let us express the hope that all Indians will take the right path and enable all people in this land to live happily and joyfully in the future.

— **K. Rajeswara Rao,** III B. A. (Econ.)

Northern Excursion - The President of India grants an Interview

ANDHRA LOYOLA
LIBRARY
VIJAYAW

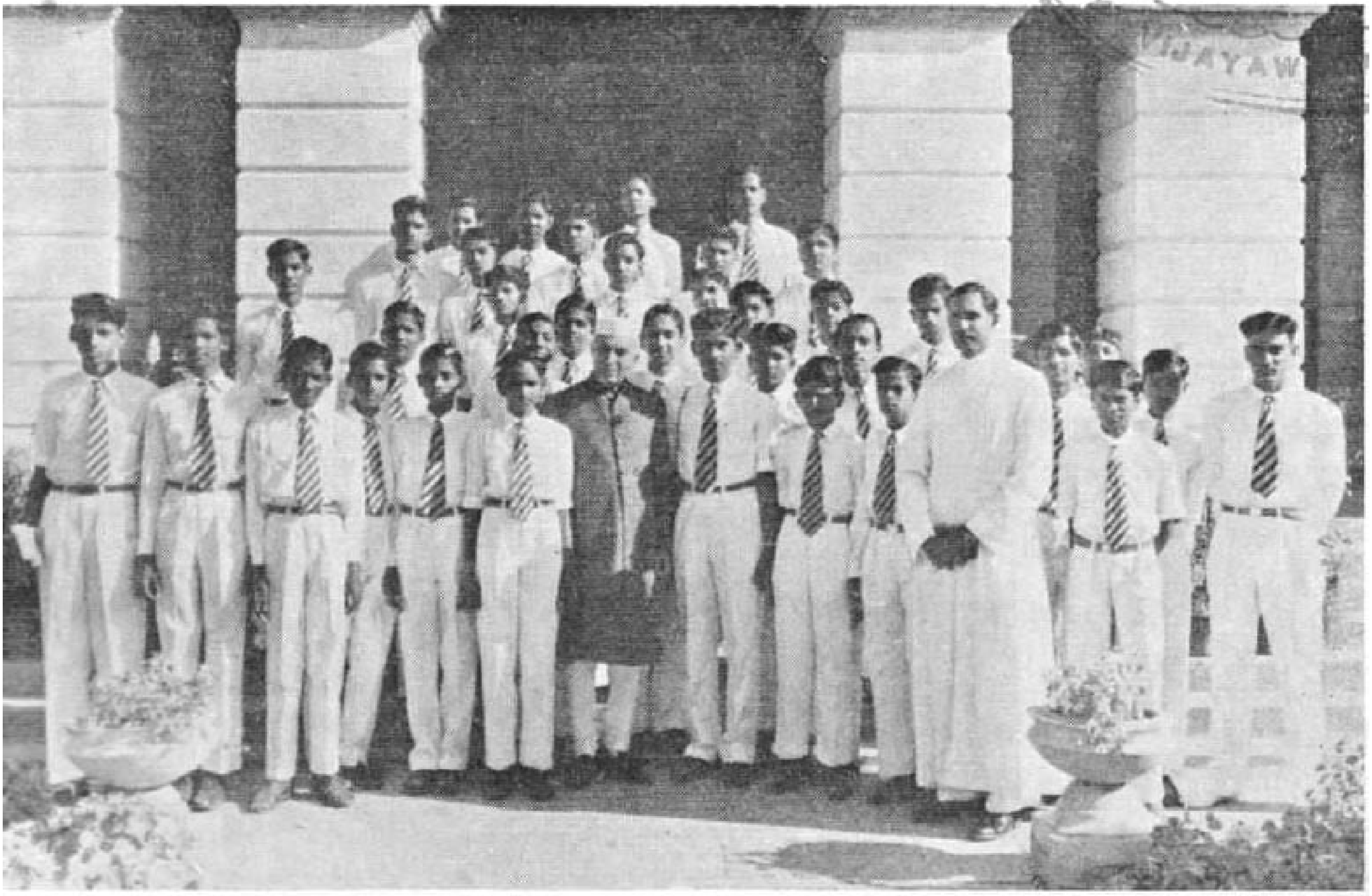

Northern Excursion - Pandit Jawaharlal Nehru and our Students.

MATHEMATICS : THE QUEEN OF SCIENCES

"Mathematics, rightly viewed, possesses not only truth but supreme beauty – a beauty cold and austere like that of sculpture, without appeal to any part of our weaker nature, without the gorgeous trappings of paintings or music, yet sublimely pure and capable of a stern perfection such as only the great art can show." (Bertrand Russell.)

There is a tremendous surge of general interest in science, particularly physical sciences and its bearing on our rapidly changing philosophical outlook on the universe. Numerous and excellent accounts of current advances in science have been written in untechnical language, and the appreciation of this magnificent achievement of Science falls into a truer perspective and takes on a new significance.

Mathematics has played its own part in the evolution of Scientific and Philosophic thought comparable to that of Philosophy and Science themselves. To portray the leading features of that part is the purpose of this essay. The emphasis is wholly on modern mathematics, that is on those great and simple guiding ideas of mathematical thought that are still of vital importance in living, creative science and mathematics.

It should not be imagined that the sole function of Mathematics 'the handmaiden of sciences' – is to serve sciences. Mathematics has also been called 'the Queen of the Sciences'. If occasionally the Queen has seemed to beg from the sciences, she neither asks nor accepts favours from any of her more affluent sister Sciences. What she gets she pays for. Mathematics has a light and wisdom of its own. It will richly reward any intelligent human being to catch a glimse of what mathematics means to itself. It is an art for humanity sake. The basic ideas of modern mathematics, from which the whole vast and intricate complexity has been woven by thousands of workers, are simple and well within the understanding of any human being with normal intelligence.

Students of mathematics are familiar with the phenomenon of 'slow development' or subconscious assimilation. The first time something new is studied, the details seem too numerous and hopelessly confused and no impression is left on the mind. Then on returning after rest, it is found that everything has fallen into place with its proper emphasis. The majority of those who attack analytical geometry seriously for the first time experience some thing of the sort. Calculus on the other hand, with its aims clearly stated from the beginning, is grasped quickly. Assimilation of some of these invigorating ideas of modern mathematical thought

will be found as refreshing as a drink of cold water on a hot day.

Mathematics plays a vital role in the grouth of industrial civilization and ideed, the capacity for national growth and development can be gauged accurately by the quality and the extent of material activity in mathematics. The importance of mathematics is growing in proportion to the development of mankind. Mathematics is a hard subject providing an outlet for the creative instinct of man and at the same time is the basis of all Science subjects and a symbol of unity of the human mind.

In consequence changes must be affected in the teaching material which has become necessary on account of several new branches of mathematics recently developed and the tremendous application of mathematics to industrial, commercial and cultural enterprises. The problem of instruction in mathematics has to be carefully examined in the light of social scientists' needs, quite as much as in the needs of national scientists and engineers.

We are living in the midst of a technological civilization in which science plays an important part in shaping our destiny and Mathematics as the Queen of Sciences is bound to play a fundamental role in this process.

K. V. Ramanayya, M. Sc.,
Head of the Department of Mathematics.

If you try to share with others the best that is in you, you strengthen yourself. The more a tree branches out, the deeper the roots sink.

Rev. Fr. J. D'SOUZA, S. J.

It was indeed a happy day when Rev. Fr. D'Souza, S. J., visited Andhra Loyola College.

On January 21st, 1958, a reception was given to Rev. Fr. Jerome D'Souza, S. J., by staff and students. An address of welcome was read to him both by the staff and students, and Hindi and Telugu songs were sung in his honour.

After these items, Rev. Fr. J. D'Souza, addressed the gathering. His speech was a literary treat, the best logic, the best language and the best thoughts all combined into one. A brief resume of his speech is attempted here, with the confession that the spirit, the magic, and the magnetism of the speaker, which every one felt as he stood talking on the dais, are indeed wanting. How vain it is to try and catch the rainbow in a mirror!

Rev. Fr. D'Souza first remarked that he was glad, that from the little time he had at his disposal before he left for Rome, to take up his duties as Assistant to Very Rev. Fr. General of the Society of Jesus, he had been able to set apart one day for a visit to Andhra Loyola. He would certainly return from Rome, his headquarters, after some time, and he could have thought of visiting the College then. But he felt anxious to see this young institution where some of his own 'Students', (Frs. Mathias, Varkey and George) were working, where the students had made such a name for themselves in industry and discipline; he wanted to see for himself the college which had, he repeated, made so great a name in so short a time.

Father Jerome then proceeded to remark, that Andhra Loyola College is a noble instance of co-operative striving. He was really happy that the people of Andhra and the many large hearted benefactors of the college had worked with and helped the Fathers of the Society of Jesus to found and form a first rate educational institution in this place. Herein, he said, we have one more example of that spirit of toleration, fraternal charity and co-existence for which India has been justly famous all through her history. He advised the students to be proud of their great country and of their flag and never to think of ever dishonouring it, since it is a symbol of national unity and greatness, of national integrity, bringing together in what is basically but a piece of cloth, the heritage of the past and the hopes of the future.

After a few pleasant reminicences of his stay and work in the Constituent Assembly and the United Nations, Fr. Jerome lingered at length upon the place and position of India in the Comite of Nations. He said that India's destination is bound up with her choice of 'the middle path'. By refusing to ally herself with either of the two power blocks into which the world is at present divided,

India had asserted her desire to be the friend of all and a foe to none. This choice of the middle path is not just a measure of expediency but an inevitable expression of the spirit of India.

Geographically India is situated between the East and the West. Ethnically, culturally, she is a fusion of the two. Into India have come from time to time, different races and religions, and these races have continued to live here ever since, in mutual toleration and understanding. Thus, in India is to be seen every conceivable race, religion, culture, complexion and language under the sun. India is a world in miniature.

India is racially and linguistically allied to the people of Europe, of the West. Many of her people are descended from the Aryans, and many of the languages that they speak belong to the great Indo-European family of languages. But geographically India belongs to the East. Her middle position between two great people of the East, the Semetics of the Near East and the Mongols of the Far East, gives her a position of vantage from which she can best interpret the West to the East and the East to the West. She understands both and she holds, that seemingly irreconcilable ideologies between the two, need not and should not prevent them from living in peace and harmony. After referring to the significant work in the U. N. O., done by India in the Somaliland question and in the matter of disarmament, Fr. D'Souza gave a remarkable account of the Kashmir problem. In a lucid exposition of India's stand he remarked that the accession of Kashmir to India was as much a political decision, as the separation of Pakistan from the Indian Union. As such, it should not be confused with religious issues. India's conception of nationality precludes the religious factor. India and Pakistan are political and not religious units, that is why there is a place in India for 40 million Muslims, whose loyalty and devotedness to their country is most undoubted. If religion constitutes nationality, Muslims have no place in India. But that has never been the contention of India. Whoever, of his free choice, opts to be with India, be he Muslim or be he something else, has an indisputable right to do so. The people of Kashmir who are predominantly Muslims, decided to join India. It was a political decision. To brand India as an aggressor, which Pakistan is, since she has violated the boundaries of a state which has acceded to India, is a tragic misunderstanding of India's legal stand on Kashmir.

Fr. Jerome finally asserted India's belief in the U. N. O. He said that no international organisation can succeed unless the nations of the world learn to be humble and noble. They should not always try to set themselves higher than the international body whatever it be; or assert themselves against its decisions. This does not mean the extinction of nations and national individuality. In spite of the formation of a supra-national organisation, separate nations will continue to exist. Men will never be 'citizens of the world', except perhaps in a very vague sense. There will always be Americans, Englishmen and Indians. But only under the aegis and inspiration of an international supervisory body, like the U.N.O., can the diversities of the world be integrated into one harmonious whole. There will indeed be then 'peace on earth and goodwill among men.'

— **J. B. Satyam,** M. A.

Captains and Vice Captains of College Teams.

President and Secretaries of College Societies.

Photos : Matha Stud

SCIENCE AND SOCIETY

In recent times, science has revolutionised the spirit of modern society to a very great extent by its tremendous progress in various directions. As Lord Bertrand Russel observes, "Almost everything that distinguishes the modern world from earlier centuries is attributable to Science."

Of all studies, Science is the most universal. It is supra-natural in its essence, international in its principles, methods and consequences. Professor Julian Huxley defines "science as that activity by which today we attain the great bulk of our knowledge of, and control over, the facts of nature." It has revealed the bridge that provides continuity between man and lifeless matter. It is an accurate and careful classification of facts and observations of the correlation and the sequences of those facts. Science is one of those elements through which the material progress of humanity can be improved. It is essentially a human enterprise.

According to Professor M. S. Thacker, "Science and Society are correlated and inter-dependent and act and react upon each other with consequences to both. Science has revolutionised the conditions and conventions of Society." Society on its part has popularised and encouraged science and its applications, and in return reaped great benefits from science.

For the past three hundred years, science has proved itself an incredibly powerful revolutionary force on human life. It has transformed the outlook of the people in all walks of life and changed human civilisation frequently. In its very nature, it is a liberator, a liberator of bondage to physical nature. The bearing of science on society is very great by virtue of the tremendous benefits which it has conferred on the latter. Science has contributed much to the advancement of the material prosperity of the human race, thereby raising the general well-being of mankind to a level never before known. In short, the momentous discoveries of science from time to time has rendered human happiness possible. Lord Macaulay beautifully sums up the advantages which Society has derived from Science thus : "It has lengthened life, minimised danger, and conquered distances."

Science is one of the important factors for the promotion of ideally good citizenship. To quote Karl Pearson, "Modern science as training the mind by an exact and impartial analysis of facts is an education, specially fitted to promote sound citizenship." Another equally important benefit conferred on

FROM DAY TO DAY - COLLEGE CHRONICLE

July 1st.

The College should open its gates to the Flood of P. U. C. students, but it does not. The Asian 'Flu' keeps them closed.

July 5th.

The Asian 'Flu' gives up the siege and the P. U. C. helped by the II U. C. students storm the college buildings in such large numbers that within two hours it has completely surrendered. "The noise of battle hurtled in the air". (Julius Caesr II, ii, 22), but at 10–0 a. m, all is quiet.

'For duty, duty must be done,

The rule applies to everyone.' (Gilbert)

July 31st.

Feast of Saint Ignatius Loyola, our college patron. High Mass for catholic students sung by Rev. Fr. D. Varkey, S. J., assistant warden. Holiday for the College, our first. A holiday, 'come whence it may, is welcome to the poor.' (Longfellow.)

Aug. 6th.

We lose one of our students, Sambi Reddi, II U. C. Typhoid carries him off into the hands of God. 'There is a divinity that shapes our ends, rough-hew them as we will.' (Hamlet.) We all keep two minutes silence in his memory at 3–0 p. m. saying an interior prayer to the Lord of all that he may graciously receive him into is eternal home.

Aug. 7th.

Inaugural meeting of the Students' Society, presided over by the D. S. P., Krishna, not because we need police but because we wish to show the Police Department, that we students really know how to behave.

Aug. 8th.

Another inaugural meeting. To day of the Economics and History Association. The Collector of Krishna District, Sri N. Chandrasekhar, I. A. S., presides and gives us some valuable tips on the Five Year Plan.

Aug. 9th.

We see Film actors every Sunday (even on some Composition Days? Editor.), but only on the Silver Screen. To-day we have a real live one in our midst, Film Actor Nageswara Rao who is a benefactor of our College. Some friends of his profit by his presence in Vijayawada to give a tea-party in his honour in our Hostel Quadrangle (which is oval. Editor). Sri B. Gopala Reddy, Finance Minister is also present, but I am afraid that even the Economic Students are not very interested in Finance today.

NORTHERN EXCURSION

1. Birlamandir - Chariot.

2. Sikindra - Agra.

3. Brindavan Gardens - Mysore.

ANDHRA LOYOLA C[OLLEGE]
LIBRARY
VIJAYAWADA

4. Jamshedpur.

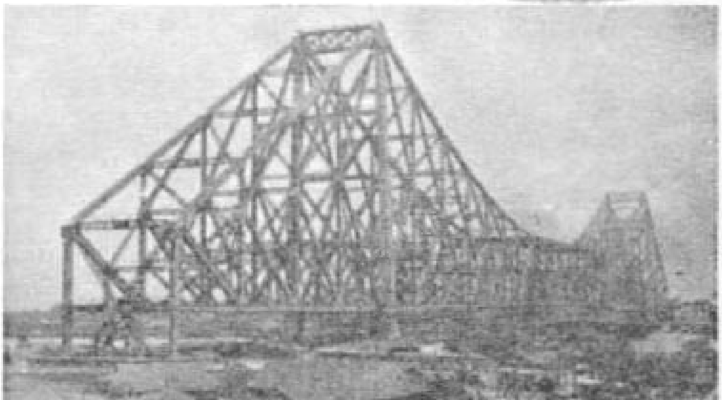

5. Howra Bridge - Calcutta.

Photos : 1, 2: G. V. Krishna Rao.
3: B. Satyanarayana Rao.
4, 5: A. Sita Rama Raju.

Aug. 13th.

Rev. Fr. D. Jordon, S. J., Provincial Superior of all the Jesuit Fathers from Bezwada to Cape Comorin comes on his annual visit to see his children, the Staff and Students of Andhra Loyola. A father is always happy to see his children, and the children are always happy to see their father.

Aug. 15th.

Feast of the Assumption of Our Lady, Mother of God; and Independence Day.

'Hail ! Independence, Hail'. Heaven's next best gift to that of life and an immortal soul.' (James Thomson.)

Last vows of Rev. Fr. T. A. Mathias, S.J., our beloved principal. In a meeting convened to wish him a happy feast, we are told the meaning of the last vows. Our Principal today, consecrates himself for ever to one only Master, God. He gives up henceforth any possibility of returning to the world and promises to work, until his dying breath for God, in the Society of Jesus. Father Mathias' dear Mother is present when her son makes this promise. How happy she is to be able to return, untarnished, the jewel that God had lent her. A little variety entertainment at 10-0 a. m. enables us to show our love and esteem both to Mother and Son.

Aug. 16th.

An unexpected holiday in commemoration of 1857, the day the foundation stone of India's Independence was laid.

Aug. 17th.

One more holiday graciously given by Rev. Fr. Principal in honour of his last vows. He thus enables us to share his own happiness and joy.

All who would win
Must share it,
Happiness was born a twin.

(Dryden.)

Aug. 22nd.

'God loves a cheerful giver' and so do we. To show our love to Mr. Wiggin, U. S. I. S., Madras for having given us a complete set of the Encylopedia Americana and a number of other books, we hold a small reception for him. To express our thanks and gratitude we offer him a small hand-woven shawl and to his son, Alan, who accompanied him, the college cap and tie. Mr. Wiggin was deeply touched by our expressions of gratitude.

Aug. 23 – 31st.

Hard work at our books. This is something that cannot be done by proxy, for it requires personal and individual attention.

'Be a man !
Bear thy own burden,
Never think to thrust
Thy fate upon another'.

(Robert Browning.)

Sept. 5th.

First Terminal Examination. 'Youth and age will never agree' (Proverb). We do not agree with the questions asked by the 'Old'. They should have asked us questions that we had prepared, not the questions to which we do not know the answers. We try to satisfy the examiners - but we know from past experience that examiners can never be satisfied.

Sept. 8th.

A movement of 1,400 'displaced persons' takes place on Bezwada

Railway Junction and in the various Bus stands. Transport Authorities rise to the occasion and by nightfall we have all been transported to our homes for one week. (what about those few who visited the cinemas and were 'transported' only on the following day? – Editor.)

Sept. 16th.

'Displaced Persons' of Sept. 8th are 'placed' once more in Andhra Loyola. One or two seem to have got lost on the way. Explanations arrive by phone, telegrams and letters from grand-mothers. Rev. Fr. Principal knows how to deal with such explanations!

Sept. 30 – Oct. 3rd.

Holidays again. 'Dasara'. Some students are wise and remain to study; some students are 'otherwise' and go home.

Oct. 7th.

All quiet on the Loyola front; except the voices of the Professors. Study is the order of the day.

Oct. 22 – 23rd.

Holidays yet again. Who are we to complain? – obedience to the calendar is our motto.

Nov. 7th.

At an Elocution Contest held during the celebrations of Co-operative Week, one of our students, Mr. Bomma Venkata Reddy wins the first prize.

Nov. 2nd.

The hand of death strikes again, Mr. Ramana Rao, a III B. SC. student dies. We offer our sympathy to his bereaved parents.

Nov. 30th.

Mr. Venkateswara Rao is given a farewell. He has gone for higher studies — to get a Ph. D. We wish him all success.

Dec. 24th.

Two very distinguished guests come to visit the College. Mr. Deshmukh, Chairman, University Grants Commission, and Dr. V. S. Krishnan, Vice-Chancellor of the Andhra University. We are only about 20 Hostel Students to receive them when they visit the Hostel, but we manage to garland them and they addressed a few words to us. Later on Mr. Deshmukh addresses as many members of the staff who are in the town, about 40 in number. Both he and the Vice-Chancellor were much impressed with all they saw.

1958

Jan. 6th.

At 4–30 p. m. His Excellency, Bhim-Sen Sachar, Governor of Andhra Pradesh, arrives on his first visit to the College. A fine reception is given him in the Hostel Quadrangle. The Governor speeks to us as a father. He praises us but tells us to do still more. We must, he says, get the habits of working hard while we are still young, otherwise we shall never do so.

Jan. 21st.

Another important guest, Rev. Fr. Jerome D'Souza, S. J. An account of his visit appears elsewhere in the Magazine.

Jan. 28th.

Preliminary Heats for College Sports in the afternoon. We find them more interesting than writing Compositions. (True! 'But who is going to write your examinations? Editor.)

Jan. 29th.

College Day. In the afternoon beginning at 2–0 p. m. Finals of various Sports events — all events very keenly contested. The Sports Meet is presided over by Sri K. Raghuramaiah, Union Deputy Minister for Defence. On his arrival at the Sports' Ground, he inspects a guard of Honour provided by our College N. C. C. Students. Only one event marred the day's proceedings – the Students team in the Tug-of-war lost to a team of staff members, which included Rev. Fr. Principal and Fr. Coyle.

Feb. 4th.

A bout of tea-parties, group photos and speeches begins and is scheduled to continue for about 15 days.

Feb. 8th.

Hostel Day. Hostel Students invite all the members of the staff to a sumptuous dinner. Some members of the staff are heard regretting that there is only one Hostel Day every year. In the evening a very pleasant function at which Sri Mullapudi Harischandra Prasad, M. L. A. presided. The Hostel students astonish every one with their Histrionic talents. The magicians are specially congratulated, not so much for their magic, but for the fluency in English.

Feb. 11th.

Holiday for the feast of our Lady of Lourdes. High Mass at Gunadala at which all our catholic students attend. A very stirring, sermon preached by His Excellency Mgr. Ignatius, Bishop of Guntur. This year is being celebrated the centenary of the apparitions of Mary, Mother of God, to a little shepherd girl, Bernadette, at Lourdes in Southern France. The Catholic Church now honours this peasant girl as Saint Bernadette.

Feb. 22nd.

College closes for II & IV U. C. and for IV B. Sc. The poor Benjamins of P. U. C., who have worked harder than any other class must carry on till March 15th. It seems the heat is too great for the bigger boys to write their examinations in April. The Benjamins hereby show that they 'are made of sterner stuff.'

March 10th.

University examinations begin and this chronicle ends.

As we go to press, we hear the sad news of the demise of one of our Telugu Tutors, Sri K. Kuppuswamy Naidu. We offer our sympathy to his bereaved relatives.

INTERNATIONAL GEOPHYSICAL YEAR

An International Geophysical Year is a year in which scientists from all over the world will work for a purely scientific achievement, irrespective of their religious faith, or nationality, or diverse cultural background or of any political party. Actually the period of investigation is more than a year, starting from 1st June, 1957 up to 31st December, 1958. Much publicity been has given to the programme, yet it is not unlike other such periods of investigations, like the two International Polar Years. The first took place in the year 1882 and the second in the year 1932–33. During these years, study of the Earth and the atmosphere at high altitudes was made. So the I. G. Y. programme is not a novel idea. It is just another one of such previous programmes, the only difference being the magnitude of operations and the immense cooperation that is required.

The aims of I. G. Y. programme can be classified as follows. Geology, Seismology, Oceanography, study of the Ionosphere, and study of the Cosmic rays. All these things are on the list of the I. G. Y. programme so one sees the enormous amount of work facing the people involved in it. To simplify matters, to have co-operation and to execute the work without confusion, the world has been divided into three zones. One zone comprises Europe and Africa, the second encompasses the American continents; the third being through Russia, Japan and Australia. All information is to be passed on to the three main centres, in Paris, Moscow and Tokyo. From here it is transmitted by radio to Fort Belvoir, the headquarters of I. G. Y. near Washington. This station will then direct the various experimental and observational stations to begin observations in the respective fields.

In the field of geology, the science of the Earth, attention is to be paid to the study of the Earth's core, thus our knowledge of the Earth is to be increased. Another aspect of the Earth to be investigated is the phenomenon of earthquakes. This comes in the field of Seismology. A study of the tremors that are usually felt in Japan is of great importance. The practical application of this study will be in having a system by which, earthquakes can be forecast. Also the construction of quake-proof buildings requires such knowledge. Such buildings are liable to prevent large losses of life, which usually take place in cases of earthquakes.

The Antarctic will be a site of Seismological experiments. It is a fact, that gravitational attraction at the surface of the ice is less, since the ice has a less pull than the rock below and this property is to be used in determining

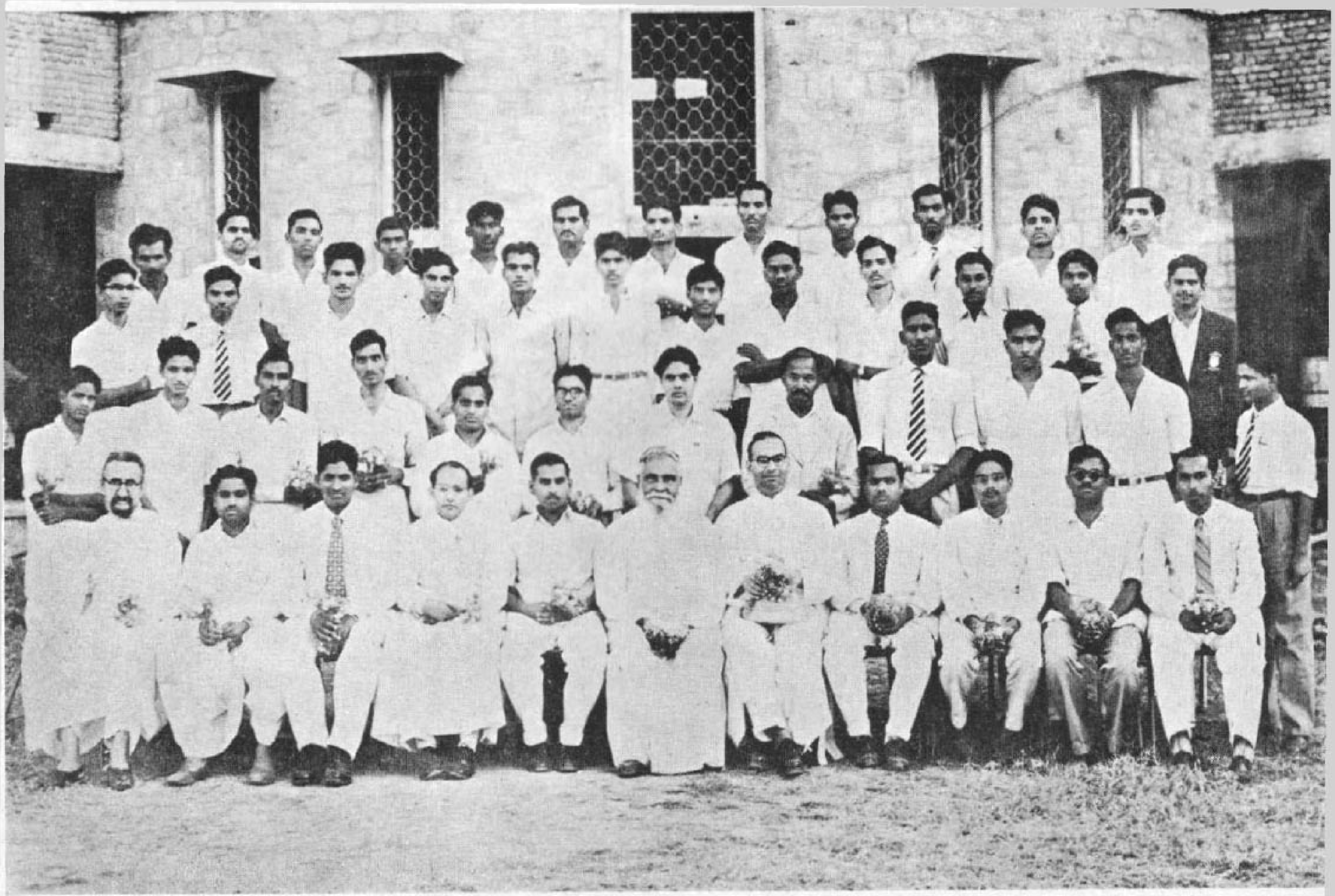

IVth B. A. Mathematics

the total volume of ice. The depth of ice and nature of the layers below it can be accurately determined by letting off a small explosion and measuring the tremor reflected by the rock layer by Seismological instruments. This will lead to the establishment of the fact, that either the amount of ice is accumulating or not. This determination is also of importance for the following reason. There is an increase in carbon dioxide in the atmosphere, due to the large excessive burning of fuel. This carbon dioxide allows more of the sun's heat rays to reach the earth. It is possible, that slow gradual heat accumulating, may melt a large portion of ice caps and thus threaten to flood low-lying areas of the world, with catastrophic results.

Oceanography has its importance on the I. G. Y. Programme. Oceanography, is the branch of science dealing with the study of the Ocean, and its flow. The ice at the poles melts aad produces plenty of fresh water, which sinks and moves towards the equator at a slow rate of a few miles per day. Consequently warm salty water moves in the opposite direction. By checking the temperature and salinity which they remarkably maintain, it is possible to have a complete picture of these currents, which in turn helps sea navigation, fishing industry, under water exploration and oil exploration.

Sun spots are responsible for the fade-out of radio programmes. This is due to the fact, that during sun spot activity, huge quantities of ultra-violet light and material particles are shot out. The ultra-violet light reaches the Earth in about 8½ minutes and causes disturbance in the upper atmosphere, giving rise to 'fade-outs' of intense nature. The material radiations arrive about 30 hours later and are the cause of Aurora Borealis and Aurora Australis. Magnetic and Ionospheric storms also take place. To know more of these phenomena and to help broadcasting of radio programmes observation are to be conducted on these phenomena. The period of I. G. Y. programme coincides with a period in the eleven year cycle when the sun spot activity will be at a maximum. Hence the period is very advantageous. Also an annular eclipse of the sun is going to take place on 19th of April, 1958, visible in South East Asia and here Japan has to play an important part in observations. So the present period is of great importance and very beneficial.

In this same respect, rockets and satellites have also an important role to play. The rockets are to be used for the determination of pressure, temperature, wind distribution at high altitude, nature ions in the ionosphere and density of meteoric dust. As regards the satellites, the Sputniks have already been launched, Their purpose at present being to have data on the earth, cloud cover, cosmic rays and meteors. Later on the knowledge could be applied to interplantary travel.

Cosmic ray study has its own place on the I. G. Y. Programme, Cosmic rays are electro-magnetic waves of extremely short waves and high energy coming from outer space. There are two reasons for investigating them. Firstly, such high energy waves are not available in the laboratories. Secondly, the baffling problem of their origin is to be solved. Also they have an important place in the constitution of matter. Study of these rays is carried out by means of balloons,

sent to great heights and containing photographic plates which record the effects of the cosmic rays. The data obtained is expected to give answers to many problems facing modern science.

The most striking feature of I. G. Y. is that 60 nations have pooled their ideas and resources, without hesitation or suspicion and without any profit motive. The scientists with their diversities in cultural, social, and religious outlook, dedicate themselves to the common human purpose, of seeking greater knowledge and understanding of the world, which we inhabit. It has always been the custom that scientists have been busy over their work, isolated from other external influences. Yet for people of 60 nations to work side by side, with utmost co-operation, and rise to the occasion above their petty feelings, is a real happy scene. This indicates that it is possible for all people to live happily and without strife. This is surely a state of World Brotherhood, which has the desire of knowing and sharing the knowledge of the planet on which we live. This is peace on Earth, to men of good will.

— S. J. Chinoy, IV B. Sc.

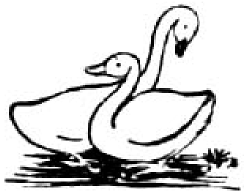

Religion is a virtue that inclines the will to render to God the worship due to Him by reason of His infinite excellence and His sovereign dominion over us.

HOSTEL REPORT

Mr. President, Rev. Fr. Rector, Rev. Fathers, Ladies and Gentlemen and my dear Boys!

It is with great pleasure, Sir, that I place before you the annual report of our Hostel for the year 1957–'58.

Strength

The reopening day of the hostel last June, presented a serious problem to be solved—over a 1000 applicants contesting the 600 seats available. In spite of firm and repeated refusals, 620 students managed to squeeze into those 600 places. In Gunadala village, there are at present a little over 200 students most of whom once sought admission into the hostel, but who could not succeed. Today there are 600 boys residing in the College Hostel representing the whole of Andhra Pradesh and even beyond. Of these, Guntur District has taken 182, Krishna 167, Kurnool 71, West Godavari 51, Cuddapah 23, Srikakulam 23, Nellore 22, Hyderabad 16, East Godavari 10, Vizag 8, Chittoor 6, Madras 5, Bellary 4, Anantapur 3, and other places outside Andhra 8. It is evident that Guntur, just as it has contributed most by way of donations to the College, has also taken the higest number of hostel seats in the last three years. Speaking of strength, it is easy to see that if there is more accommodation, the hostel strength will double in the next two years, and Gunadala will cease to maintain rival hostels, as it does today. Of course, lack of accommodation is not the only reason for the prosperity of Gunadala hostels. A desire for a more independent life, for less supervision and for more freedom in the way of living are responsible for this situation which is undesirable and highly regrettable.

Accommodation

The hostel building has taken 4 years to come to its present stature, and even now, alas, it cannot be said to be wholly complete, as it still lacks its mess-halls and bath-rooms. It is a real pity that some of our dear 4th year boys who have endured so many hardships as pioneers, have to leave this institution without the happiness of seeing its completion or enjoying all the amenities of a complete home. But knowing their sterling and generous character, I have no doubt, they will not regret it, as theirs is the rare destination of having run the entire race as pioneers in this College.

We are grateful to Rev. Fr. Rector for his efforts to give us the dining hall which is finally taking shape. We hope it will be ready by June, as also the bathrooms, so that at least the fifth batch may have the happiness of living in a hostel that will be in every way self-sufficient and complete. In this connection we must not fail to recognise the super-human efforts made by Sri Parvataneni Bhushayya Garu and Katragadda

Madhusudana Rao Garu, who along with our indefatigable Father Rector, have actually started their second round of re-visiting the villages of Guntur and Krishna. It is not an exaggeration to say that they have touched some of these villages half a dozen times for the sake of a single donation of Rs. 1,250 That they are slowly succeeding in their endeavours, is clearly evident from the numerous marble slabs that now adorn the hostel verandahs. May God bless them with health and strength to help this new institution for many years to come. This is also the right place to thank our numerous donors who so willingly parted with their wealth to build this grandiose structure for our benefit.

Management

The Hostel administration suffered no change during the last year. Rev. Bro. Tiruchelvam, our mess-manager and buyer, has become exclusively our mess-manager, to devote his whole time to solving the food problem. No wonder the complaints regarding food have become fewer. We extend our hearty welcome to Rev. Bro. John, who becomes our buyer and infirmarian. His kindness and devoted service to the boys is more than attested to by the fact that his room is daily besieged up to 9-30 p. m. We are grateful to these two Brothers for their efforts to make us healthy and happy.

Discipline

It is a real pleasure to speak on this subject for during the past 4 years, not once had the authorities of the hostel, much less of the College, any serious reason to be worried or distressed with any wayward behaviour of our boys. They are uniformly well-behaved and have merited universal praise for this disciplined behaviour, especially from strangers who happen to meet them. Today, if 600 hostellers lead a contented life in one hostel, if the Wardens are daily able to have their sleep in peace, it is solely due to the good behaviour of our boys. I thus dare openly to acknowledge the goodness of our hostellers with a certain amount of pride.

Studies

As is well known, hostel life, serious study and success in studies go together. The hostel sent 162 students for the Intermediate Examinations last March, of whom 51 passed in first class, and 72 in 2nd class, thus securing 79% of total passes. In this connection I must mention a public conversation held by our Principal last year with the Bi. P. C. students. The boys asserted before Fr. Principal that they would got 10 first classes, while Fr. Principal modestly conceded only two. In point of fact, our boys got 11 first classes in the Bi. P. C. The percentage of passes among the day-scholars is 67, that of the whole College, 71, while in the hostel we have 79%. In the hostel, the Bi. P. C. students stand first with 10 first classes, 26 second classes, securing thus 36 passes out of 42, with a percentage of 88. 2-H L students come second, with one first class, 15 second classes, securing 16 passes out of 20, with a percentage of 80. M. P. C. comes third with 41 first classes, 20 second...61/81, or 75%. 2-H. C. gets only 74%. All honour to our Bi. P. C. students who established such a glorious record. Rev. Fr. Principal himself had to admit that the hostellers have contributed the greatest share in the grand results of the College.

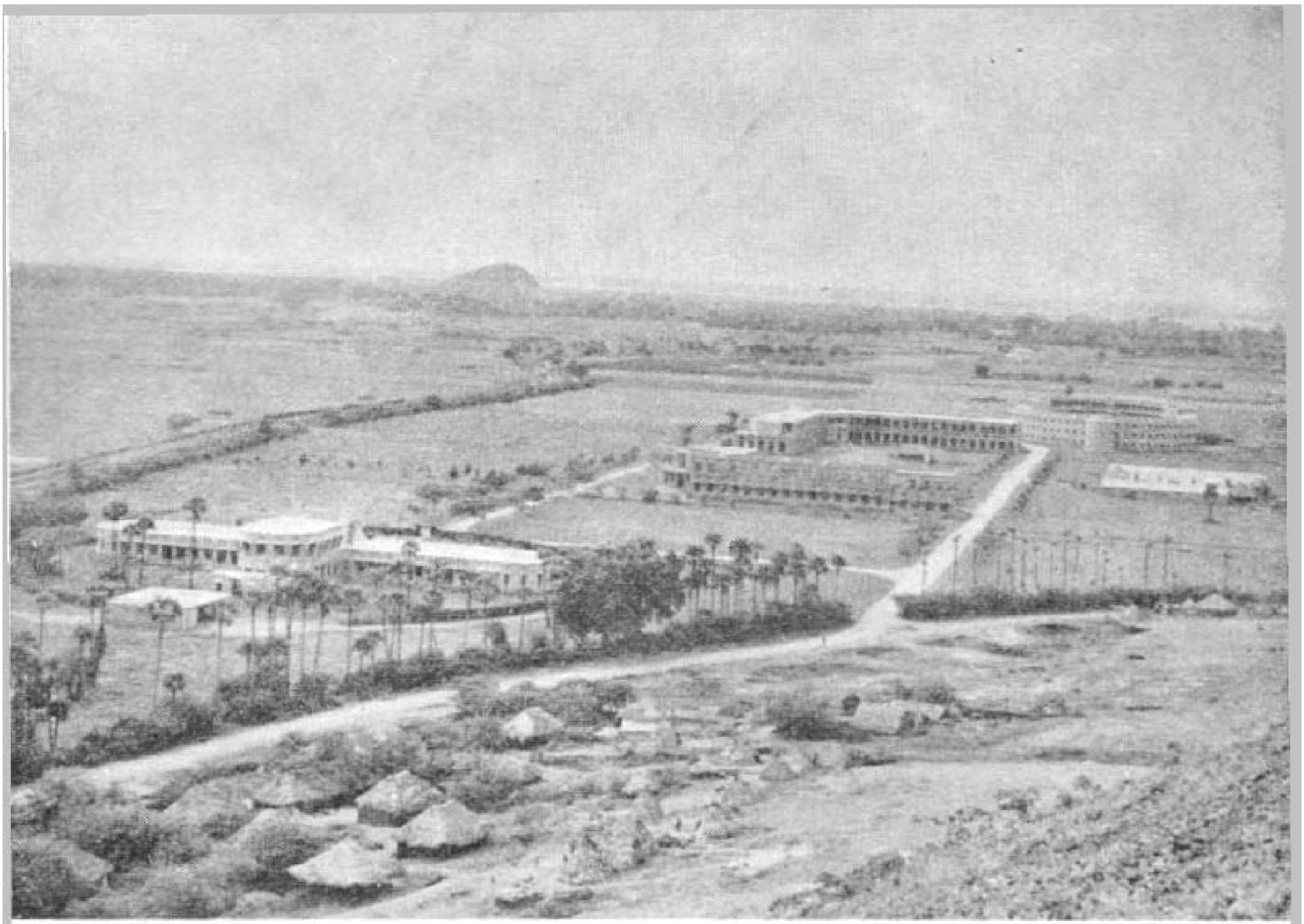

College Campus - General View.

ANDHRA LOYOLA COLLEGE
LIBRARY
VIJAYAWADA

College and Hostel - From the West

Photos: Fr. Varkey, S.

Regarding the academic distinctions, the hostel has the singular privilege of having the first boy in the whole College in the last University Examinations - G. Venkateswarlu. The hostel in proud recognition of the honour he has brought to it, presents him with a beautiful watch, given by Rev. Fr. Coyle, our esteemed English Professor. In addition, the hostel boys have gained nearly all the first prizes in the College as per university examination results :-

T. Varala Reddy gets the 1st Prize in the Bi. P. C.

K. B. Prabhakaralingam the 2nd prize in the Bi. P. C.

G. Venkateswarlu 1st Prize in the M. P. C.

T. R. C. Prasad 2nd Prize in the M. P. C.

S.B. Ramachandraiah 1st Prize in the 2-H.L.

K. Sitarama Raju 1st Prize in the 2-H.C.

J. Joseph 2nd Prize in English

The success of our hostel boys does not stop here; in the Telugu Literary Association of our College, the first and 2nd prizes were secured by the hostellers—G. Venkateswara Rao and Bomma Reddy Venkata Reddy. I must here mention another success of Bomma Reddy Venkata Reddy; he won the first prize in the recent elocution contest sponsored by the Co-operative Society, during their Co-operative Week Celebrations in Vijayawada.

This year the hostel is sending for the Government Examinations the March - April; nearly all its inmates, P. U. C. 268, Inter 200, IIIrd Prel. 52, B. A. & B. Sc. 33. We hope and pray that these do even better than their immediate predecessors, who brought such lustre to our College.

Athletics

The hostellers, as can be judged from the college Sports have vindicated their superiority, since they annexed the 3 Championship Cups, the Senior, Junior, and Sub-Junior, thanks to the 3 Champions, Bernard, Sarnath and Narayana Reddy. These along with others snatched away most of the sports prizes this year. In games, too they are equal to the day-scholars, though in Basket-Ball they are superior. No wonder, they are now busy challenging the College Staff, captained by Fr. George, with the certainty of defeating them, though Fr. Principal thinks, as usual, that it will be a rout for the hostellers.

Excursions

There were two excursions last year, one to the North headed by Fr. Varkey and the other piloted by Fr. Coyle to the South. The North Indian excursion included visits to the Dams under construction, industrial concerns in the region and historical monuments. The important places they visited, the distinguished persons they met, talked to and were photographed with, including the Prime Minister and the President of India, and the large part of the country they have covered in the long tour of 29 days, give us an idea of the grandeur and importance of this excursion. Our boys are deeply grateful to Rev. Fr. Vakey, who braved the April heat for the sake of the happiness of our students. The 2nd excursion to the South, was equally impressive and fruitful. The boys had the honour of being treated to tea by the Governors of Madras and Kerala. They saw some of the best educational institutions in the South and enjoyed for three days the salubrious climate of Kodi. They took 21 days and covered a good part of South

India under the expert leadership of Fr. Coyle. The hostel is grateful both to him and to Fr. Varkey for helping our boys to broaden their knowledge and to secure at the same time the much needed relaxation and diversion.

Conclusion

The Academic year 1957–'58 has been a most successful year for the hostel; the examination results have surpassed our highest expectations, success in sports and games have reached the highest peak; the health of our boys had been of the best. For all these blessings the hostel is grateful to God, who with His Fatherly care, help and protection, conferred such inestimable blessings on our boys and on our College.

Finally we thank you, Sir, for acceding to our request to preside over today's function. You have numerous duties, as all know, and yet, in your kindness, you have hastened to be with us forgetting for a moment Hyderabad and Tanuku. Your presence is a source of happiness to us, students, as you are most interested in the education of Youth. Your generosity towards this College and the munificence towards the Polytechnic which you are starting in Tanuku — are they not signs of your great interest in the progress of education? Your presence is a source of happiness to us and serves as a stimulus to us for harder work and better results in our student career.

"Friendship is nothing else than an accord in all things, human and divine, enjoined with mutual good-will and affection."

— CICERO.

SPEECH OF SRI M. HARISCHANDRA PRASAD, M. L. A.

Rev. Father Rector, Rev. Father Principal, Rev. Father Warden, Gentlemen, and my young Friends !

At the very outset, I would like to express my heart-felt thanks to the Reverend Fathers, not only for giving me this excellent opportunity of meeting you all on this happy occasion, but also for honouring me with this kind invitation to preside over this Hostel Anniversary Function.

Hostel Life is indeed a wonderful life with a characteristic atmosphere of its own. For the youngsters who join the college after their school career, a hostel provides the first opportunity, the first experience, which is quite different from their experience at home, of meeting people with various temperaments at close quarters. This is the best opportunity of learning how to love your neighbour, how to live and deal with them. Till that time students are under the care and direct supervision of their parents or guardians, as the case may be, invoking their guidance in the daily routine, but now they have to stand on their own legs, and slowly learn not to depend on others for every minor detail in life.

The Hostel is a miniature world by itself, as students come from various corners of the state, all for one purpose, 'To Study'. The aptitudes and ideals being completely different from one another, it is a place of learning to know how to mix up and get along in a manner that will help them at a future date to become good, orderly and useful citizens of the country, well-disciplined and trained to meet with full confidence the responsibilities that are ahead of them as grown up citizens. The principle that one should love his neighbour as himself is first taught in a Hostel, where there are no distinctions. There are good features in many hostels, and it gives me pleasure to state, that it is more particularly so in Andhra Loyola College Hostel, because they show no distinction between the rich and the poor students, that there is no bias of Caste, Creed, Community or the like, but equal facilities are provided to all.

As for discipline, your sister institution at Madras has an excellent reputation and it is very pleasing to note, that the same traditions, the Jesuit traditions, are being maintained here, true to the spirit of Ignatius Loyola. Further, every parent is confident when he sends his child to the Loyola Hostel that every possible individual care is taken to mould the character and intellect of each student, and mere words are not sufficient to express how well and admirably this confidence is being justified. It should please every one of us to see, that with regard to health and studies, every possible care is being taken and an atmosphere of study-liking is created, wherein, even a lazy student cannot but

feel that he should study in 'study times', thereby creating an opportunity of bringing out the latent talents of the students. If the students fail, in my opinion, it is not because the subject matter is difficult, but because they never apply their minds to study regularly from the beginning.

Imparting education and discipline to the younger generation in the right spirit, is indeed a great service that is tendered by the Fathers of Loyola College, and in our turn, we all gratefully appreciate this service. It is very gratifying to see that public men have come forward with a liberal mind to donate and that very liberally, as a result of which, together with the indefatigable efforts of the Fathers of the Jesuit Institutions, this Andhra Loyola College with its decent buildings and ideal Hostel came into existence in the heart of our State as a very impressive addition to the Colleges already functioning therein.

It was originally feared by many of us, that the Andhra students, because of their individualistic temperament, might not get much benefit from the too strict sponsors of Loyola College; but the results achieved have proved that the original fears are baseless and show that 'where there is a will, there is a way' and in the hands of good Craftsman, any material can be moulded with excellent results.

I respectfully congratulate Rev. Father Deviah S. J., Rector, Rev. Fr. Mathias, S.J., the Principal, and Rev. Fr. Baliah, S. J., Warden and all the other members of the staff for the successful manner in which the institution is progressing from day to day.

Lastly, I appeal to every one of you, my friends, to live up to the Loyola traditions, live amicably, practising obedience, discipline, regularity and punctuality and so achieve your goal of success with complete concentration on your studies, with no deviation of thoughts and without indulging in politics.

IN MEMORIAM

It has been our great good fortune in Andhra Loyola College, to have attracted the help, support and selfless service of many excellent men. One such, was Sri P. Raghavendra Rao, our young, and capable building supervisor whom death snatched away from the College in June 1957. Raghavendra Rao came to us in March 1954, through Ram Prasad & Sons, the contractors who helped to build the ground-floor of the College building. He had just passed the L.C.E. from the Madras Polytechnic and this was his first big assignment. Yet from the beginning, his competence and tireless devotion to duty were clear to any watchful eye. Morever, his quiet and gentlemanly ways, his good knowledge of English, his willingness to do any job entrusted to him seemed to mark him, out as particularly suited for the permanent post of building supervisor of the College. Raghavendra Rao also felt that he would be happy in our midst, where he had won the esteem and respect of the Fathers. Accordingly he took the initiative to get release from Ram Prasad & Sons, when the firm had ended its contract with the College, and he was immediately appointed our chief building supervisor. From that time, until one month before his untimely death, one could see his tall, spare and somewhat stooping figure wherever work was going on — atop a roof in the blazing sun directing the casting of a slab, down in the hostel foundations; on the banks of the Krishna, seeing to the loading of sand. His loud voice, rising above the clamor of a hundred coolies and the din of concrete-mixing, became

Late Sri P. Raghavendra Rao,
College Building Supervisor, 1954-'57.

one of the most familiar sounds in the campus. That voice and that figure brought confidence to those interested in the College buildings, confidence that the work was being well done; for we soon learnt to place implicit trust in the ability and sense of duty of our supervisor. Moreover, there was no task connected with the buildings which Sri Raghavendra Rao was not ready and willing to undertake. On his ancient bicycle, he could be seen pedalling off to town to buy stores or to hire workmen; it was he again, who prepared the various estimates required by Government for the sanction of grants; finally he had to see to the numerous odd jobs which abound in a rising Institution.

The Gogineni Hostel, the ground floor of the College buildings and of the Fathers' house are silent but eloquent witnesses to the sweat and toil that Sri Raghavendra Rao so cheerfully spent in the service of the College. He had become a part of the Institution and we were looking forward to retaining him for many long years. But God decided otherwise. He was struck down by an attack of influenza during the epidemic last May. He was absent for a few days, but then insisted on returning to work, on the plea that he was all right, even though he was told to go to the hospital. After a week or two, he became so weak that he could not come to work. Then, he unfortunately decided to consult some country doctors, who only made his condition worse. When Fr. Rector heard of this, he immediately went over to Vuyyur to visit him, accompanied by the best Doctors of Vijayawada. But it was too late. Severe complications had set in and the poor man had become unconscious. A few days later he passed away. When the news reached the College, all the masons and coolies of the College went over to Vuyyur to have a last look at the face they had known so well.

The College owes a great debt of gratitude to this young, efficient and utterly devoted supervisor. May God grant him the reward of his labour with the words, "Well done, thou good and faithful servant."

— **T. A. Mathias, S. J.**

మా కళాశాల

నిరతము తుంగభూధర వినిర్గతమై హిమశీతలంబులై
పరమ సుఖంబులన్ గొలుపు వాయువులుత్తమ సౌరభంబులా
దరమున వీచుచుండ సమితంబగు సంతస మున్ప్రతిల్లు నె
వ్వరికిని, నీ స్థలంబు బహుభంగులఁ బావనమై తనర్చుటన్.

ఆలయమయ్యెఁ గీర్తికిని, అత్యధికోన్నతిఁ గన్న మా కళా
శాల కళాప్రవీణులకు శారదకున్ నిలయంబుగాదె, వి
ద్యాలయ రాజమంచనఁగ సర్వతఁ గాంచెడి దీనిఁగాంచి నే
త్రాలకుఁ బర్వముం గొలుపరండు ముదంబున నెల్లవారలున్.

— యం. గంగిరెడ్డి,
ప్రి యూనివర్సిటీ క్లాసు.

ANDHRA ... COLLEGE ★ VIJA...WADA ★

స్వాతంత్ర్య దినోత్సవము

స్వాతంత్ర్య సమరోగ్ర సైనికానీక హృ । ద్ధాతితోగ్ర శతఘ్ని కాగ్నివోలె
భావిభారత ప్రజా బాహుళ్య కార్యని । ర్వహణా ప్రదీపిత వాంఛవోలె
పరమ ధర్మోదాత్త పంచ శీలాసూత్ర । ముదిత ప్రాచ్యప్రజా మోదమట్లు
భారతి సంస్కృతీ భామినీఫాలస్థ । భాసిత తిలక శోభాళియట్లు

ఉదయమందిన నేటిభానుండు భరత । ప్రజల హృన్మందిరాల లోపలచుగాత
శాంత్యహింసాప్రథిత ప్రజాస్వామ్య । కాంతి భావిమానవాభ్యుదయ సద్వాంఛతోడ.

నీ పెద్దకొడుకు గాంధీతాత దివినుండె । హర్షాన కురియు ముత్యాలవాన
వర తనూజుడు జవాహరులాలు నింపెడు । దేశాల శాంతి సందేశములను
అధ్యక్షపదవి తా నంది నిన్నుఁ బొనచ్చు । నింద్రలోకంబు రాజేంద్రు డరయ
నీ కుమారులు ప్రజానీకమ్ము జయజయ । ధ్వానంబు లొనరింత్రు దశ దిశలను

భరత జనయిత్రి మరి నేడు జరుపుకొమ్మ! । ఉత్సుకతమై స్వతంత్ర దినోత్సవంబు
నీకుగల కీర్తి కల్గునే నాకలోక । మునకె కాదల ముల్లోకములకునైన.

ఆ తులాశాంతర సర్వదేశములు హర్యక్షేభ శార్దూల సం
తతి పృథ్వీతల సత్తపోవని; సుదాత్తంబైన నీ విశ్వశాం
తి తపంబుంగని చెంగటం గల మృగానీకంబు భక్షింపకే
స్తుతి పాత్రంబగు సౌహృదంబున వసించున్ పంచశీలజ్ఞతన్.

— కావూరి పూర్ణచంద్రరావు, బి. ఏ.

ఆశ్రవము

(వనలి తొలంగెడు రాధతో)

ప్రణయ కోపాన నీ దీను ప్రార్థనముల
వినియు విననట్లు మాకొమ్ము నెట్టి వెడలు
నీదు కన్నీటి తమసు పోనీదు – రాధ !
బంధు నీగతి బంధింపఁ బాడియౌనె ?

నలుగురు నాల్గుమాటలను నాలుగు రీతుల మారిపోయఁగాఁ
గలలనుగూడ సత్యమని గాఢముగా మది విశ్వసింతు వీ
చులుకన దుస్సహమ్ము – తమి జూడఁగ నోపక లోకులెల్లఁ గా
కులవలెఁ ! గూయుచుండ వినఁగోరుట సమ్మతియౌనె రాధికా !

వనితల ముద్దు కృష్ణుఁడని వాడల పల్లెల నొక్కగొంతుతో
నను నగుబాటుఁ జేసెదరు న్యాయపురీతుల భంగి యొక్క నా
మనమున ముద్రవైచి తలమానికమున్ బలెనాదరించు రా
ధనుహృది నిల్పియుందునను తంత్ర మెఱుంగగనేర రేలొకో !

అల్లరి పిల్లవాడనని అమ్మను జేరి సరోష దృక్కులన్
గల్లలఁబల్కి యామె నను గట్టడిసేయ బలేయటంచునీ
యుల్లము పల్లవించెడిది – ఒండొకవైపున కామె యేగుచో
మెల్లన నన్ను ముద్దులిడి మేలములాడుట విస్మరింతునే !

అమలవాగర్థముల భంగి ననఁగి పెనఁగి
నందనవనాన లీల నానందమందు
రాధికను ముద్దుదొంతర రక్తిగల్పు
కృష్ణుఁడేనాడొ రాధికా కృష్ణుఁడయ్యె.

— యస్. టి. పి. రామకృష్ణమాచార్యు,
బి. ఏ. (ఆనర్సు)

కవిత్రయము

తే॥ గీ॥ ఇసులు చెలరేగి, నలుగడలొరసి యేపు
సూపి తెల్గులోగిళ్లను జుట్టుముట్టు
నాఁడహో! వ్యాసభారతామ్నాయదీప
మెత్తిన కవిత్రయంబున కేటికోళ్లు.

తే॥ గీ॥ నేను గాకెవ్వరీ మేదినిని సదృష్ట
వంతు లెవ్వారు నాకంటె భాగ్యవంతు
లరయఁగారణజన్ములై యవతరించి
రీప్రవక్తలు ముగురు నాయింటియందు.

చం॥ తరమె వచింప? నా తెలుఁగుఁదల్లి పొనర్చిన పూజ లెట్టివో?
యెఱిఁగిన యీవివిన్ననువు లెట్టివొ? నోచిన నోము లెట్టివో?
మురిపెపుఁ బ్రోవులై పెరిగి, ముద్దులు మూటలుగట్టు పల్కులన్
గఱచి, చరించిరీ ముగురు కైసరు లీనడి నన్నగడ్డపై.

మ॥ తెనుఁగుందేశము క్రొత్తవెల్గుల నెఱుల్ దీపించెనో? స్వర్గవా
సిను లాశీర్వచనంబు సల్పి, సుమరాజింజల్లి, యానందన
ర్తన మేరీతి నొనర్చినారొ? పరమ బ్రహ్మావతారంబు లీ
యనుఁగుంబిడ్డల కయ్యవారు రమణీయాంధ్రోక్తులన్ మప్పఁగన్.

ఉ॥ ఏ తిరుప్రొద్దు నన్నయ కవీంద్రుఁడు భారతమున్ దెనుంగుగాఁ
జేతకుఁ దాటియాకుపయి శ్రీలిఖియించెనొ? కావ్యలోకని
ర్మాతగ రాణకెక్కె ఋషిరాజతఁ; డాతని వాక్కులోఁ బవి
త్రేతర ధర్మవాంఛ వినిపింపదు; చూడమనార్య మార్గముల్.

ఉ॥ వాగనుశాసనుండనిన పల్కులలోఁ బరమ ప్రమాణమై
మ్రోగెఁ దెలుంగు వీణ; వలపుంగులమై బయకారి పోడుముల్
రాగిలు తెల్గుఁగన్నియ సరాగము లక్షర రమ్యతాకృతిన్
బ్రోగులు వడ్డవా కవిగురుండు రచించిన భారతమ్మునన్.

ఉ॥ నన్నయచేతి చల్వనలనన్ వికసించిన తెల్గుఁ బల్కు తి
క్కన్నగఁ బుట్టెనేమొ? తెలుఁగమ్మల పున్నెము లొక్కరూపమున్
గొన్నవొ? జన్మజన్మములకున్ సమకూడని లిబ్బి యాతఁ డె
న్నెన్ని యుగంబులేగినఁ దపించిన నన్యులకున్ లభించునే.

మ॥ సకల స్థావర జంగమ ప్రకృతులన్ శాసించు లోకైక పా
లకుఁడై కావ్య కళా సముద్రముల నెల్లన్ దోసిటన్ ద్రావఁ గ
న్న కవి బ్రహ్మయతండు; వాఙ్మయ రసానందంబు బ్రహ్మానుభూ
తి, కవల్గా నడయాడు క్షేత్రమితరుల్ తిక్కన్నకున్ దుల్యులే?

చం॥ హరిహరనాథ తత్త్వమున కాదిమతీర్థము; వ్యాసవాణికిన్
మెఱుఁగిడినట్టి ప్రోఢ; రసమీలన దివ్యసమాధి మున్గి మై
మఱచిన శిల్పయోగి, జిగిమాసిన తెల్గునుడిన్ మరందముల్
కురిసిన మాంత్రికుండు, కనుగోఁగల మీతనిలో జగంబులన్.

చం॥ వదలి యరణ్య శేషము దివంబున కేగినదా కవిద్వయం
బెదచివురింప నామని సృజించి, ప్రబంధ ఫలావతార దో
హదము లొనర్చె నెఱ్ఱన మహాకవి; యీ ముగురన్న మేలిప
ల్కది రవళించె వేదసమమై నలుమూలలఁ దెల్గుసీమలన్.

క॥ మీసాల బువ్వ కైతలు
వ్రాసిన వ్రాయఁగవచ్చుఁ బలుపోకడలన్
గాసట బీసట చదువరి
కాసలు పండించు కబ్బమల్లగ నశమా?

సీ॥ సింహాద్రి యప్పన్న జేజేలరాయండు । పులకించి యెంతగా మురిసినాఁడో!
కనకదుర్గమ్మ రాల్చిన ముదశ్రువులెన్ని । కృష్ణవేణులుగ రూపెత్తినవియొ?
ఏడుకొండలసామి యెట్లు లాహిరిఁ దేలి । కొండెక్కి కూర్చుండి కులికినాఁడో?
లేపాక్షి బసవయ్య లేచి అంకెలువైచి । బయలు జిమ్ముచు నెట్లు పరువులిడెనో?

తే॥ గీ॥ తెలుఁగు నుడికో నెలలఁ బల్కు నెలఁదియించు । వీణతో గొంతులను మేళవించి, సంజ
ప్రొద్దులఁ దెలుగుఁ గోకిలల్ మూఁడు కోట్లు । భారతము పచులూరగఁ బాడునాఁడు.

— నాగళ్ళ గురుప్రసాదరావు, యం. ఏ.

కట్నాల గజిబిజి

[వెంకటరత్నం గారు తన రెండో కూతురికి పెళ్ళి సంబంధం కోసం శ్రీపురం వెళ్ళొస్తాడు. విసుగుతో కండువా కుర్చీమీద పడేసి కుర్చీలో కూర్చుంటాడు.]

వెంకటరత్నం; కట్నాలు, కట్నాలు. ఏం కట్నాలో ఏమో తిరిగి తిరిగి కాళ్ళు బలపాలు కట్టినయ్. అబ్బ ఏమేవ్ కాసిని మంచినీళ్ళివ్వు.

[హనుమాయమ్మ వెంకటరత్నంగారి భార్య పాత కాలపు మనిషి.]

హనుమాయమ్మ : ఏమిటండీ అట్లా కేకలేస్తారు. అమ్మాయికి జడేస్తున్నా వంటింట్లో పాలు పొయిమీద పెట్టాను. సంగీతం వేళయింది అమ్మాయి తొందర పడ్తాంది.

వెంక : సంగీతము చట్టుబండలు. ఇన్ని వున్నా కట్నం ఏమైనా తప్పుతుందా. మీ అన్నయ్య, అమ్మాయిని వాళ్ళబ్బాయికి చేసుకోమంటే వప్పుకున్నాడూ? వాడు స్కూల్ ఫైనల్ తప్పి యింట్లో కూర్చున్నా కట్నాలు వేలకు వేలు రావాలని తిష్టవేసుక్కూర్చున్నాడు. అంతే యెవరైనా. ఇదంతా నాకే వచ్చిపడింది.

హను : అదేంటండీ? అట్లా అంటారు. తీగారు కాయ బరువా? మనమ్మాయి కేంటండి లక్ష్మీదేవిలాంటిది. మనకట్లా దుఃఖమని మీకేమీ భయమక్కర లేదు లేండి.

వెంక : అదికాదే వెర్రిమొఖమా! శ్రీపురం వెళ్ళొస్తున్నా. అబ్బాయేం యెక్కువ చదవలేదు. ఎనిమిది వరకు చదివాడట. మూడు ఎకరాల భూమి మాత్రం వుందిట. పదివేలైనా కట్నం కావాలట. పెద్దమ్మాయి పెళ్ళికే మనం అప్పుల పాలయ్యాం.

[నరసయ్యగారు 60 ఏళ్ళ పెద్దమనిషి తలపాగ, చేతిలో ఒంకికర్ర వుంటాయి. వీధిగుమ్మంలోకివచ్చి]

నరసయ్య : ఏమండోయ్ వెంకటరత్నంగారూ.

వెంక : వాగి వాగి నోరంతా నెప్పిపుడుతోంది. ఎవరోయీ శనేశ్వరపు నుటుం. (ప్రకాశముగా) ఎవరండీ?

[నరసయ్యగారు ప్రవేశించి]

నర : వెంకటరత్నంగారూ కులాసా? మాది శ్రీపురం లేండి.

వెంక : ఏం? యిట్లా దయచేశారు?

నర : మీరో అమ్మాయికి సంబంధాలు చూస్తున్నారుటగా. విచారించుదామని వచ్చాను లెండి.

వెంక : సంబంధాలు...... కట్నాలతో చచ్చిపోతున్నామండీ. మీరేమైనా......

నర : మావూళ్ళో ఒక సంబంధం వుంది. మీకేమైనా అది నచ్చితే......

వెంక : మీవూరినుండే యిప్పుడే వస్తున్నానండీ. పరమానందంగారబ్బాయికి పదివేలు కట్నం కావాలిట.

నర : అది కాదండీ మరొక సంబంధం.

వెంక : ఎవరండీ? వివరాలు తెలుపుతారా?

నర : అబ్బాయికి రెండో సంబంధం. భార్య చనిపోయింది. నల్గురు పిల్లలుగూడా వున్నారు. ఆస్తిపాస్తులు బాగానే వున్నాయి. గుణవంతుడుగూడా లెండి.

వెంక : కట్నం ఎంతలో వుంటదండీ?

నర : కట్నం అంటూ పెద్దగా ఏమీ లేదులెండి. అమ్మాయికి మాత్రం మీ ఓపికకొలది నగలు పెట్టండి.

వెంక : సరే. సంబంధం కుదుర్చుకురండీ. మీకు పుణ్యముంటుంది.

1. 'All Alone.'

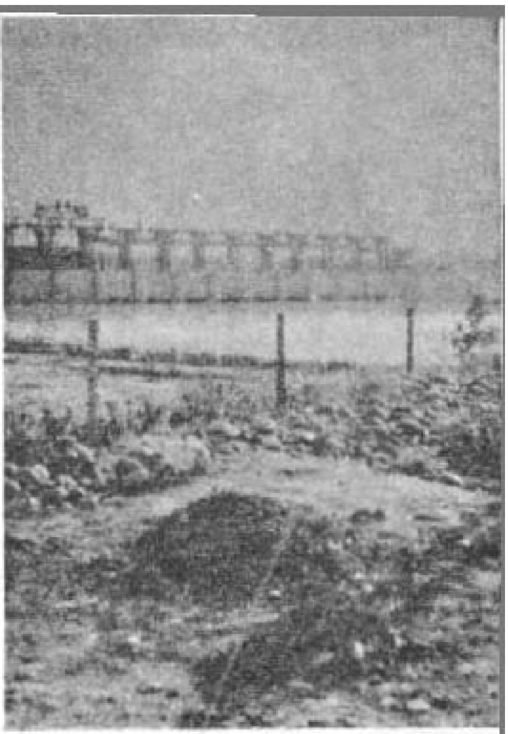

2. Nangal Dam.

3. 'Homeward Bound.'

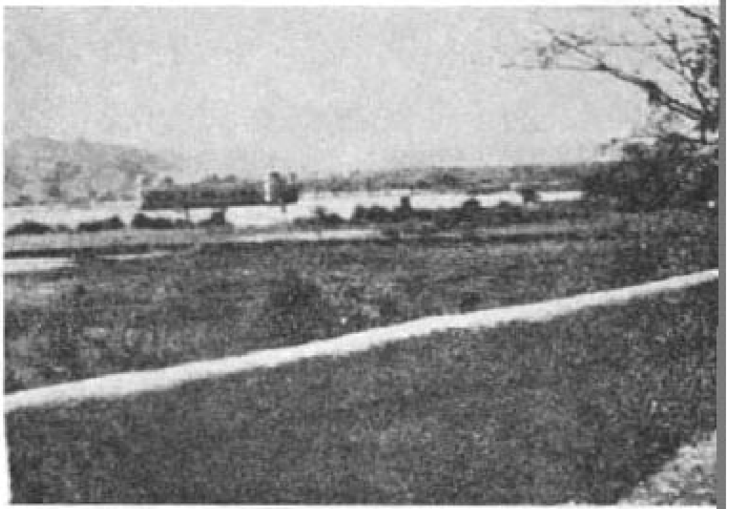

4. Zala Mahal – Jaipur.

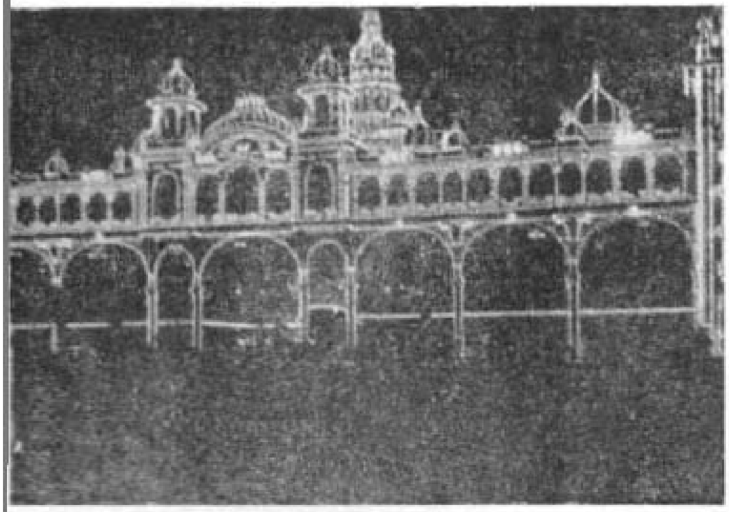

5. Fort Gate – Mysore. (Dasara)

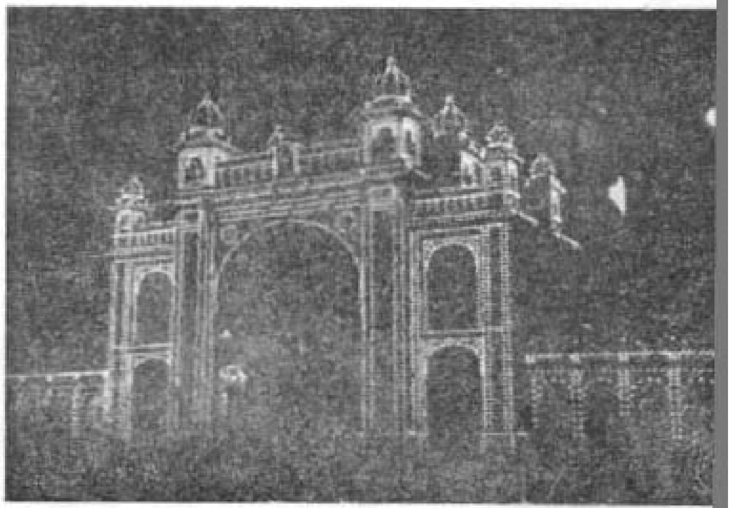

6. Raj Bhavan – Mysore (Dasara)

Photos: 1, 3. K. C. Anki Reddy.
2, 4. N. P. Thyagaraju.
5, 6. B. Suryanarayana R

హను : (ప్రవేశించి) సుందర శ్రీనివాసోండీ. ఎవరండీ మీరు?

వెంక : శ్రీపురం వాస్తవ్యులు. అమ్మాయికి సంబంధం కుదుర్చుతా మంటున్నారు. నీకు సరకు తెలుసునా లేదే.

హను : అల్లాగటండీ. నేను చెప్పలేదూ, అమ్మాయికి సంబంధం యింటిముందుకు వస్తుందనీ. అన్నయ్యగారూ మంచినీళ్ళు కావాలండీ? చెప్పారుకాదు. అబ్బాయికి వయసెంతుంటుం దండీ?

నర : వ...య...సా. యెంతో లేదు. అరవై యేళ్ళుంటాయి. కాని అన్నేళ్ళుంటాయని ఎవరూ అనుకోరు. పాతికేళ్ళ కుర్రాడిలా వుంటాడు.

హను : హవ్వో రామా! వెదకి వెదకి అమ్మాయికి ముసలాణ్ణి తెస్తారటండీ? ఈసంబంధం మనకు వద్దు.

నర : ఏంటమ్మా. ముసలా ముతకా? ఇరవై యేళ్ళకే ముసలాళ్ళవుతున్నా రిప్పటివాళ్ళు. నేను మాడు. అరవై యేళ్ళ వాడిలాగా వుంటానా? నాకెంతో మంచి పళ్ళున్నా యన్నాను. అయినా...కే...మీ...అమ్మాయి నడిగితే చెప్పేమిటి?

హను : ఓరి నీ శ్రాద్ధం తియ్య! బయటకు నడిచి మాట్లాడు ముందు. కాటికి సిద్ధంగా వున్నా పెళ్ళిచేసుకుంటావా? పైగా మాఅమ్మాయి నడుగుతున్నావ్. ఏమండోయ్! చూస్తారేమిటండీ! బయటకు గెంటెయ్యక.

వెంక : ఓరినీ! ఇంతరామాయణ గాథ నీకోసమే నడిపావన్నమాట. బయటకు నడుస్తావా నడవవా? నడువ్! నడువ్! బయటకు నడువ్ (అని జుట్టు పట్టుకోవడం; జుట్టు వూడిపోవును).

వెంక : ఒసేవ్! నీకు మీ నరసే. మీ అన్నయ్యగారబ్బాయి.

హను : ఓరి మానాయినా నర్సిగా! ఏమిటీవేషం.

నరసు : ఏమిలే అత్తయ్యా! నేను యస్. యస్. యల్. సి. పాసయ్యాను. హుషారుగా యీవేషం వేశానులే.

వెంక : ఓరి పిడుగా! చాలా గందరగోళం చేశావే. ఓహో మీ నాన్నగారు కూడా వస్తున్నారే! ఏమండోయ్ బావగారూ. మీ వాడు చేసినపని చూశారా? మేమంటే మీ కంటతేలికైపోయాం. [పరంధామయ్యగారు ప్రవేశిస్తారు.]

పరం : ఏమిటీ గొడవంతా? మావాడు మీ కేమైనా చేశాడా?

వెంక : ఏంచెయ్య లేదులెండి.

పరం : మిమ్మల్ని విడవనంటున్నాడండి. మీ సుశీలనే చేసుకుంటాడట.

వెంక : మరి మీకట్నం ఎంతవరకొచ్చిందండీ?

పరం : కట్నం ఏమీలేదు లెండి బావగారూ. అల్లుడికేమైనా లాంఛనంగా యివ్వండి.

వెంక : అట్లాయితే యింకేం. "శుభస్య శీఘ్రం" తొందరగా ముహూర్తం పెట్టించండి.

హను : ఈ కట్నాలెంత గడిబిడి చేసినాయండీ?

[సమాప్తి.]

రచన : చాట్రాతి వెంకటనాగేశ్వరరావు,
IV B. A.

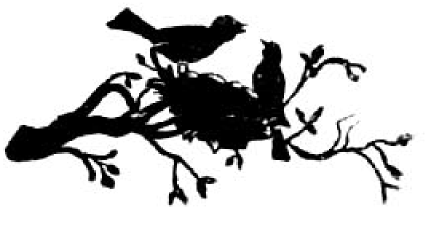

చెవిటి మొత్తుకోళ్ళు

(నాటిక)

ఇందు వచ్చు పాత్రలు:

గొల్లవాడు	బేరగాడు
శాస్త్రిలు	మునసబు
సుబ్బిచెట్టి	రహీంసాహేబ్

మొదటి రంగం:

సమయం: సాయంకాలము

స్థలము: ఊరువెలుపల పచ్చిక బయలు

(గొల్లవాడు తన గొర్రెలను మేపుకుంటూ వుంటాడు. వానికి కొంత దూరములో పేరి శాస్త్రిలు ఏదో గ్రంథము చదువుకుంటూ ఉంటాడు)

గొల్లవాడు: ఇస్, ఇస్, క్యేయూ, క్యేయూ, వస్, యెంటి యిరానా యాట్టియ ఇయ్యి కోవకు రావు. ఇస్, ఇస్ (కొంచమాగి) అబ్బ! నాలిక ఎండి పోతుంది. ఇక్కడ ఎక్కడ నీళ్ళు లేవట్లుంది. ఇంటికిపోయి మంచీళ్ళు తాగొద్దామంటే ఈ గొర్రె గుంపు ఎటన్నా పోతయ్యేమో. ఓకన్నా మారాజు ఈ దోవ నొస్తుంటే కూస్తంత సేపు ఇక్కడ నుంచో మని ఒక్క దవుడులో పోయి మంచీళ్ళు దాగి వద్దును. (అటు చూచి, తనలో) ఓ! అల్లాడ ఓరో ఉండట్టుందే (అటుపోయి, పైకి) సోమీ దండాలు. నాలిక ఎండిపోతుంది. ఊళ్ళోకిపోయి ఒక్క దవుడున మంచీళ్ళు తాగొస్తాను. అందాకా నా గొర్రె గుంపు చూస్తుంటారా?

శాస్త్రిలు: ....

గొల్ల: ఏంది సోమీ పలకవు. నువ్వూరకనే గొల్ల కాయొద్దులే! అల్లదుగో ఆ కుంటి గొర్రె నిస్తాను, బేస్మలకిస్తే పన్నేం అంటారు. అదేం ఊర కొచ్చేది కాదులే దాంచేతికి పట్టిచ్చినా పది రూపాయలమ్మేది.

శాస్త్రి: (మొఖం పైకెత్తి గొల్లవానివైపు చూచి) నా నామధేయమా పేరిశాస్త్రిలుగారు.

గొల్ల: ఏంది సోమీ! ఎగతాలాడుతున్నా వనుకు న్నావా? బేస్మలకిస్తే పన్నేం, నింగా ఆ గొర్రె నిస్తాను. ఒట్టు. అమ్మతోడు. నేను అన్నమాట తప్పేవాణ్ణి కాదు.

శాస్త్రిలు: ఊఁ నేను పఠించే గ్రంథమా? మను చరిత్ర.

గొల్ల: (సంతోషముతో) ఆ. సోమీ బాగస్తగా చూస్తుండు. గొర్రెలు, కుల్లు మొత్తం దెబ్బయ్యారు నేను కొంతుగోచినా మాట తప్పేవోణ్ణిగాదు. అల్లాకుంటి గొర్రెనిస్తా. వస్తా. (పోతాడు) పోతూ దాని దుంపదెగ ఆ కుంటి గొర్రె ఇన్నాళ్ళ నుండి ఏపుతుంది. ఇయ్యాలతో దానిపీడ వొదిలిపోతది. దాని మొఖము అది అమ్మాజేస్తే ఎనిమిది రూపా యలు కేస్తదేమో. దాని గుంటా పందిరూపాయల పన్నేం వస్తది. దానిని కానే పీడవదిలిపోద్ది (వెళ్ళి పోతాడు).

శాస్త్రి: (చదువుకుంటూ ఉంటాడు.)

ప్రాంచద్భూషణ బాహుమూల రుచితోఁ బాలిండ్లు
పొంగారఁగై
యంచుల్ మోవఁగఁ గౌఁగిలించి యధరం బాసింప
హా శ్రీహరీ
యంచున్ బ్రాహ్మణుఁ డోరమోమిడి తదీయాంసద్వ
యంబంటి పో
మ్మంచుం ద్రోచెఁ గలంచునే పతులమాయల్ ధీర
చిత్తంబులన్.

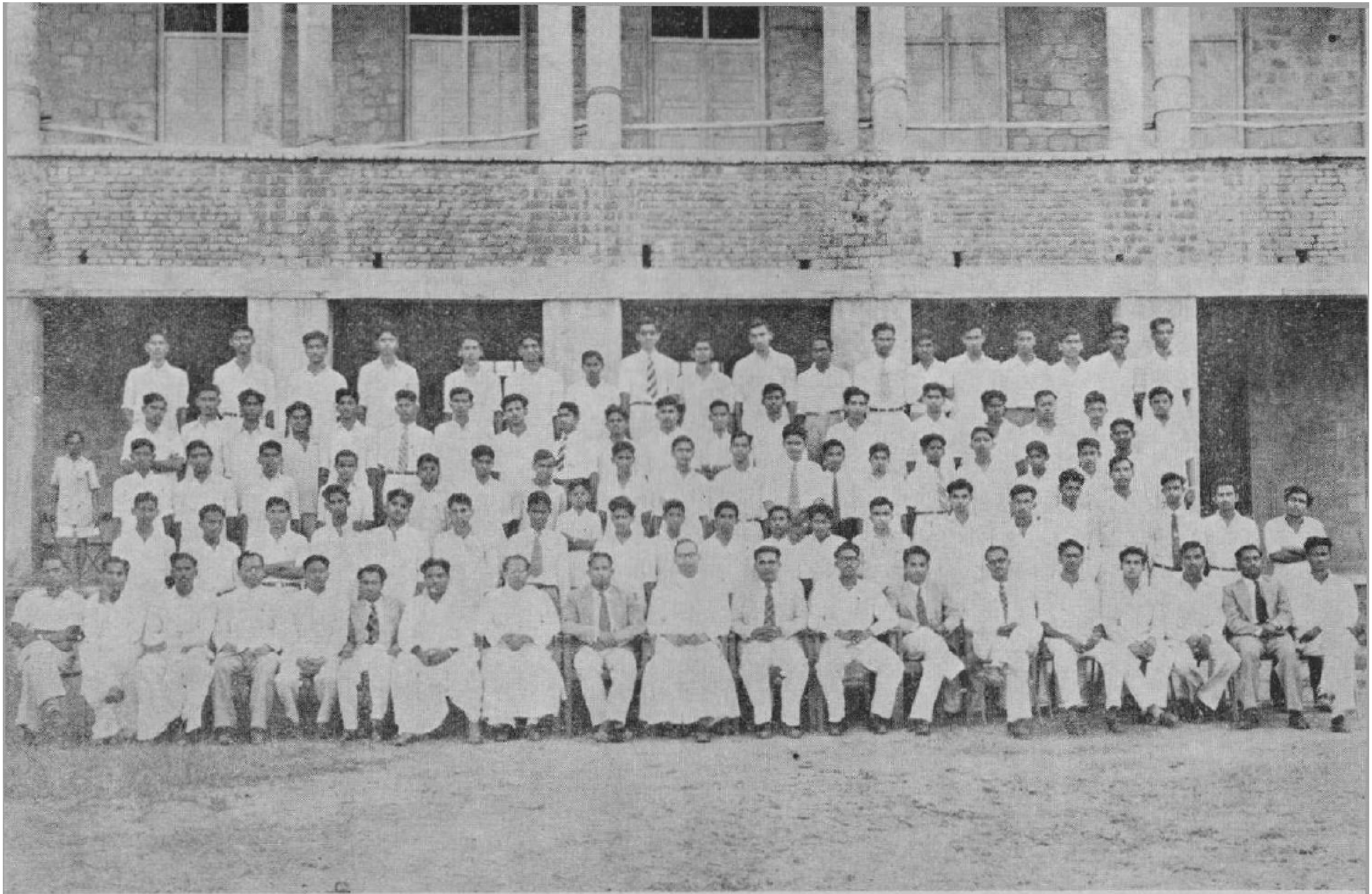

Intermediate: 1956 – '58 M. P. C. – (Section III)

ఆహా ఏమి ఈ ప్రవరాఖ్యుని నైష్ఠికత్వము! ఆహాహా ఇది రచించుటకు ఆంధ్ర కవితాపితామహ నామధేయుడగు అల్లసాని పెద్దనకే తగు.

గొల్ల: (వస్తాడు. గొర్రెలను లెక్క బెడతాడు.) ఒకటి, రెండు, మూడు......పది......ఇరవై... ఏభై......డెభ్భై......డెబ్భయ్యారు. దండము సామీ, జాగ్రత్తగా, నా గొర్లగాచేరు. నేను అన్న మాట తప్పె వోణ్ణిగాదు. ఇదిగో నీకిత్తా నన్న కుంటిగొర్రె. (అని ఈయబోతాడు.)

శాస్త్రి: (ఆశ్చర్యంగా) ఆ? నేను ఆ గొర్రెకాలు విరుగగొట్టలేదే! నేనిచ్చో మనుచరిత్రా పఠనం బొనర్చు చుంటినేగాని నీ గొర్రెల వైపైనం జూడలేదే!

గొల్ల: సామీ! నే నిత్తానంది కుంటి గొర్రెనే కదా? ఏముది బేమ్మలు, అబద్ధమాడదగాకండి. నేను మంచి గొర్రె నిత్తానన్నానా?

శాస్త్రి: ఛీ! మేము శుద్ధవైదికులమని తెలియదటరా? జీవహింస జేసెదమా? బుద్ధియున్నదా నీకు?

గొల్ల: చాల్లెండి. నే నిత్తానంది కుంటిగొర్రె నైతే మంచి గొర్రె కావాలంటావు. అంతాశ బేమ్మలకు పనికిరాదు. ఓరన్నా పెద్దమనిషికి చెప్పుదామువద. ఇంత అన్నేయాని కొత్తాకని ముందనుకోలేదు.

శాస్త్రి: ఓరి చండాలుడా నీ గొర్రియకాలు నేవిరుగ గొట్టితినా? పరన్యాయార్థి పతులకు విన్నవింతము (గొల్లవాడు గొర్రెలను తోలుకొని శాస్త్రిలుతో వెడలెను) (తెరపడును)

రెండవ రంగం

(షావుకారుసుబ్బిశెట్టి ఇల్లు. చిల్లర సరకుల అంగడి ఇంటి పంచలో ఉంటుంది. చెట్టి ఆ సరకు అమ్ముతుంటాడు)

భార్య: (లోపల నుండి) ఏమండోయ్ నీళ్ళు చల్లగా పోతున్నైరండి. కాస్త నెత్తిమీద కుంకుడు నీళ్ళు ఏస్తురుగాని.

సుబ్బిచెట్టి: వస్తుండా ఉండే ఇక్కడ బేరము పోతుంది (బేరగానితో) ఎంగావాల తొందరగా చెప్పవయ్యా.

బేరగాడు: కందిపప్పుందాండి?

చెట్టి: ఆ ఉంది తెల్లపప్పె, ఫస్టైన ఉప్పు. ఇప్పుడే కట్ట వచ్చింది. ఎంత కావాలి.

బేర: ఉప్పు కాదయ్యా కంది పప్పు ఉన్నదా?

చెట్టి: ఫస్టైన ఉప్పండి. మీకా అనుమానమే వద్దు. మూడండి శాంపిలు. ధర రూపాయకు పది శేర్లు.

బేర: (విసుగ్గా) వుప్పుగాదయ్యా బాబు కందిపప్పు వుందా.

చెట్టి: తక్కువకురాదు. కావలిస్తే తీసుకో, లేక పో వెళ్ళిపో.

బేర: వీడి చెముడు తగలెయ్య. వీడు ఇట్లేమి వ్యాపారము చేస్తాడు (పోతాడు)

(గొల్లవాడు, శాస్త్రిలు, కుంటి గొర్రెతో ప్రవేశిస్తారు)

గొల్ల: దండాలు చెట్టిగోరూ! ఈనాయం ఏమిటన్నా చెప్పండి. నేను మంచినీళ్ళు తాగటానికి పోతూ నా గొర్లను చూస్తుంటే కుంటిగొర్రె నిత్తానన్నాను. ఈయన అన్నేయం జూడండి మంచిగొర్రె కావాలంటాడు.

శాస్త్రి: షావుకారుగారూ! సాయం సంధ్య వార్చుటకై ఊరివెలుపల పచ్చిక బయలునకు బోయి, మనుచరిత్ర పఠనం బొనర్చుచుంటిని. అచ్చో నీతడు తన గొర్రియ కాలు నేను విరుగగొట్టినట్లు అపరాధము ఆరోపించుచున్నాడు. మీరే నా న్యాయము చెప్పండి.

చెట్టి: ఏం గావాల? తొందరగా చెప్పండి. అవతల చానా పనుంది. మా భార్య దూరంగా బోయింది తలకి పొయ్యాలి. వణ్ణం వండాలి. చెప్పండి ఏం గావాలి. బెల్లం ధర సవాశేరు మూడణాలు. చింతపండు పావలా. ఉప్పు రూపాయకు పదిశేరు. కందిపప్పు రూపాయకు రెండుశేర్లు. అన్ని మంచి సరుకు లే రాత్రే తెప్పించింది.

గొల్ల: నేనిత్తానంది కుంటి గొర్రెనే కాని మంచి గొర్రెనుకాదు బాబూ.

చెట్టి: అట్టే తక్కువ ధరకు రాదండి మాకు గిట్టుబాటు గాదు.

శాస్త్రి: మేము వైదిక బ్రాహ్మణులం గదా జీవహింస చేయమని మీకు తెలియదా. నేను ఆ గొఱ్ఱె కాలు విరగగొట్టలేదండీ!

చెట్టి: మీరు గీసు తేరగాళ్ళలా ఉండి. ఎక్కుడీ తక్కువకురాదు కావలస్తే తీసుకపొండి. లేకపోతే వెళ్ళిపోండి.

భార్య: (లోపల నుండి బిగ్గరగా) రాండీ. నీళ్ళు చల్లగా పోతున్నయ్యి.

చెట్టి; వస్తూన్నా (అని లోపలికి పోతాడు)

గొల్ల: పద ఇంకోరన్నా పెద్దమనిషి దగ్గరకు పోదాం.

శాస్త్రి: పద (ఇద్దరు వెళ్ళిపోవుదు)

(తెర పడును)

మూడవ రంగం

(గ్రామమునసబు ఇల్లు. మునసబు అటు, ఇటు తిరుగుతుంటాడు కోపంతో) రహిం సాహెబు (వచ్చి) సలాం దేకో మహారాజ్.

మున: ఏమోయ్ రహిం. నిన్నెన్నిసార్లు పిలవాల ఆపన్ను చెల్లించి పోలేదే? అంత అహంకారమా నీకు. నాల్గుసార్లు ఎట్లోడ్ని పంపితే ఇప్పుడొస్తావా!

రహిం: నైజీ మహారాజ్ నాకిపెళ్ళాంకి ఈనింది మహారాజ్. హంద్కు గ్రామాలస్యం హాయింగజీ.

మున: నాపెళ్ళాన్నేలుకోమంటావా? అది చేసిన పనికి దాని నేలుకోటమా? పెద్ద పెద్ద కలెక్టర్లు, తాసీల్దార్లు చెప్పినా నే నేలుకోలేదు. నీయంటి బుక్కాపకీర్లు చెపితే నే నేలుకుంటానా? (కోపంతో) అయినా నీ వెవడవోయ్ నాకు చెప్పటానికి. నేనీ గ్రామానికి అధికార్ని తెలుసా?

రహిం: నైజీ. తుమారా పెళ్ళాం నైజీ, మేరా పెళ్ళాంజీ, ఈనింది, మొగదాన్ని పెట్టిందిజీ.

మున: బుద్ధిలెక్కువ కూతలు కూయకుండా పన్ను చెల్లించిపో.

రహిం: అచ్చా జీ.

(గొల్లవాడు, శాస్త్రిలు, ప్రవేశిస్తారు కుంటిగొఱ్ఱెతో)

గొల్ల: దండాలు మునసబుగోరూ! నే నిస్తానంది కుంటిగొఱ్ఱె నైతే ఈబేస్త్రము సూడండి మంచి గొఱ్ఱె నిస్తుంటుండాడు. నాయం సెప్పండి తమరు".

మున: గొల్లవెధవా నువ్వెవ్వడవురా నాకు చెప్పటానికి కలెక్టర్లు, తాసీల్దార్లు చెప్పినా నే నేలుకోలేదు. మునసబు పెళ్ళాన్నెనికూడా అనకోకుండా పోలేరు వెధవతో కులుకుతుందా! నేను కళ్ళార చూచిన తర్వాత దాన్నేలుకుంటానా? అందులో వెఱ్ఱిగొల్లవాడివి నీవుచెపితే నే నేలుకుంటానా? ఛీ! ఛీ! అవతలకుపో

శాస్త్రి: జీవహింస సహింపని నేను ఈగొఱ్ఱెకాలు విరగగొట్టుదునా? లేదండీ.

మున: నా! నా! నేనడేవనోడా! నువ్వెవడవు నాకు చెప్పటానికి పనికిమాలినోడవు నువ్వుజెపితే నే నేలుకుంటానా పోపోవయ్యా నోరుమూసుకుని.

గొల్ల: నే నిస్తానంది కుంటిగొఱ్ఱెనండి మునసబు గోరూ.

శాస్త్రి: నేను దానికాలు విరగగొట్ట లేదండి.

రహిం: (తనలో) హిస్కా, బహారే, హోలాహుంది. హిస్కా సనిసహతా (నైక) గొల్లసాబ్, శాస్త్రిసాబ్ ఇధరావో (గొఱ్ఱెదూరము తీసికొనిపోయి) శాస్త్రిజీ తు తుమారా నైటో. గొల్లసాబ్ ఇధరావ్ (వాళ్ళకు గులు లోయి పెద్దగా చెవిలో) గొల్లసాబ్! శాస్త్రి సాబ్‌కి మంచిగొఱ్ఱెని దేతాం హాని బోలేకమా! హమ్కాని శాస్త్రిసాబ్ కేసుపెడతాడు హాంట. నీకి హేమిసెస్తావ్.

గొల్ల: (భయంతో) వట్టిదే నవాబుగోరూ నే నిస్తానంది కుంటిగొఱ్ఱెనే బాబూ (విచారంగా) కేసు పెడితే మంచిగొఱ్ఱె నిస్మంటారేమో ఎట్లా. ఉపాయము చెప్పండి.

రహిం: (పెద్దగా చెవిలో) తుమారాపాస్ హేమన్నా పైసాహుంటె సూడు. దాన్ని, నా సరిచేస్తాన్.

గొల్ల: (బనీయన్ జేబులోనుంచి తీసి) ఇదిగో నవాబు గోరూ ఈ రెండు రూపాయలు ఉండయ్యి ఇయ్యి తీసికొని ఎట్టన్నా అది సరిసెయ్యండి (ఇస్తాడు).

రహిం: అచ్చా (పెద్దగా చెవిలో) ఆ గొఱ్ఱెకి, హిక్డ ఏసి, తుజావ్ (గొల్లవాడు) వెళ్ళిపోతాడు

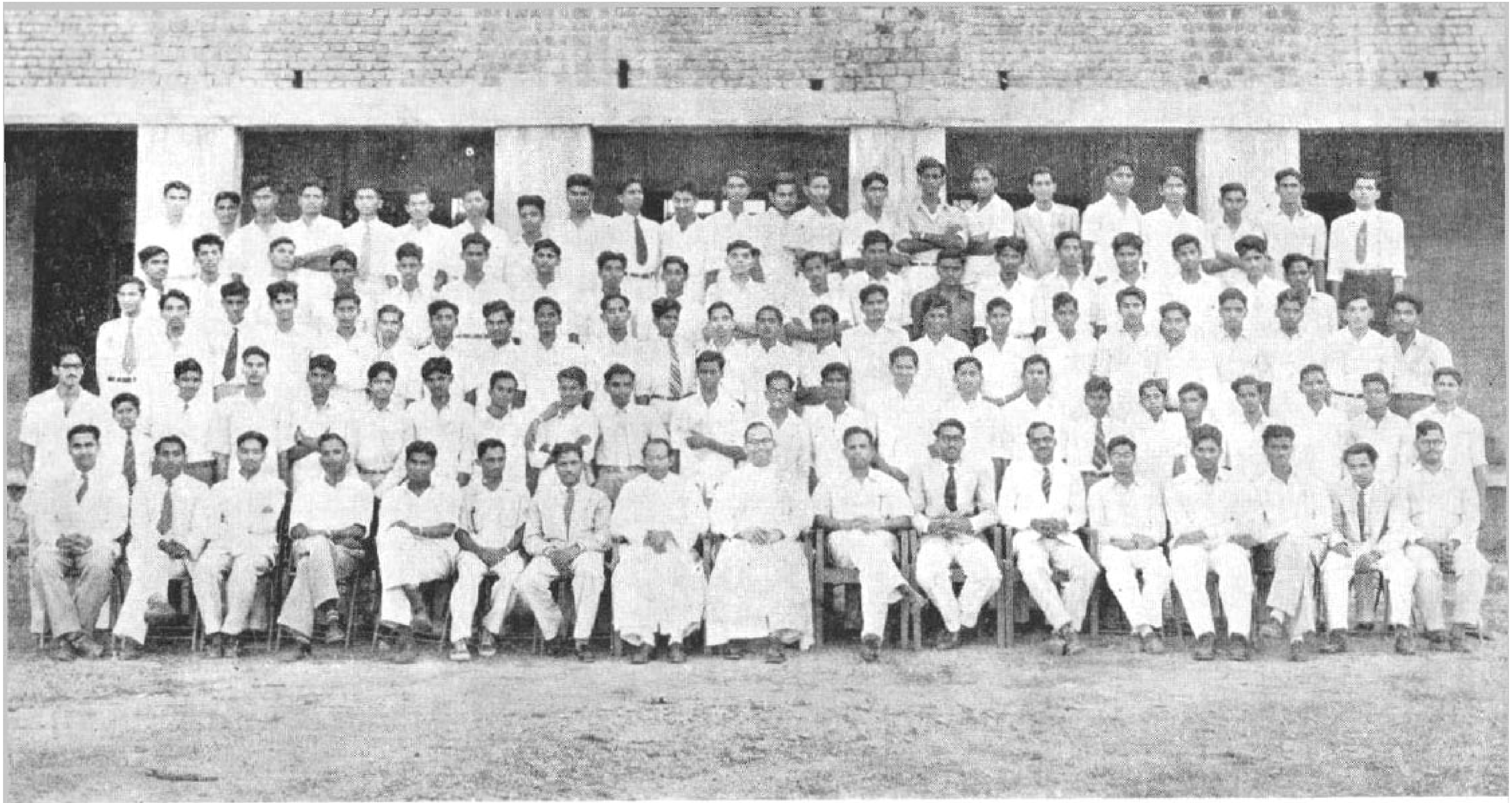

Intermediate : 1956 – '58 – M. P. C. (Section I)

రహీం, శాస్త్రిలు దగ్గరకుపోయి) శాస్త్రీజీ (పెద్దగా) గొల్లవాడు గొర్రె కాలో నీక ఇక్కొ-ట్టావుటగా వాడు దాన్కి కేసుపెడతాడు హాంటా హేమిసేస్తావ్.

శాస్త్రి: (నీరసంతో) లేదు నవాబుగారూ! దాని కాలు నే విరక్కొట్టలేదు. (విచారముతో) ఆ దుర్మార్గుడు కేసుపెట్టినయెడల న్యాయాధిపతులు నేనే ఆ గొర్రెకాలు విరక్కొట్టితినని, నిరూపింతురేమో ఎల్లో ఉపాయము జెప్పుము.

రహీం: నీకీ బొక్కెలో హేమున్నా పైసాహుంటే మాకు దాన్కి నేను పంచేస్తాన్.

శాస్త్రి: (బొక్కెలోనుంచి తీసి) ఇదిగో నవాబుగారూ మూడు రూపాయలు మాత్రమున్నది. ఇవి తీసుకొని అది ఏ విధంబుగానైనా సరిచేయుడు.

రహీం: (మూడు రూపాయలు తీసుకొని) అచ్చా (పెద్దగా చెవిలో) నీకి హింట్కా-పోయి హాయిగా నిద్ర పో. జావ్. (శాస్త్రిలు, ఇంటికిపోతాడు.)

"ఏ సబ్ బహార్" హాంటే హిల్లు చెవిటి ముత్తె కోళ్ళు హిల్కి-గుండా కుంటిగొర్రె, పాంచ్ రూపాయ్ వచ్చాయ్. కుంటిగొర్రె నాకి ఇంటి ఎల్లిపాడి తిన వచ్చు. ఈ ఐదురోపాయలు చెవిటిమునసబుకు పన్ను కట్టవచ్చు. అబ్బా చెవిటి ముత్తెకోళ్ళ పున్నెం (గొర్రెను నెడమీదవేసుకుని పోతాడు.)

(తెరపడును)

—: సమాప్తం :—

రచయిత: పారా వెంకటేశ్వర్లు,
III B. Sc.

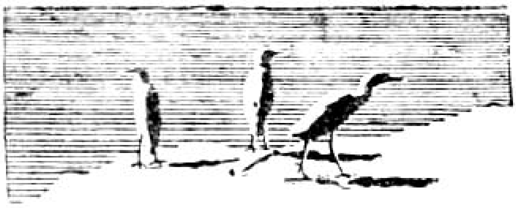

"వినేవి - కనేవి"

రచయిత: "కథలు రాసేపద్ధతి మీద నేనొకపుస్తకం వ్రాశానుసార్!"

విమర్శకుడు: కథలురాసే పద్ధతి తెలిస్తే కథలే వ్రాసుకోక ఆ పద్ధతిమీద పుస్తకమెందుకు.

నటకుని ప్రశంస

"మీనటన అద్భుతంగా వుంది. మరీ మీరు నాటకంలో చచ్చిపోయి పడివున్నారే! ఆసీనులో ఎంతఅద్భుతంగా నటించిచారని! బ్రతికి ఉండగా చేసిననటన కంటే చచ్చాక చేసిన నటన నాకు నచ్చిందన్నాడు" విమర్శకుడు.

*   *   *

ఒకసారి డిటెక్టివ్ రామారావు ఫారిన్ (ఇంగ్లండు) వెళ్ళాడు. అచట ఒకహోటలులోకి వెళ్ళాడు. బట్లర్ వొకడెదురువచ్చి "గుడ్ మార్నింగ్ రామారావుగారు" అని అన్నాడు.

ఆయనకు ఆశ్చర్యం కల్గింది.

"నా పేరు నీ కెలా తెల్సింది" అని అడిగాడు.

"మీ మొహం చూడగానే ఇండియన్ అని తోచింది. మీరు చుట్టూచూస్తుండ బట్టి అపరాధ పరిశోధకులై వుంటారని అనుకొన్నాను. మీహాండ్ బాగ్ మీద పేరుచూస్తే తప్పక మీరై వుంటారను కొన్నాను.

*   *   *

"ఏరా చాకలీ పట్టు పారేసి ఇస్త్రీచేసినందుకు బిల్లు వ్రాసి ఇచ్చావు."

"ఔనండి! ఇస్త్రీచేసిన తర్వాతే అది పోయిందండి"

*   *   *

ఒక మిలటరీ హోటల్ బోర్డు ఇలాగుంది.

"బాపూజీ మిలటరీ హోటల్"

ప్రకటన: "ప్రతిరోజూ వేటపలావు శుక్ర, శని వారములు కోడిపలావు చేయబడును."

ప్రొప్రయిటరువద్ద:—

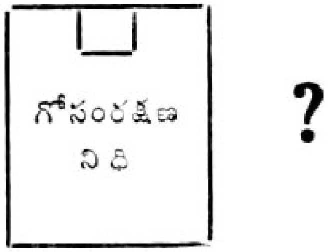

*   *   *

ఒక నౌకరు: జమీందారుతో ఇలాగన్నాడు.

"మార్కెట్టులోకి మంచి గుర్రాలు వచ్చాయండి"

జమీందారు: "అంత మంచివా"

నౌకరు: "చాల అందంగావున్నవి, మంచివి"

జమీ: "తెల్లవా? నల్లవా?"

నౌ: "అంత తెల్లవీకావు అంతనల్లవీకావు"

జ: "పొడుగ్గా ఉన్నవా? సాధారణంగావున్నవా?"

నౌ: "అంతపొడుగూకాదూ అంత పొట్టీకాదు"

జ: "ఆడవా? మొగవా?"

నౌ: "అంత ఆడవీకావు! అంత మొగవీకావు"

*   *   *

ఒక పుస్తక విక్రయశాల ఇలా ప్రకటించింది.

"పాఠక మహాశయులారా! త్వరపడుడు. కొలది ప్రతులే ఉన్నవి. కనుక వెంటనే తెప్పించు కొండి, లేకుంటే పూర్తిగా చెదలుతినేసిన పుస్తకాలే మీకు కొరుకును."

— టి. ఎ. చలపతిరావు, పి. యు. సి.

తపోభంగము

నిశ్చలాత్మానుసంధాన నియతబుద్ధి
భక్తజన హృత్కమల లోకబాంధవుండు
హరుఁడు పోయెను హిమవన్నగాగ్రమునకు
తపము సలుపంగ నుపహతి తప్పుకొరకు. 1

ఇందుకళా కిరీటి సకలేశుఁడు తన్నుఁ దరింపఁజేయఁగా
నందుల వచ్చుటం దెలిసి యా నగరాజు ససంభ్రమంబుగా
ముందుగబోయి తా నెఱిగి మోదమెలర్పగఁ బూజజేసికన్
విందగు నొక్క కందరము విశ్వవిధాతకు చూపి వేడినన్. 2

కుసుమానేక పరీత సుందర లతాకుంజాన్వితోద్యానమం
దెసలారన్ మణిపట్టిక ప్రతితమై యింపై పిసాళించుచున్
పసకెక్కైన గుహాంతరంబున జగత్పాలుండు నిష్ఠంగొనెన్
అసమానంబగు చిత్తనిగ్రహముతో నాత్మానుసంధానతన్. 3

తాపస వృత్తి దాల్చిన యుదాసునికిన్ బరిచర్య సేయఁగా
రూపవతిన్ సులోచన సరోజముఖిన్ తిలపుష్ప నాసికన్
పాపవివాసినిన్ పరమ పావన మూర్తిని పార్వతిన్ సుతన్
రేపకడ మెలంగి పచరింపగ కొండల ఱేఁడు చెప్పినన్. 4

ఆగిరి రాజపుత్రి మనమందలరారెడు కౌతుకంబుతో
నాగధరున్ సపర్యల ననారతమున్ భజియించుచున్ వసం
తాగమ వేళనేమొ మనమందమితంబగు నార్తి నొందు వ
ర్షాగమ వేళనేమొ సుఖమందును శంకరు ధ్యానమందునన్. 5

ఎవని రూపము నాది మునివరులు తగ
నిశ్చల ధ్యానమున మనోనేత్రమందు
చూచి యానంద మధువును చూరగొందు
రట్టిరూపము సతికి ప్రత్యక్షమయ్యె, 6

కుసుమకోమలి మనమున నసమశరుఁడు
నూనశరముల నాటి పశుప్రవృత్తి
మిగుల నొవ్వగ జేసెను తగవుమాలి
బలముచూపుట అబలల పజ్జనొక్కొ ? 7

మనసిజ శాత బాణములు మానసవీథిని నిర్మథింపగా
తనులత వాడి తెల్లనయి తామరసానన యుమ్మలించుచున్
దినదినముం భవున్ మిగుల దీనముగాఁ బరికించు గాని యా
ననవిలుకాని చేత లవినష్టములయ్యెను మాని పాలిటన్. 8

అవ్విధంబున కాముడు క్రొవ్వి సాధు
హింస నొనరింప నారీవతంస మపుడు
శాప మొసగెను భావజు పాపకృతికి
అతనుఁడవు కమ్మనుచును చంద్రాస్య యపుడు. 9

తారకాసుర బాధను తలఁగఁజేయ
శంకరా పత్యముం గోరు సర్వసురలు
భుజగ ధారిని కామను పొందఁజేయఁ
కగంతుఁ బంపిరి యామని కలిసిచనగ. 10

భావజ మధుపులటఁ బాదమిడిరా లేదో
శీత నగ పరిసర సీమయెల్ల
నింపులుగులు కంగ నేపు మెరసి వసం
తమున కాట పట్టు తానగుటయు. 11

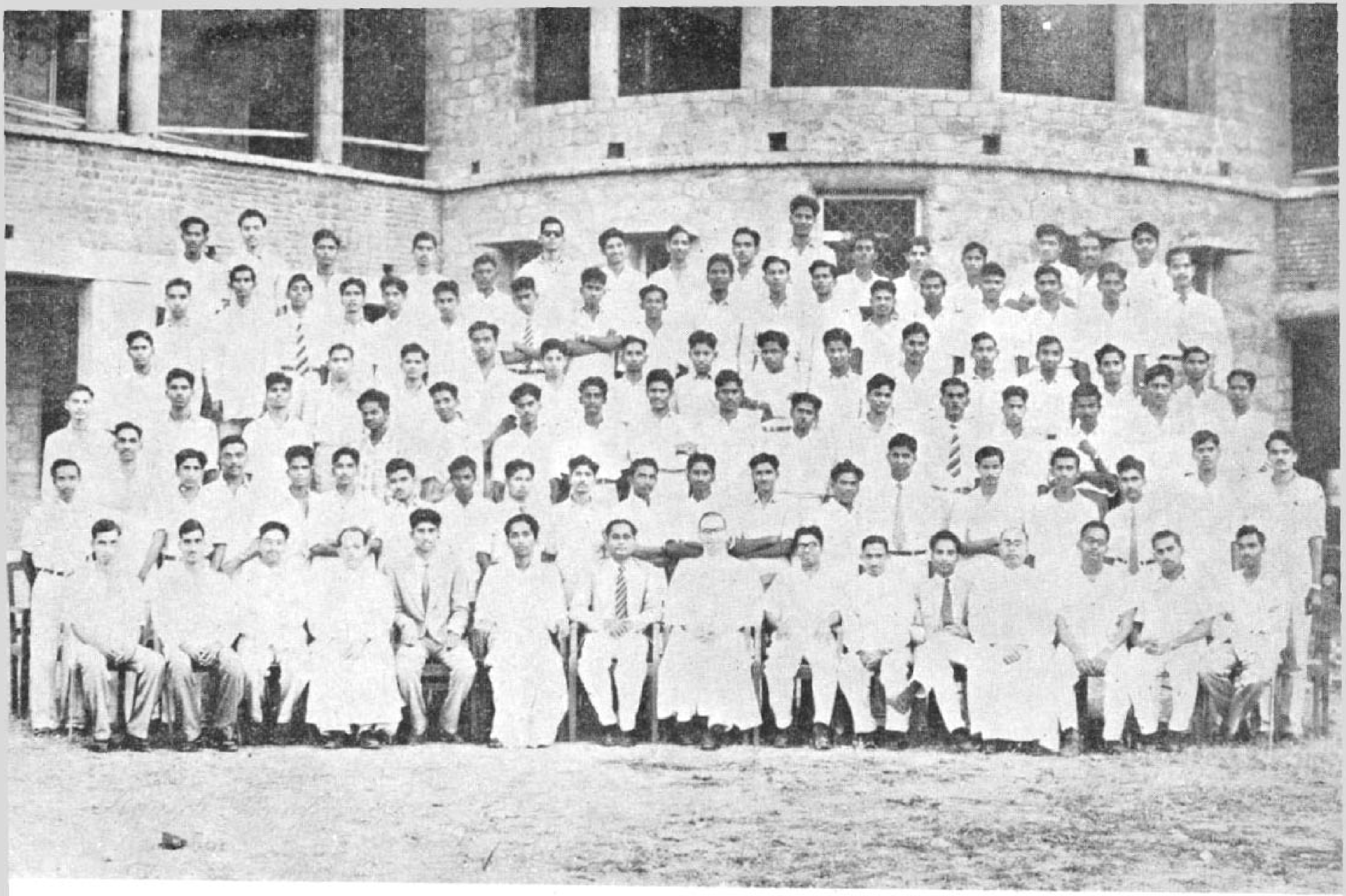

Intermediate : 1956 – '58 – 2 H. L. & 2 H. C.

చూత కుజంబులుల్లసిలె చూపు లకింపుగ, సోయగంబుగా
కూఁతలువెట్టు చుండెనట కోయిలలుం జిగురాకు గూళ్ళలో,
వాత పరంపరల్ చెలగిపారె సమోష్ణత, సంజవేళలన్
నూతన మాధురిన్ గవసె నూతనశోభలసందె నెల్లెడల్. 12

కెందామరలఁ గేరు చందాన నెలుగొందు
పాణియుగ్మము కుసుమభరితముగను,
చనుదెంచి భవుని పజ్జనునిల్చి గిరిసుత
'స్వామీగొను'డనుచు సరస మొప్ప
పలుకగా నటరాజు కలిగిఁ గన్గొనెనంత
నేసెను మదనుఁడు నేపుమిగిలి
పుష్పబాణమ్ముల, భువనాధి నాథుని
యీక్షణమ్ము నిలిచె నిందువదన
మోమునందు కాని మునినిగ్రహించెను
తనదుమనము, కామతత్త్వ మడఁగె,
కనెను దాగియున్న కంతు పొంతనెయున్న
మావి గున్న లోన మరుగువాని. 13

క్రోధ భీకరదృష్టి కన్గొనెనో లేదొ !
భస్మమైనాఁడు కాముఁడు; పజ్జనున్న
దేవతలు, సఖుఁడు, రతియు, దిగ్గురనగ
భవుఁడు నచ్చోటువీడి వేఁబయనమయ్యె. 14

— సోమయాజుల శేషగిరిశర్మ
([illegible])

విజ్ఞాన తరంగిణి

భూమి పుట్టుక షుమారు 200 కోట్ల సంవత్సరములు.

మానవుని పుట్టుక షుమారు 100000 ,,

భూమి అడ్డకొలత 8000 మైళ్లు.

భూమి చుట్టుకొలత 24000 మైళ్లు.

ప్రపంచ విస్తీర్ణము 19,69,50000 చ॥ మైళ్ళు. జన సంఖ్య 250 కోట్లు.

భూమి విస్తీర్ణము 5,75,10,000 చ॥ మైళ్ళు.

నీటి విస్తీర్ణము 13,94,40,000 చ॥ మైళ్ళు.

సముద్రములోని దీవుల విస్తీర్ణము 19,10,000 చ॥ మైళ్లు.

భూమిపైనున్న నదులు, సరస్సులు 1000000 చ॥ మైళ్లు.

ఫలప్రదమగు భూములు 3,30,00000 చ॥ మైళ్ళు.

ఎడారులు 50,00000 చ॥ మైళ్ళు.

భూమి బరువు షుమారు 6592000000000000000000 టన్నులు.

ప్రపంచపు జనసంఖ్య 200,91,85,359 మంది.

ప్రపంచపు భాషలు 2,746 రకములు.

భూమి సూర్యునిచుట్టూ ఒకసారి తిరుగుటకు 365 దినములు, 5 గంటలు, 49 ని, 46 సెకండ్లు పట్టును.

భూమి వేగము సెకండుకు 18½ మైళ్ళు.

భూమి వేగము గంటకు 66,600 మైళ్ళు.

భూమికి, సూర్యునికి మధ్య దూరము 9,30,00000 మైళ్ళు.

భూమికి, చంద్రునికి మధ్య దూరము 2,39,000 మైళ్లు.

ఇప్పటికి రమారమి 50 కోట్ల సంవత్సరముల క్రితము చిన్న చిన్న జీవరాసు లుత్పన్నమైనవనీ, 17 కోట్ల వేళ్ళ క్రితము సముద్రపు మొక్కలూ, వెన్నెముక లేని ప్రాణులూ వుండేవని క్రమముగా జలచరాలూ, ఉభయ చరాలూ, సరీసృపాలూ, పాలు కుడిచే జంతువులూ బయటపడి యుండవలెనని శాస్త్రజ్ఞుల అంచనా!

సూర్యుని వ్యాసము 8,64,392 మైళ్ళు; చుట్టుకొలత 2,71,857 మైళ్ళు.

చంద్రుని వ్యాసము 2,160 మైళ్ళు.

భూమికంటే సూర్యగోళము 13,00000 రెట్లు పెద్దది.

మనకు చాల దగ్గరగానున్న నక్షత్రము 25,00000 కోట్ల మైళ్ళ దూరములో నున్నది.

అనగా షుమారు సూర్యునికంటే 3,00000 రెట్లు మైళ్ళ దూరమున నున్నది.

సెకండుకు వెలుతురు 1,86,000 మైళ్ళు పరుగెత్తును.

సెకండుకు శబ్దము 115 మైళ్ళు పరుగెత్తును.

200 అంగుళములదూరదర్శిని 1000000 మైళ్ళ దూరములోనున్న వస్తువును మైలులో చూపించును.

పెద్ద రైల్వేస్టేషను - 47 ప్లాటుఫారమ్స్ (న్యూయార్క్)

పెద్ద గ్రంథాలయము - లెనిన్ నేషనల్ లైబ్రరి 9000000 గ్రంథములున్నాయి (మాస్కో).

పెద్దపట్టణము - 8903942 జనాభా (లండను).

లండన్ రైల్వేస్టేషనులు 600; మోటారు బస్సులు 11000.

లండన్ సినిమా నాటకశాలలు - 345.

పెద్దగంట 198 టన్నుల బరువు (మాస్కో).

పొడవైనగోడ - 1500 మైళ్ళు (చైనా).

పెద్దభవనము - 102 అంతస్తులుగల ఎంపైర్ స్టేటు బిల్డింగ్ (అమెరికా).

ప్రపంచంలో గ్రుడ్డివారు 1250000.

ప్రపంచములో పశువులు - 70000000.

ఇండియా విస్తీర్ణము - 1808678 చ॥ మైళ్ళు.

ఇండియా భాషలు - 225 కలవు.

,, గ్రామములు - 700000 కలవు.

,, విధకులు - 1250000 కలరు.

ఇండియాలో వ్యవసాయదారులు - 249122449.

,, పశుసంపద - 255000000. ప్రపంచములో 1/3 వంతులు.

ఇండియాలో ప్రతిసంవత్సరము రోగాలతో మరణించువారు 3890000 మంది.

తెలంగాణా వైశాల్యం 45314 చ॥ మైళ్లు.

,, జనాభా - 10106197 మంది

తిమింగలము జీవితము - 500 సంవత్సరములు

తాబేలు జీవితము - 350 ,,

మొసలి ,, 300 ,,

ఏనుగు ,, 100 ,,

సంగ్రహాలు : యస్. విలియం పాల్,
II U. C.

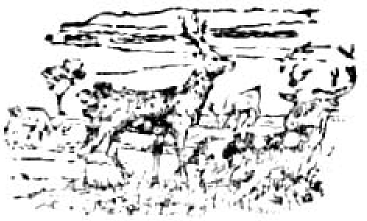

ప్రామిసరీ నోటు

దీ 32–19–1901,
రిక్కమగనివారం.

పచ్చనిబట్టవాని కుమారనామసంవత్సర త్రోవనెల్లు మిక్కిలి గయ్యాళియైన రిక్కమగనివారం రోజున ది రాజరాజ పూరితశత్రువునకు మాటకారిదాని మగని కుమారుడు వ్రాయించి యిచ్చిన ప్రామిసరీనోటు...

ఈ రోజున నా అవసర నిమిత్తం అనగా శరీరహీనుడగు నా పెద్దకుమారుని మీది కన్న నిమిత్తం మీవద్ద బదులు పుచ్చుకొన్న రొఖ్ఖం పూజాంతర సతాంతర సంఖ్యగలవి. ఇందులకు వడ్డీ రసావతి తండ్రియొక్క నడుమసంఖ్య యిచ్చి నోటు పుచ్చుకొందును.

ఇందుకు సాక్షులు :
1. యమపురికరిగిన వెంకయ్య,
2. బావిలోపడ్డ భూపతి, సాక్షురాలు.

దస్తూరి : సకము నేరినవాని తమ్ముని దస్తూరి.

దాగుడు జంతువులు

(1) పాపాయి ఎందుకో కిల కిల నవ్వుచున్నది. (కోకిల)
(2) సంగనాచీ! మన బాబును ఎఱుగవా? (చీమ)
(3) ఓయీ! గవాక్షము తెరువుము. (యీగ)
(4) బాబూ! నీకు పూర్వపు లిపి తెలియునా? (పులి)
(5) ఇంటిలోని పకోడీలే రుచిగానుండును. (కోడి)
(6) "పాపమే కర్మము" "పుణ్యమే ఫలము" అని పెద్దలు చెప్పుచుందురు. (మేక)
(7) ఓసీ కనకా! కిటికీ తలుపులు తియ్యవే! (కాకి)
(8) ఒరే! రామూ! నీగో రింకను పెరుగ లేదా! (గోరింక)
(9) ఆహా! ఆ పూల పందిరి ఎంత రమణీయముగ నున్నది. (పంది)

— కె. యల్. లక్ష్మణరావు, ఇంటర్ సీనియర్.

Basilica of St. Antony, Padua.

Triumphal Arch : Austria.

ANDHRA LOYOLA COLLEGE
LIBRARY
VIJAYAWADA

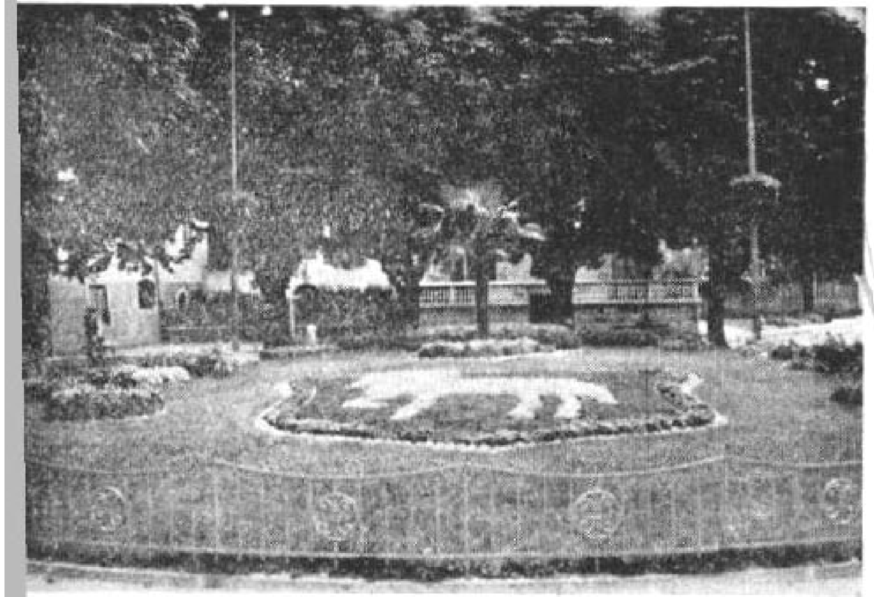

Coat of Arms – Bressanova – Italy.

Lake Garda – Italy.

(Four of our Students are studying in Medical College, Padua.)

'నిజానిజాలు'

ఎప్పట్లాగే ఆఫీసునుంచి వస్తూనే పోలీసుస్టేషన్ వైపు వెళ్లాను, ఏమైనా ఆచూకీ దొరికిందేమోనని. వెళ్ళగానే యిన్‌స్పెక్టర్‌గారి కేసి నమస్కారము పారేసి కుర్చీలో కూర్చుంటూ "ఏమండీ ఏమైనా తేలిందా వ్యవహారం? అంటూ 'Question Mark' ముఖం పెట్టాను." "ఏమీ చెప్పలేదండీ, ఐనా మీముందే ఒకసారి అడిగిచూస్తాను" అంటూనే సదరు ముద్దాయి 'రామి'ని రప్పించినాడు ఇన్‌స్పెక్టర్. 'రామి' దీనంగా, విచారములో వణకుతూ మాముందు నిలబడింది. ఆవిడ ఆకారం చూసేటప్పటికి నాకు నిజంగానే జాలివేసింది. ఐనా కంఠంలోలేని కఠినత్వాన్ని తెచ్చిపెట్టుకొని "నేరం ఒప్పుకుంటే ఇన్‌స్పెక్టరుగారు దయతలచి వదిలిపెడతారు, ఇప్పటికైనా ఒప్పుకో" అన్నాను ధీమాగా.

"నేనే పాపమ్మెరగనండి, నే నటువంటి మనిషిని కానండీ" అని సమాధానమిచ్చింది రామి. ఆమె కళ్ళల్లో నీళ్ళు బయటకురా ప్రయత్నించుట నేను గమనించాను. నా హృదయంలో జాలి తొంగి చూస్తూఉంది. అయినా మెత్తపడకూడదని నన్ను నేనే హెచ్చరించుకున్నాను. "ఈ దొంగటక్కులన్నీ కట్టిపెట్టు, పోలీసువారు సంకెళ్ళువిరగ తన్నుతారు. మర్యాదగా చెప్పు" అని బెదిరించాను. 'రామి' మాట్లాడలేదు. ఇల్లా మాటలతో యెందుకు చెబుతుందండీ? దెబ్బకు దెయ్యం వదులుతుంది. ఏయ్ సిక్స్టీవన్, దీన్ని లాకప్‌లో పడేయ్" అని ఘర్జించాడు యిన్‌స్పెక్టర్. రామిని తీసికొనిపోగానే "ఏమిటి ఉపాయం" అన్నాను. "ఇల్లాంటివాళ్ళ సంగతి మీకు తెలియదండీ, యిలాంటివాళ్లను చాలా మందిని చూశాం. మీకెందుకూ రేపు ప్రొద్దునకల్లా చెప్పించకపోతే అడగండి" అన్నారు యిన్‌స్పెక్టరు గంభీరముగా. నాకు అల్లా ఉత్తపుణ్యానికి రామిని బాధపెట్టుట నచ్చలేదు. పోయిన వస్తువేదో పోయింది, దానికోసం 'రామి' మీద అనుమానపడి దాన్ని అల్లరిచేయటం నాకు ఇష్టములేదు. కాని నాల్గు వందల రూపాయల గొలుసు, ఆపైగా మా శ్రీమతికి దానిపై యెనలేని మక్కువ, ఈ గుమాస్తాగిరిలో అనుకోని అవాంతరాలకు విష్ణుచక్రంలా అడ్డుకుంటుంది బాపయ్యశెట్టిదగ్గర తాకట్టుగా నిలబడి. ఆలోచిస్తూ యిన్‌స్పెక్టరుదగ్గర శెలవుతీసికొని బయలుదేరాను.

రామి దొంగతనం చేసింది అనే నమ్మకం నాకేమాత్రం లేదు. అయినా మా శ్రీమతి స్టేట్‌మెంటు మీద ఆధారపడి 'రామి'ని దోషిగా నిర్ణయించాల్సి వచ్చింది. మా ఆవిడ వాఙ్మూలమిది. "నే నేమో బజారుకు కూరగాయలకు వెళ్ళానట, ఆవిడగారికి సీతమ్మగారి వద్దనుండి పిలుపు వచ్చిందట, ఆవిడ త్వరగా వంటచేసి నన్నాఫీసుకు పంపించి తను సీతమ్మగారితో లోకాభిరామాయణం మాట్లాడుకోవచ్చుకదా అని ఆదరాబాదరా ముడికట్టుకుంటోందట. పెరట్లో రామి అంట్లుతోమి యింట్లో పెట్టి గడపదగ్గర తచ్చాడుతోందట. అంతలో తను ముడికట్టుకొని పెరట్లోనుంచి యింట్లోకొచ్చి "ఏమే 'రామి' పనయ్యిందా? అంటే అయిందమ్మా అ...యింది అని నసుగుతూ గొణిగిందట. ఐనా దాని కంగారు పట్టించుకోకుండా బొగ్గులకుంపటి అంటించేందుకు కాగితాల కోసం, నా ఆఫీసు గదిలోకి వెళ్ళిందట. తరువాత గొలుసు పెట్టుకుందామని చూద్దామంటే కనిపించ లేదట". ఈ మాటలమీద ఆధారపడి స్టేషనుకు రిపోర్టు యివ్వటం, రామిని అరెస్టుచెయ్యటం క్రమేణా జరిగినవి. కాని నాకు ఏమిటోగా ఉంది. 'వెధవ గొలుసు పోతేపోయింది. రామిని వదిలేస్తే బాగనిపిస్తోంది. అనవసరముగా ఒక ఆడది అవమానించబడటానికి కారణం నేనేమోనని ఊహించుకొని బాధ పడుచున్నాను. ఆవిడ ఉసురు తగులుతుందేమోననే

భయం నన్ను ఆవేదన పరుస్తుంది. నేను కళ్ళతో నే చూస్తేనే తప్ప ఏ విషయాన్నీ నమ్మను. నా భార్య చెప్పి 'రాము'మీద రిపోర్టు యిప్పించిందేగాని, నాలో నేను ఆలోచనా పరంపరలమధ్య ఖూనీ అయిపోతున్నాను. అనుమానించి ఎవ్వరిమీదైనా అపవాదులు వెయ్యటం అంటే నాకు మహాభయం. శంకించుట ఒక పెద్ద జబ్బని, ఈర్ష్య, ద్వేషాలు, అనుమానానికి మార్గాలని మా మాస్టారు చెప్పిన మాటలు నాకు బాగాగుర్తు. అలా అనుమానించే ఒకప్పుడు ఒక షాక్ తిన్నాను. ఆరోజునుంచీ ఈరోజువరకూ ఎవరన్ని విధాల చెప్తున్నా ఆసంగతి చెప్తేనవో నాకళ్ళతో చూస్తేనేగాని నమ్మను. ఆరోజున నే నూహించిన నష్టం నా హృదయాన్ని మార్చివేసింది. ఆ సంగతి తలచుకుంటే యిప్పటికికూడా నాలిక తిరుగుతుంది. హృదయాందోళన చెలరేగుతుంది. శరీరం వణకి పోతుంది. నా నీచపు ఆలోచనలకు, నైతిక దుస్థితికి నేనే సిగ్గుపడి భయకంపితుడనై పోతాను.

* * *

అది పదేళ్ళనాటి సంగతి. నేను డిగ్రీ చేతపుచ్చుకొని, వివాహం చేసుకొని మామగారి పలుకుబడిమీద తాలూకా ఆఫీసులో ఉద్యోగం సంపాదించుకున్న మొదటి రోజులు. ఆదివారం సాయంత్రం నాలుగు గంటలకు 'టీ' త్రాగి సిగరెట్ ముట్టించి మా నాయుడు గారింటివైపు బయలుదేరాను. మా వీధికి అవతల వీధిలో వాళ్ళ యిల్లు ఉన్నది. నాయుడు నాకు బాల్యకాలపు మిత్రుడు. అప్పుడు మాలో కోపాలూ, తాపాలూ రగుల్కొంటూ మమ్మల్ని దూరంచేస్తూ ఉండేవి. కొంచెం వివేకజ్ఞానం పెరిగింది, పెద్ద వాళ్ళయినాము. ఇప్పుడు సన్నిహితులమై సరదాగా కాలక్షేపం చేస్తున్నాము. నాయుడుకూడా పెళ్ళి చేసికొని 'Postal Department' లో ఉద్యోగము చేస్తున్నాడు. ఇంకా పిల్లా జెల్లా బాదరబందీ లేదు. వాడూ సీతా మాత్రం చిలకా గోరింకల్లా కాపురము చేస్తున్నారు. రోజూ మేమందరమూ క్లబ్బులో కలిసికొని కాసేపు లోకాభిరామాయణం మాట్లాడుకునేవారము. రెండురోజుల నుంచి వాడు కనపించకపోవుటవలన ఏమి జరిగిందో, ఏమిటో తెలిసికోవాలని వా ఇంటివైపు బయలుదేరాను. తలుపు వేసివున్నది. ప్రక్కన కిటికీ కొంచెము వారగా తెరచి ఉన్నది. 'ఒరే నాయుడూ' అంటూ కిటికీ దగ్గరకు వెళ్ళాను. లోనికి చూశాను. ఒక్కసారి నిశ్చేష్టుడనైపోయాను. నాకు ఏమిచేయాలో తెలియలేదు. ఆవేశం, ఆందోళన, భయం నన్ను ఆవరించాయి. ఆ దృశ్యాన్ని చూడలేకపోయాను. నాయుడి భార్య అలాంటిదని నే నెప్పుడూ అనుకోలేదు. పట్టపగలు ఎవ్వడితోనో మంచంమీద కూర్చొని కబుర్లు చెబుతోంది. ఇద్దరూ సరదాగా నవ్వుకుంటున్నారు. నేను మెదలకుండా వచ్చేద్దామనుకున్నాను. కాని నేను ఆ సీతమ్మ కళ్ళల్లో పడటంతోనే ఆవిడ లేచి వచ్చింది. ఇక మాట్లాడకపోతే బాగుండదని "నాయుడు వున్నాడా?" అన్నాను. "లేరండీ ఊరు వెళ్ళారు" అని సమాధానమిస్తూనే తలుపుదాటుకు చేరింది. ఆ క్రొత్తముఖం నవ్వుతున్నవాడల్లా తక్కున ఆగి, 'ఎవ్వడీ నాయుడు ఫ్రెండ్' అన్నట్లు కోతి ముఖం పెట్టాడు.

నాకా రోజున జరిగిన ప్రతి సంగతీ తు. చ. తప్పకుండా గుర్తుంది. నాకిప్పుడా దృశ్యము చాలావేదన తెచ్చిపెట్టింది. ఆ సీతమ్మను సాక్షాత్తూ సీతమ్మే అనుకున్నాను. కాని తేనెపూసిన కత్తి, పయోముఖ విషకుంభము, గోముఖవ్యాఘ్రము అని తలచలేదు. నాయుడ్ని ఎంతచక్కగా మోసగిస్తూ వచ్చింది. ఆ రోజుతో ఆవిడ ఆటకట్టించాల్సిన బాధ్యత నామీదపడిందనుకున్నాను. అట్లా ఆలోచిస్తూ క్లబ్బువేపు నడక సాగించాను. ఆ మాడుముఖం సీతమ్మతో మాట్లాడుతున్న దృశ్యం నా కళ్ళయెదుట కన్పిస్తున్నది. వాళ్ళను గురించిన ఆలోచనలే నాలో దొర్లుతూ ఉన్నవి. వాడు ఎంత గుండెనిబ్బరమైన వాడు, నన్ను చూసి వాడేమన్నా జంకాడా? ఆమె మాత్రం, నిండుకుండల్లే ఏమన్నా తొణికిందా? 'ఊళ్ళో లేరండీ' అని ఎంత ధీమాగా చెప్పింది. ఇట్లా ఆలోచిస్తూనే వున్నా. చేతిలో సిగరెట్టు చుర్రుమని కాలింది, సైకిలుచక్రం నా మడమెక్కింది. "బుద్ధి లేదటయ్యా రోడ్డుకడ్డంగా నడుస్తూ సైకిలు మీద పడతావు?" అని కళ్ళెర్రజేసి నా కళ్ళమైకం వదలగొట్టాడు కాలేజీ కుర్రవాడు. నా పరధ్యానానికి నాలో నేనే నవ్వుకున్నా. కాని మరల అదే దృశ్యం, అదే తలపు...నడక తొందర చేశాను. క్లబ్బుకు తొందరగా చేరాలనే హృద్వేగానికి గురయ్యాను. ఎందుకు నా కీ ఆరాటం? నాయుడు నాకేమవుతాడు? నాకూ, అతనికీ ఏమిటి సంబంధం? ఏదో కాస్త మిత్రుడు, ఇవ్వాళా రేపూ యిక్క

దున్నంతవరకూ కలిసి ఉంటాము అంతేగా! వాళ్ళెట్లా గంగలో దూకితే నాకేం? నేనెందుకింత ఆలోచనలో మునిగిపోయ్యాను. నా బుర్ర వేడెక్కిపోయింది. నాలో తొందరనేది పరిగెత్తుతున్నది. ఎందుకీ తొందర? అని నేనే ప్రశ్నించుకున్నాను. నీరసంగా కాళ్ళీడ్చుకుంటూ బయలుదేరాను. నాకెందుకీ నీరసం? అనే ప్రశ్న తలయెత్తింది.

'నీరసంకాదు హుషారు' అని అంతరాత్మ నన్ను ఉత్ప్రేరితుణ్ణి చేసింది.

'నాకెందుకు హుషారు' తెల్లపోయాను, సిగ్గుపడ్డాను.

క్లబ్బులో వాళ్ళకీసంగతి చెబుతాను గొప్పడిటెక్టివ్ ననుకుంటారు' జవాబిచ్చింది అంతర్వాణి. నా స్నేహితుణ్ణి దబ్బకెక్కించాలనుకోవటం ఎంత నామర్దా.

నా మానసిక బలహీనతకు నేనే సిగ్గుపడ్డాను.

'స్నేహితుణ్ణి దబ్బకెక్కించటానికి కాదు, పవిత్ర ప్రేమ, ఆదర్శ వివాహము అని చెప్పుకొని, మానవలోకానికి కళంకము తెచ్చే వేషధారుల్ని రూపుమాపుటకు' అని నాకు నేను సంతృప్తి పడ్డాను.

'అబద్ధం, అంతా వట్టిది, తొందరపడబోకు' అని అంతరాత్మ ఎదురుతిరిగింది.

'ఛీ' వెధవ అంతరాత్మ నన్ను చిన్నబుచ్చటమే దానికి సరదా' అనుకున్నాను.

'క్లబ్బులో చెప్పవద్దు' అని అంతరాత్మ 'ఎందుకని' అని నేను.

'నీవింకా అనుమానపడటమేగాని నిజం తెలియదు' అన్నది అంతరాత్మ.

"కాను, కళ్ళతో చూసినదానికి అనుమానమేమిటి, యింత ఘోరమైన విషయాన్ని నేను సహింపజాలను. ఈ విషయాన్ని క్లబ్బులో చెప్పాలి. చెప్పకుండా ఎట్లా? "మేము ఆదర్శ ప్రేమికులము, పరస్పరమూ ప్రేమించుకొని వివాహము చేసుకున్నాము. ఆదర్శ దంపతులము" అని చెప్పుకునే సీతా నాయుళ్ళ నోరు మూయించే దెట్లా? అనుకున్నాను.

"నాయుడు స్నేహితుడన్నావుగా యింతవరకూ" అంతరాత్మ. దానిమాట లెక్కపెట్టలేదు. ప్రతివాళ్ళ మనస్సులో ఆలోచనలు యిట్లా బయటపెడితే నా ఆలోచనలకంటెకూడ అసహ్యంగానే ఉంటాయి. అంతరాత్మను నోరుమూయ్యమన్నాను. క్లబ్బుకు చేరాను. నేను వెళ్ళేప్పటికి రామనాథం, బుల్లెబ్బాయి, బుచ్చిబాబు తదితర మిత్రబృందం అంతా ఉన్నారు. వాళ్ళందరూ యీ సంగతే చెప్పుకుంటున్నారు. ఈ సంగతి వాళ్ళకు నాకంటే ముందే తెలిసింది. తలచుకున్న దానికంటే ఎక్కువే చెప్పారు. రామనాథం అప్పుడే అంటున్నాడు "నేను వస్తూంటే ఎవడికో కాఫీ యిస్తుందిరా! వాడేమో ఈజీ ఛైర్‌లో కూర్చుని దర్జాగా సిగరెట్ కాలుస్తూ అందుకుంటున్నాడు. నేనా దృశ్యం చూడలేకపోయాన్రా బుచ్చీ." "నాయుడంటే అంత ప్రేమ చూపేది ఈ బుద్ధి ఎట్లా అబ్బిందిరా" అని ఒకడూ, "అబ్బాయీ పాలెం పశువులే అంత, దానిబుద్ధి అలాంటిది, వాళ్ళ మేనత్త మొగుణ్ణి వదిలేసిందట! వంశపారంపర్యం కొన్ని గుణాలు వస్తాయట" అని మరొకడు; "ఓరేయ్ ఆ సీత సాక్షాత్తూ పతివ్రతల్లోనుంచి పట్టుకొచ్చినట్లు ఫోజు పెట్టేదిరా?" అంటూ నవ్వుకుంటూ మాట్లాడుతుండేసరికి సాయంత్రం 5-30 అయింది.

హఠాత్తుగా నాయుడు మా సంభాషణలో కూడి పడ్డాడు. "ఏమిటూ మహాహుషారుగా ఉన్నారు, నాకు కొంచెం చెప్పకూడదూ?" అన్నాడు నవ్వుతూ. ఎవరిగురించైతే మేము మాట్లాడుకొనుచున్నామో ఆ కోతి ముఖము నాయుడు ప్రక్కనే నిలుచున్నాడు. మా అందరిముఖాలు తెల్లబోయాయి. మేము సరిగా తేరుకోకముందే "ఈయన మా పెదబావమరది, మద్రాసులో బి. ఏ. చదువుతున్నాడు. శెలవుల్లో వాళ్ళ చెల్లెలనుచూసి పోదామని వచ్చారు" అని పరిచయం చేశాడు. మా ముఖాలు సున్నంకొట్టిన గోడల్లాగా తయారైనాయి, మేము స్తంభించిపోయాము. ఆనాటినుంచీ ఈనాటివరకూ నేను నా మనస్సును నమ్మలేకపోతున్నాను. నిజానిజాలు తెలుసుకోలేకపోతున్నాను. ఏది తప్పో, ఏది ఒప్పో నిర్ణయించే యింగితజ్ఞానం నాలో నశించింది. అపోహాలను, అనుమానాలను ఆనాటితో అరికట్టాను. అబద్ధాన్ని నిజంగాను, నిజాన్ని అబద్ధంగాను శంకించుట నా మనస్సుకు పరిపాటైపోయింది. అందుకనే పదేళ్ళ తరువాత నేను రాముని అనుమానించుటకు భయపడుతున్నాను. ఇన్‌స్పెక్టర్ రాముని కొట్టి చెప్పిస్తానంటే భయంగా ఉంది. ఆవేదనా, ఆరాటం ఎక్కువైనవి. శరీరం వేడి నిట్టూర్పులతో మండిపోతున్నది.

ఇట్లా ఆలోచిస్తూ యింటికొచ్చి ఆరుబయట పడక కుర్చీలో కూర్చున్నాను. బెల్లు మ్రోగించుకుంటూ హెడ్ కానిస్టేబుల్ వెంకటస్వామి ప్రత్యక్షమైనాడు. "ఏమన్నా ఆచూకీ" అన్నాను, "రెండు తన్నేసరికి నిజంచెప్పింది సార్, కంసాలి బంగారయ్యకు వంద రూపాయలకు అమ్మిందట; వస్తువు స్వాధీనము చేసుకున్నాము. బహుశా రేపు మీ వస్తువు మీకు అందిస్తారేమో" అంటూ కాఫీడబ్బులకు చేయిజాచాడు.

మనసులోని ఊహకు నవ్వి ఒక్కసారి సిగ్గపడ్డాను.

రచయిత : బొమ్మారెడ్డి వెంకటరెడ్డి,
IV B. A.

'PEACE'

— P. Singh.

రాజాపురు - రాఖీ ఉత్సవ్

౧

భారతావనిలో అనాదినుండీ జరుపుకొంటున్న ఉత్సవాలలో రాఖీ ఉత్సవం ఒకటి. దీనిని శ్రావణ పూర్ణిమరోజున జరుపుతారు. ఈ ఉత్సవం ఎక్కువగా ఉత్తర భారతంలో ప్రసిద్ధిగాంచింది. దక్షిణ భారతంలో యీ శ్రావణ పూర్ణిమ ఉత్సవాన్ని విభిన్న నామాలతో జరుపుతుంటారు.

ఈ ఉత్సవం అతి ప్రాచీనమైనది. అంటే దీని మహాత్మ్యం మనం గొప్పగా భావించే పురాణాలలో కాన్పిస్తుంది. దేవాసుర యుద్ధంలో ప్రతిసారి దేవతలు ఓడిపోవటం, రాక్షసులు విజయాన్ని పొందటం జరుగుతున్నది. "మన ఓటమికి కారణం ఏమిటి?" అని దేవతలందరూ సమావేశమై చర్చించుకొన్నారు. దాని ఫలితమే వారు రాఖీ ఉత్సవాన్ని జరుపుకొని ఆత్మీయతను పెంపొందించుకొన్నారు. విజయలక్ష్మి పొందారు. ఈ విషయాన్ని మన పురాణాలు చాటుతున్నాయి. "మనలో కొందరనవచ్చును- పురాణాలు పుక్కిటి పురాణాలు - ప్రాచీనమైనవి. నమ్మశక్యం కానివి" అని వాటిని వదిలేద్దాము. మహాభారతాన్ని పరికించి చూద్దాం. దానిలో కూడా ఈ ఉత్సవాన్ని చూడగలుగుతున్నాం. అర్జునుడు శ్రీకృష్ణ పరమాత్మకు రాఖీని కడతాడు. శ్రీకృష్ణుడు ఫల్గుణికోర్కె తీరుస్తాడు. ఈ విషయాలు సరే ప్రాచీనమైనవని వదిలేసినా కనీసం చరిత్ర అన్నా నమ్ముతాం కదా? మన ప్రాచీన హైందవచరిత్ర తిలకిద్దాం.

క్రీ. పూ. 3 వ శతాబ్దం చరిత్రలోని సంఘటనలు పరిశీలిద్దాం. అప్పటికి దేశం ఏకచ్ఛత్రాధిపత్యం వహించి యుండలేదు. ఉత్తరప్రాంతం విభిన్న రాజ్యాలుగా చీలి స్వతంత్రంగావున్నాయి. మగధను మహాపద్మనందుడు పరిపాలిస్తున్నాడు. తక్షశిలరాజు అంభి. పాంచాల ప్రభువు పురుషోత్తముడు.

చరిత్రలో పురుషోత్తముడు ఈ రాఖీ ఉత్సవానికి ఎంత ప్రాముఖ్యం యిచ్చాడో పరిశీలిస్తే ఈ ఉత్సవం జరపటంలోగల ఉద్దేశం అవగాహనవుతుంది.

* * *

శ్రావణ పూర్ణిమరోజున ఉత్తరభారతంలో అక్కచెల్లెళ్ళు అన్నదమ్ములకు రాఖీలు కుడిచేతికి కడతారు. అప్పుడు వారి కోర్కెలను ఎంత కష్టమైనవైనా సరే తీరుస్తారు అన్నదమ్ములు. ఆపదలో చిక్కుకున్నవారు ఎవరైనా (ముఖ్యంగా చిక్కుకునేది అబలలు కాబట్టి వారు) ఒక వీరునకు రాఖీకట్టినా లేక రాఖీని సందేశంగా పంపినా ఆ వీరుడు ప్రాణాలనైనాసరే త్యజించి వారిని సంరక్షించటానికి కృషిసల్పుతాడు.

దీనివలన గాఢమైత్రి, అనురాగం, ఆత్మీయత, సుహృద్భావం ఏర్పడతాయి.

౨

పాంచాల రాజభవనమంతా హడావుడిగా వుంది. ఎవరినిచూచినా పనితొందరలో మునిగితేలుతున్నారు. అందరి వదనాల్లోను సంతోషరేఖలు మెదలుతున్నాయి. భవనమంతా భటవర్గంతో నిండి కిటకిటలాడుతోంది. సైన్యం అంతా యుద్ధానికి సన్నాహం చేయబడింది. అందరూ పురుషోత్తముని రాకకోసం వేచియున్నారు.

పురుషోత్తముడు సభాభవనం ప్రవేశించాడు. అందరూ గౌరవం చూపి ఎవరి ఆసనాలు వారు అధిష్ఠించారు. పురుషోత్తముడు ఆసనం దిగి యుద్ధ పరిస్థితులను విపులీకరించటం మొదలెట్టాడు.

"అనుకొన్న ప్రకారం విజయ యాత్రాదినంగా యీ శ్రావణపూర్ణిమ నిర్ణయించుకొన్నాం. యవన అపార సేనావాహిని జీలంనదికావలి ఒడ్డున విడిసినది మనలో ఐకమత్యం నశించింది. మన సోదరప్రభువు

"మిమ్మల్ని రక్షించి నాకు ప్రాణభిక్ష, ప్రేమభిక్ష పెట్టమని పురుషోత్తముని అర్థించాను; దాని ఫలితమే యిది."

"నీవు చెప్పేదంతా వింతగావుంది. అసలు ఏమిటో చెప్పు?

"ఆరోజు శ్రావణపూర్ణిమ. భారతీయులు రాఖీ పుత్సవం జరుపుకొంటారు. నేను పురుషోత్తమునికి రాఖీ కట్టాను. నన్ను చెల్లెలుగా భావించి నా కోర్కె తీర్చాడు" అని ఆరోజు జరిగిన సంగతంతా రాజ్ఞి ఉత్సవ మహిమఅంతా విశదంగా చెప్పింది. వెంటనే పురుషోత్తముని సంకెళ్ళు తొలగించబడ్డాయి. అలెగ్జాండరు చిన్నబుచ్చుకొన్న వదనంతో తన ఓటమిని అంగీకరించాడు; పురుషోత్తముని రారాజువలె గౌరవించాడు.

ఆ సాయంత్రం ప్రేమికులిద్దరూ జీలం నది యిసుక తిప్పలో చల్లని పిల్లవాయువులు పీలుస్తూ స్వేచ్ఛా విహారం చేశారు.

— ఎ. చంద్రమౌళి,
III B. Sc. (ఫిజిక్సు)

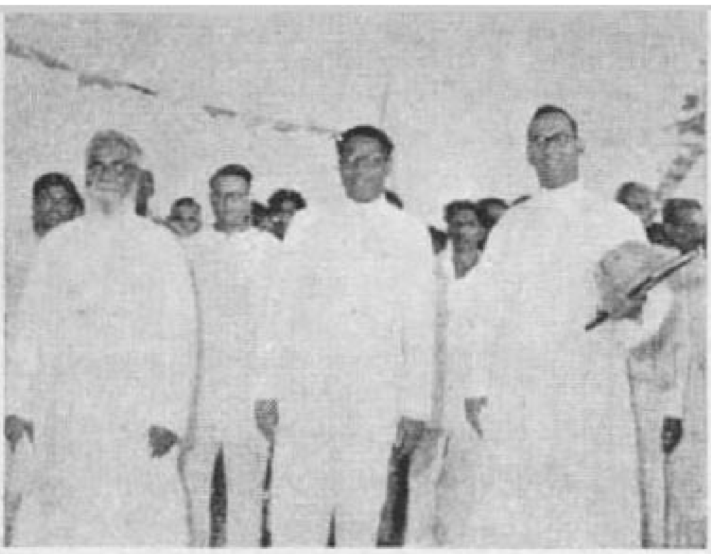

Arrival

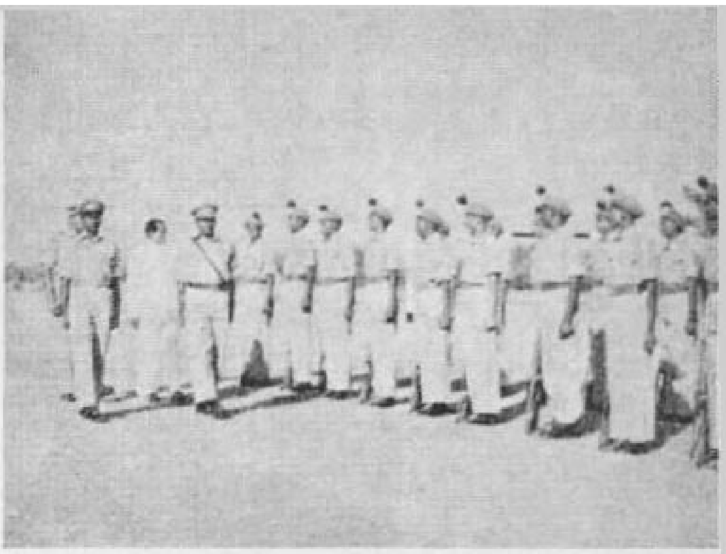

N. C. C. Guard of Honour.

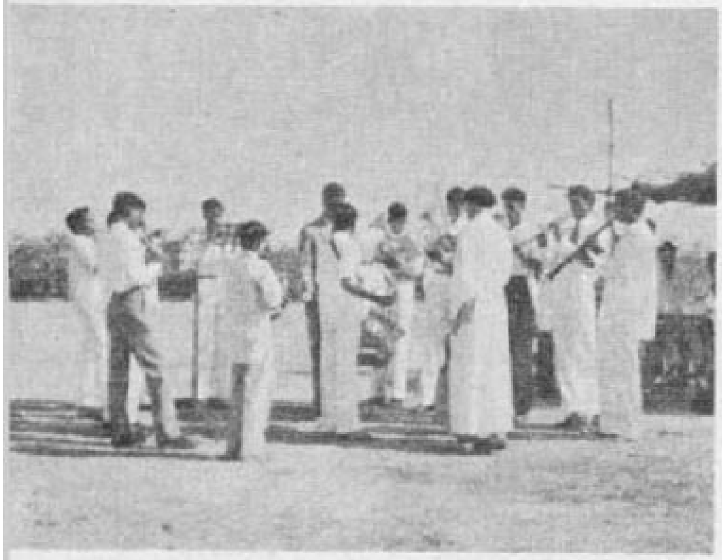

College Band

During Principal's Report.

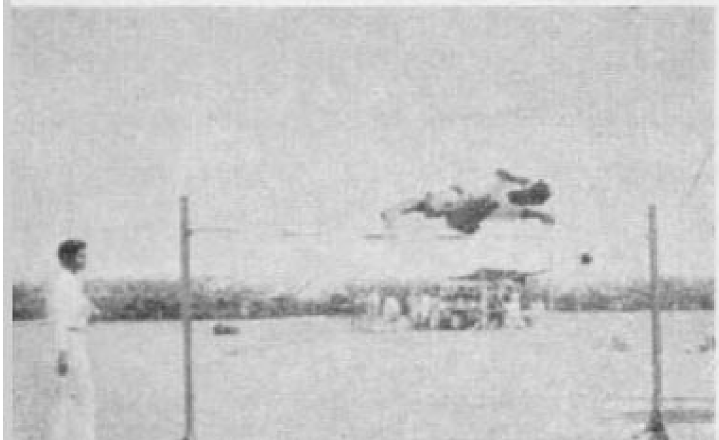

At the Sports.

Guests.

College Day : Presided over by Sri K. Raghuramaiah, Union Deputy Minister for Defence.

Photos : Matha Studio

పోతన - భాగవతము

ఆంధ్రావని ఎందరో మహాకవులను కన్నతల్లి. అట్టి మహాకవులలో పోతనామాత్యుం డొకడు. ఈతడు 15 వ శతాబ్దమునందలివాడు. ఈతని జన్మస్థలము ఓరుగల్లు. ఈతడు గొప్ప రామభక్తుడు. పోతన తన భాగవతమును శ్రీరామునకే యంకితమిచ్చెను. ఈతనికి "సహజపాండిత్య" అని బిరుదుకలదు.

పోతనామాత్యుండును, శ్రీనాథకవియును సమకాలికులు. వీరిరువురును బావమరదులని ప్రతీతి కలదు. శ్రీనాథుండు "కవిరాజు", "పోతన మహాకవి". కవిరాజు రాజాశ్రయము నాశించెను. పోతన రాజాశ్రయమును తిరస్కరించెను. కడుబీదతనము ననుభవించుటకైనను మహాకవియొప్పబడెను గాని రాజాశ్రయమును తిరస్కరించెను. మహాకవి పోతన "ఇమ్మనుజేశ్వరాధముల"నని అప్పటి నరనాథులను తిరస్కరించెనుగూడ. సర్వలోకైక రక్షకుండగు శ్రీరాముని తలచి తన జీవితనౌకను నడపెను. కాని తన కాశ్రయమిచ్చిన సర్వజ్ఞశింగభూపాలుని మరణానంతరము శ్రీనాథుని జీవితము కడు దుఃఖమయ మయ్యెను. కాని పోతనజీవితమునం దెంతమాత్రము మార్పురాలేదు. ఒకనాడు సర్వజ్ఞసింగభూపాలుండు పోతనను తాను రచించిన భాగవతమును తన కంకిత మీయమని యడుగగ పోతన నిరాకరించెను. అంతట సర్వజ్ఞుడు కోపభరితుడై పోతనను బంధించి పట్టి రమ్మని ఆజ్ఞాపించెను. అంతట పోతన మహాకవి తన ఆరాధ్య దైవమైన శ్రీరాముని ఆరాధింప, ఆ భగవంతుడే ఎలుగుబంటి వేషమునవచ్చి సర్వజ్ఞుని భటులను పారద్రోలి పోతనను రక్షించెనని లోక ప్రతీతి. ఏమయినను, "మహాకవి" కాలమును జయించెను. "కవిరాజు" కాలమునకు లొంగెను.

ఆ మహాకవిని కన్నులార చూడుడు. "రాకానిశా కాలంబున నభ్రంకష శుభ్రసముత్తుంగ భంగయగు గంగకుం జని క్రుంకులిడి వెడలి మహనీయ మంజుల పులిన ప్రదేశంబున మహేశ్వర ధ్యానంబు సేయుచు, కించి దున్మీలితలోచనుండై .... వల్లీయుత తమాల వసుమతీ ముఖంగి బలువిల్లు మూపున బరగు వాని......జూచుచున్న మహా భక్తుని జూడుడు. ఆ ముఖమున నెట్టిశాంతి ముట్టిపడుచున్నది!

మొగలులమూక, తైమూరుచే నడపబడు దేశము దోచుకొనుచుండెను. రామానంద కబీరుల నానా స్మృతి బోధన ఉత్తరమునుండి వినవచ్చుచుండెను. పోతన పూర్వాంధ్ర వైభవమును స్మరించినాడు. అంధకారమున మునిగియున్న వర్తమానమును పరీక్షించినాడు. భావపరిణామము నూహించినాడు. రాజుల దుర్వృత్తములను దిలకించినాడు. జగత్స్వరూప మెప్పటికప్పుడు మారిపోవుచుండెను. ఆత్మావలోకనముచే చిత్తశాంతి చేకూర్చుకొనెను. మతద్వేష సందర్భమున శివవిష్ణు భేదము సన్నగిల్లినది. తన మతము "చేతులారంగ శివుని బూజింపు"టయును, "నోరు నొవ్వంగ హరికీర్తి నుడువు"టయును, "దయయును సత్యంబు లోనుగా దలచు"టయును అని నిర్ణయించుకొనెను. శివపూజ నిత్యము మనసున జరుగుచున్నది. ఒకదినమున పోతన చల్లని వెన్నెలలో గోదావరి ఇసుక తిన్నెలపై బరతత్త్వమును మహేశుని ధ్యానించుచున్నాడు. అంతట "శ్రీ మహాభాగవతంబు దెనుంగు సేయుము నీకు భవబంధములు తెగు"నను అశరీర వాణి వినబడెను. అంతట అప్రయత్నముగ పోతన యనుకొన్నాడు.

"ఒనరన్ నన్నయ తిక్కనాది కవులీయుర్విన్
బురాణావళుల్
దెనుగున్ జేయుచు మత్పురాకృత శుభాధిక్యంబు
దా నెట్టిదో
తెనుగున్ జేయరు మున్ను భాగవతమున్ దానిం
దెనింగించినా
జననంబున్ సఫలంబుజేసెద బునర్జన్మంబులేకుండగన్"

పునర్జన్మము తనకును లేదు; కృతికిని లేదు. యథా మూలముని తెనిగించుట పద్య రూపమున భారతమునకు తటస్థించినది. రామాయణ మునకెన్నో లెక్కయే లేదు; ప్రతి పండితునికి నదే పని. కాని భాగవతమున కట్టి గతిలేదు. మహాత్ముని వాక్యము లమోఘములు. భారత రామాయణములకు గల్గిన పునర్జన్మ భాగవతమునకు ముమ్మాటికిని లేదు.

భగవత్తత్త్వార్థ ప్రతిపాదనంబునందు "గీత"కు బిమ్మట "భాగవతము" లోకోత్కృష్టమైన గ్రంథ రత్నము. దానిని మూలానుసారముగ దెన్గించుటకు "నిస్తుల మేధా విస్ఫురిత నిరంకుశ కవితా వేగంబు" గల కవికి దప్ప నొరుల కసాధ్యము. ఇక పోతన్న గారి భాషాంతరీకృతి ఎట్టిదో పరికింతము. (1) మూలార్థములు గూఢముగ నున్నచోట శ్రీధరీయ వ్యాఖ్య ననుసరించి వానిని తేటతెల్లము గావించుట, (2) పలయు కడల టెక్కు వ్యాఖ్యాన పదంబులనే తెలుగున జొప్పించుట, (3) సరసంబులుగాని కథాంశముల సైతము రసవత్తరముగ రచించుట, (4) కవితా వైచిత్ర్యమునకు ననువుపడని వేదాంత సూక్తుల మృదుపద ఘటనచే దెనుంగున మనోహరముగ జేయుట, (5) మూలమునం దిసుమంతయేనను విడువక విపులీకరించియు, పాఠకుల చిత్తము నాకర్షించు నటులను, కావ్యఫక్కి కనుకూలించునట్లు వ్రాయుటయు ఈతని కవిత్వ ముఖ్యాకర్షణమై విలసిల్లెను. భాగవతము కేవలము ఆంధ్రీకృతముగాక స్వతంత్ర మహాకావ్యరూపము దాల్చినదని అంగీకరింపక తప్పదు.

పోతన, నన్నయ, తిక్కనల యర్థస్వారస్యాన్వయ సౌలభ్యంబులను ఏక రస ప్రవాహమున నిల్పు కొన్నాడు. ఈతని కవిత్వము భక్తిరస ప్రధానమై యొప్పారెను. యతి ప్రాసల యందు నెవకికోలు గాన్పింపక, తగు స్థలములందు సరస పదాభినివేశము చేసెను.

శ్రీ వెంకట నారాయణరావుగారు తమ "ఆంధ్ర వాఙ్మయ చరిత్ర" యందు పోతన భాగవతమును ఒక్క వాక్యంబున నిట్లు వర్ణించెను.

పోతన కమనీయ కవితా కల్పశాఖి

భాగవత ప్రథమ స్కంధమున నశ్వత్థామావమాన కలి నిగ్రహంబులలో భయానక భీభత్స రసంబులను, కృష్ణస్తవ శుకసందర్శనంబుల శాంతరసంబులను, కృష్ణ నిర్యాణ వార్తా దుఃఖ సందర్భమున కరుణ రసంబులను ప్రోదిసేయు మొలకెత్తి యుత్పన్నంబులు గాక నిల్చిన ద్వితీయ తృతీయ చతుర్థ స్కంధ భాగంబుల మైత్రేయ విదుర సంవాద ధ్రువాద్యుపాఖ్యాన కపిల జనన కథాదికంబులందు వెలయు తత్త్వసుట్టంబులందలి భక్తి భావైకద్యోతకంబగు నద్వైతసరణి నిరూపించుటలోని విషయ విపులీకరణ నైపుణ్యంబులచే బలిసి సప్తమస్కంధంబున నవరసంబులకు దావలంబైన ప్రహ్లాద చరిత్ర యందలి మంజులతా మహనీయ పద్య జాలంబుల నిగ్గులుదేరి పల్లవించి అష్టమస్కంధంబున శబ్దార్థాలంకార విశిష్ట దురాక్షర శైలి శాఖోపశాఖలం బెట్టి నానావిధానూన కల్పనా కోరకంబుల జిగిచే రహించి, నవమస్కంధమున వివిధ రాజవంశ చరిత్ర మూలార్థ కోమల వాక్య కలకంఠ మధురిమ నెసగి - గంగా ప్రవాహావతరణ రామకథా ప్రభృతి విషయలందలి మధుర శబ్ద మకరందమును వహించిన భావ పుష్పముల జూచి సురభిళమై - దశమ స్కంధంబున సర్వ రసౌత్కృష్ట్యము ప్రదర్శించుచు, భరత శాస్త్రాదిక పరిచయమును, శిశులీలాదిక మానవ ప్రకృతి విజ్ఞాన ధౌరంధర్యమును, యుద్ధ ప్రభృతి రాజకీయ కార్య విజ్ఞానము నొక్కుమ్మడి గ్రుమ్మరించుచు, రాసలీలా, జరాసంధ వధ, గోపికాలాప, రుక్మిణీ కల్యాణ, ముచికుంద కథాది సత్ఫలంబుల బండి, పండిత పామర భేదంబు లేక, నాంధ్ర మహాజనుల కందరకు సర్వకామదోహనంబై చెన్నారినది."

ఇతని కవితలో నుభయరేఫ మైత్రియు, ద్రుతసంధియు నను వ్యాకరణ దోషములు కలవందురు. కాని వ్యాకరణదోషము లితనివి కావనియు, నితరపూరిత కృతుల నున్నవనియు, కూచిమంచి తిమ్మకవియు, గుప్తార్థ ప్రకాశికాకారుడును నిరూపించిరి. ఏమైనను దోషములు గ్రంథాన్వేషకులకే కన్పించును గాని, పాఠకులకు, భక్తులకు "సుధావర్షము"లుగా నుండును.

పోతన్న యందలి ముఖ్యవిషయంబులలో వర్ణనా వైశద్య మొకటి: "ఇంతింతై వటు డింతయై"అను పద్యము చూడుడు. భావము ననుసరించి శైలినడచు టింకొకటి. "వరగోవింద కథాసుధా" యను పద్యము ఎంత మృదువుగా నున్నదో చూడుము. పోతన తన భాగవతమున గజేంద్రుని మొరను అత్యద్భుతముగ వర్ణించెను. అంతట "సిరికిం జెప్పడు శంఖచక్ర"అను

పద్యమును ఎంత సందర్భోచితముగ రచియించెనో చూడుడు. సత్యభామ యుద్ధఘట్టము అత్యద్భుతము. పద్యములు పాదపాదములకు విరచి తూగుటుయ్యాల లోని బాలికలంబోలి, రసావేశముతో భావముల తారతమ్యము సరిదాప్పుట అతని కవితయందలి ప్రతిభ. రుక్మిణీదేవికి వివాహోత్పూర్వము కలిగిన ఆందోళనను వర్ణించుటలో అతని కతడే సాటియని మెప్పులు బడసెను. రుక్మిణీదేవియొక్క ఆ ఆందోళనను వినుము.

శా. లగ్నంబెల్లి వివాహముం గదిసె నేలారాడు గోవిందుడు
ద్విగ్నంబయ్యెడి మానసంబు వినెనో వృత్తాంతముం బ్రాహ్మణుం
డగ్నిద్యోతనుడేటికిం దడసెనో! యత్నంబు సిద్ధించునో
భగ్నంబై చనునో! విరించి కృత మెబ్బంగిం బ్రవర్తించునో!

మ. ఘనుడా భూసురు డేగెనో! నడుమ మార్గ శ్రాంతుడై చిక్కెనో
విని కృష్ణుం డిది తప్పుగా దలచెనో! విచ్చేయునో! ఈశ్వరుం
డనుకూలింప దలంచునో తలపడో! యార్యా మహాదేవియున్
నను రక్షింప నెఱుంగునో యెఱుగదో నా భాగ్య మెట్లున్నదో.

అంత్యనియమాది శబ్దాలంకృతుల కితని కవిత పుట్టినిల్లు. శరతల్పగతుడైన భీష్ముడు కృష్ణుని స్తుతించు ఘట్టములో తిక్కన పోతనలను బోల్చిచూడుడు. దేవయానిని సైకత్తె సందర్భములో నన్నయ పోతనలను బోల్చిచూడుడు. సత్యభామా యుద్ధఘట్టమున పోతన సోమనలను బోల్చుము. సర్వజ్ఞ ప్రబంధ పరమేశ్వరు లతో నితండు తుల్యుండు. రసౌత్కృష్ట్యమున వారి కన్నను తిక్కన కన్నను మిన్న. అర్థపుష్టిలో నితరు లకు తీసిపోకున్నను తిక్కనకు తగ్గును.

నన్నయకు వోలె ఈతడు వాడు సంస్కృత పదములు లలితములై యుండును. అర్థసారస్యమునను, పద వాక్య సౌష్టవమును రసోచితరచనా వైచిత్రియందును అతని కతడే సాటి. ఈతని పదము లతి కోమలములు, అలంకారములు మనోజ్ఞములు, రచనలు సరసములు, పాకము మధురము ఈతని కవిత్వమందు హరిభక్తి ఉట్టిపడును. వేదాంతార్థ చింతనంబునకు కూడ ఈతని కవిత ప్రసిద్ధి. పోతన్న శబ్దార్థముల రెంటికి సమాన గౌరవములనిచ్చి సామర్థ్యతిశయముతో శబ్దార్థాలంకారము లుపయోగించెను.

భక్తిరసమున నాంధ్రవాఙ్మయమున ప్రధానపీఠము పోతరాజుదే. అతని నా పీఠమునుండి తొలగింపగల కవి "న భూతో న భవిష్యతి" అని జెప్పిన సాహసము గాదు. నవరసములలో భక్తిరస మొకటి కాకపోయినను దాని నొక రసస్వరూపముగ నిర్ణయించి సజీవము చేసెను.

పోతన భాగవతమును గూర్చి శ్రీ వసురాయ కవి ఎట్లు చెప్పెనో చూడుడు.

"వెలుగు పడనేల వాని కవిత్వమునకు
బ్రదుకువై నాసకూడను బాడుసేయు
ఘోర దారిద్ర్య దుఃఖంబు గుదుచు నకట
యేగతిన్ పల్కె పోతన్న భాగవతము ?"

ఆత్మగౌరవము గల కవిసత్తముడని చెప్పినయెడల అతని యెడల న్యాయము చేకూర్చినవారగుదుము.

రచన : జి. శివశంకర్,
IV B. Sc.

సానుభూతి

(నాటిక)

రంగము 1

[మహేశం యిల్లు. రెండు గదులు బయటకు కనిపిస్తుంటాయి. గోడలకి కాలెండర్లు వ్రేలాడుతున్నాయి. ఓ పెయింటింగ్ దుమ్ముకొట్టుకుని వున్నది. దానిమీద వున్న సాలెగూడు ఇంటి యజమానుల నిర్లక్ష్యం వ్యక్తం చేస్తోంది.]

మహేశం ఎడమవేపు గదిలోనుండి కర్టెన్ ఒత్తిగించి లోనికి వచ్చాడు. గ్లాస్కో పంచె కట్టుకుని సిల్కులాల్చీ తొడుగుకొని వున్నాడు. ప్రతిదీ లోతుగా ఆలోచించే స్వభావాన్ని వ్యక్తం చేసే చిన్న సూదికళ్ళని మాటిమాటికీ ఆర్పే అలవాటుంది. కుర్చీలో కూర్చుని సిగరెట్ వెలిగించాడు. ఎవరికోసమో ఎదురుచూసి రాకపోవడంవల్ల జనించే విసుగు అతని ముఖంమీద స్పష్టంగా కనిపిస్తోంది.]

మహేశం : (గడియారం చూసుకుంటూ) రమణారావుగారు, నారాయణగారు ఇంకా రాలేదేం చెప్మా! అప్పుడే పదకొండౌతోంది. (ప్రక్కనే టేబుల్ మీద వున్న న్యూస్ పేపరుతీసి సోఫాలో వెనకకు వాలి చదువుతుంటాడు).

(రమణారావు ప్రవేశం. తెల్లసూటులో వుంటాడు. ఆడంబరత అతనిలో ద్యోతకమౌతుంటుంది. ఏదో విచారంలో వున్నవాడిలా మొహం పాలిపోయి వుంది).

మహేశం : (శబ్దాన్ని విని పేపరు అవతల పెట్టి)

రండి! రండి! ఇప్పుడే అనుకున్నాను. మీరంతా రాలేదేమా అని. కూచోండి రమణారావుగారూ!

రమణారావు : (సోఫాలో కూలబడుతూ)

విన్నారా? శేషగిరి ఉద్యోగం పోయిందట! పెళ్ళాం, పిల్లల్ని వదలి లేచిపోయాడు (విచారంలో మాటరానట్లుగా ఆపేస్తాడు)

మహేశం : (విస్మయంతో) అలాగా! నాకింత వరకూ తెలీదు. పాపం! ఆ కుటుంబానికి ఏమీ ఆధారం ఉన్నట్లు లేదే!

రమణారావు : అందుకే నేనండీ నా బాధ. పెళ్ళాం, ఇద్దరు పిల్లలు ఎలా బ్రతుకుతారు అని.

నిజంగా నాకప్పుడప్పుడూ అనిపిస్తుంది మహేశం గారూ! ఈ లోకంలో ఎందరు అనాథలున్నారో వారిలో కొందరికైనా సహాయం చేయగలిగితే నా జన్మ ధన్యం అని. ఒకరి దుఃఖంచూసి సహించలేని స్వభావం నాది. శేషగిరి కుటుంబం పడే బాధలకు నా హృదయం ద్రవించిపోతోంది.

(నారాయణ ప్రవేశం. లాల్చీ, పంచెలతో అతి నిరాడంబరంగా, విలాసంగా వున్నాడు. కళ్ళకువున్న కూలింగ్ గ్లాసెస్‌లోంచి అతని కళ్ళు వింతగా కనిపిస్తుంటాయి. ప్రతి విషయాన్ని తేలికగా చూస్తూ హాస్యధోరణిలో మాట్లాడుతాడు)

నారాయణ : (వచ్చి కూచుంటూ) ఏమిటండోయ్ రమణారావుగారూ! ద్రవం అంటున్నారు!

మహేశం : ఆ! ఏంలేదు. శేషగిరిలేడూ! అతడు ఉద్యోగం పోవడంవల్ల లేచిపోయాట్ట. వారి కుటుంబపరిస్థితిని చూస్తే చాలా విచారంగా వుందట రమణారావుగారికి.

నారాయణ : ఓ! అదా! రమణారావుగారూ! మీరింత నవనీతమనస్కులని నాకింతవరకూ తెలీదండీ. అయితే మిమ్మల్ని భరించడం కష్టమేనండీ!

Winners of College Day Sports

College Athletic Team
2nd Place at the Inter - Collegiate Meet.

Photos: Matha Studios.

రమణారావు : (మాటలలోని వ్యంగ్యాన్ని అర్థం చేసుకోకుండా) ఆ! ఏమిటోనండి. నేను ఒకరి కష్టాల్ని చూస్తే వారి యాతన నేను అనుభవిస్తున్నట్లుగా ఫీలవుతానండి!

మహేశం : మీరన్నట్లు లోకంలో కొందరికైనా సహాయం చేయగలిగితే నిజ్మ ధన్యమేనండీ.

నారాయణ : (నవ్వుతూ) అరే! మీరిద్దరూ కలిసి లోకంలో కష్టాలే లేకుండా చేసేట్టున్నారే! నన్నడిగితే మీరిద్దరు బుద్ధితెలివి లేక్షవపనిచేస్తున్నారంటాను. లోకంలో ఎందరో కష్టాలు పడుతూంటే వారి కోసం మన జీవితాలు నాశనం చేసుకోవడం నా కిష్టంలేదు.

రమణారావు : చూడండి నారాయణగారూ! మీ అభిప్రాయం మీ స్వార్థాన్ని నిరూపిస్తోంది. కేవలం మీ సుఖమేనా మీరు కోరేది? అందరూ సుఖంగా ఉండాలని మీకు లేదూ?

నారాయణ : (తాపీగా) ఎందుకుండదు? కాని అభిప్రాయం అదికాదు. ఒకరి సుఖదుఃఖాలకి మనమా బాధ్యులం?

మహేశం : అయితే పతితులు, నిర్భాగ్యులు కేవలం సానుభూతికేనా నోచుకోలేదా? వారిని ఉన్నతుల్నిగా చేయడం సర్వోత్కృష్టమైన పనికాదా నారాయణగారూ?

నారాయణ : (నిర్లక్ష్యంగా) నాకు అలాంటి వాటి మీద నమ్మకం లేదు. అలాంటివన్నీ కేవలం కథల్లో తప్ప నాకెప్పుడూ నిత్యజీవితంలో ఎదురుకాలేదు. వాటి మీద నాకే నిశ్చితాభిప్రాయమూ లేదు. కాని నా జీవితలక్ష్యం ఒకటే. సుఖంగా ఆనందంగా గడపడం......

రమణారావు : క్షమించండి నారాయణగారూ! నేను మరే ఉద్దేశంతోనూ అనడం లేదు. మీకే ఆ కష్టాలు వస్తే......ఏం అనుకోకండి. అప్పుడైనా మీరు ఒకరి సహాయాన్ని కోరతారా?

నారాయణ : (పగలబడి నవ్వుతూ) ఓహ! భలే సమస్యనే! కాని రమణారావుగారూ నాకు జీవితంమీద సంపూర్ణ విశ్వాసంవుంది. మన జీవితగమనం నడత మీద ఆధారపడి వుంటుందని నేను భావిస్తాను.

ఆ కష్టాలన్నవేవో వస్తే సినిమాలోలా "ఇటుపైనాగతేమి" అంటూ బయలుదేరను. కష్టాలతో పోరాడుతాను.

మహేశం : (కంగారు పడి) ఎందుకీ మాటలు నారాయణగారూ! ఓ ఆట వేద్దాం రండి.

(అందరూ సిద్ధమౌతుండగా తెర)

రంగము 2

(అదే గది. ఇల్లంతా చిందర వందరగా వుంది. న్యూస్ పేపర్లు నేలమీద పొర్లాడుతున్నాయి. మహేశం విచారంగా కూచుని వున్నాడు. కళ్ళు లోతుగా పీక్కుపోయి వున్నాయి. గడ్డం కొద్దిగా మాసివుంది. నిస్పృహ కళ్ళల్లో స్పష్టంగా కనిపిస్తోంది. తలపట్టుకుని విచారంగా వెనుకకు వాలాడు).

రమణారావు : (ప్రవేశించి) గుడ్ మార్నింగ్ మహేశం గారూ! (చూచి)

అరె!! అదేమిటి మహేశంగారూ! అలా వున్నారేం! ఒంట్లో బావుండలేదా?

మహేశం : (నిట్టూరుస్తూ) నా జీవితానికిక ఒకటే బావుండడం రమణారావుగారూ! (చెప్పలేక చెప్తున్నట్లుగా) నా...ఉద్యోగం పోయింది.

రమణారావు : (షాక్ కొట్టినట్లయి) ఆఁ! అలాగా! కారణం ఏమిటండి?

మహేశం : నేను శ్రద్ధగా వర్కు చేయడం లేదుట. నాపై ఆఫీసరుకు నా మీద మొదటి నుండీ ద్వేషంగానే వుంది. అయినా......

రమణారావు : (ఎంతో కోపంగా) అయితే వాడి పనన్నమాట. వాడికి పెళ్ళాం, బిడ్డలు లేరుటండీ? అసలు ప్రైవేట్ కంపెనీలో పనిచేయడమే క్షణ క్షణ గండంగా వుంటుంది. (విచారంగా భంగిమ పెట్టి కూచుంటాడు).

మహేశం : (గద్గదికంగా) నా జీవితం ఇకేంకావాలి రమణారావుగారూ? నా భవిష్యత్తేమిటి? ఇక నేనెలా బ్రతకడం? ఎవరు సహాయం చేస్తారు?

రమణారావు : (అనునయిస్తున్నట్లుగా) మీరేం భయపడకండి. పరిస్థితులన్నీ చక్కబడతాయి. బి. ఎ. పాసయిన మీకు ఉద్యోగం దొరకడం ఓ పెద్ద కష్టమైన పనటండీ.

మహేశం : చూడండి రమణారావుగారూ! నేను మరో ఉద్యోగం చూసుకునే వరకూ నా జీవనానికి ఓ ఐదువందల రూపాయ లివ్వగలరా!

ఉద్యోగం దొరికిన తర్వాత ఇచ్చేస్తాను. నామీద మీకు నమ్మకం లేదూ? క్షమించండి అడుగుతున్నందుకు......మీకు బ్యాంకులో వున్న రెండు వేలలో ఒక్క ఐదువందలివ్వండి.

రమణారావు: (తడబడుతున్న కంఠంతో) మీ కష్టం చూస్తే నాకు బాధగానే వుంది. మీకు సహాయం చేయాలని ఎంతగానో వుంది. కాని ఆ డబ్బు మా ఆవిడది. నాకివ్వాలనే వుంది. కాని...క్షమించండి. మీకు త్వరలో ఉద్యోగం దొరకాలని కోరుకుంటాను. అలా వెళ్ళాలి. వస్తానండి.

(గబగబా వెళ్తాడు)

మహేశం: (నిట్టూరుస్తూ) మంచిదండి.

(సోఫాలో కూచుని శూన్యంగా చూస్తుంటాడు) నారాయణ ప్రవేశం. చేతిలో న్యూస్ పేపరుంది.

నారాయణ: విన్నారా మహేశంగారూ! రష్యన్లు మరో స్పుత్నిక్ పంపారట.

(మహేశం మాట్లాడకుండా వుండటం గమనించి) అలా వున్నారేమండీ? ఆముదం పుచ్చుకున్నారా?

మహేశం: (బాధగా) ఏంలేదు...కూచోండి.

నారాయణ: అదేమిటండీ విచారంలో వున్న ప్రబంధ నాయకుడిలా వున్నారు?

మహేశం: (చేతులలో తలదాచుకుంటూ) ఏం చెప్పను. నా ఉద్యోగం పోయింది.

నారాయణ: (కొంచెం ఆశ్చర్యంగా చూచి) అలాగా? ఎందుకెళ్ళిపోయింది? ఎక్కడికిపోయింది? ఎప్పుడు పోయింది.

మహేశం: నా దురదృష్టంవల్ల పోయింది. ఏం చేస్తాను?

నారాయణ: అయితే కిం కర్తవ్యం...!

మహేశం: కాని నారాయణగారూ! నాకు ఉద్యోగం పోయినందువల్ల బాధలేదు. మరో ఉద్యోగం దొరికేవరకూ ఎలా గడపటం అనే నా బాధ.

నారాయణ: నారు పోసినవాడు నీరు పోయకుండడండీ! ఏదో ఆధారం దొరకకపోదులెండి.

మహేశం: (హతాశుడై) అయితే మీరూ అంతేనా!

నారాయణ: ఏం అలా అంటున్నారు?

మహేశం: మీ సహాయం లభ్యమవుతుందని నే నాశించాను. అయితే మీరు చెప్పింది నిజమేనన్న మాట......

ఎవరి కష్టాలకి వారే బాధ్యులన్నమాట.

నారాయణ: ఓ! అదా! మీరు నన్ను సరిగా అర్థం చేసుకోలేదు మహేశంగారూ! నేనన్నది మీరు నిజంగానే భావించారా? ఆప్తుల కష్టాలు చూసి ఊరుకునే కఠిన హృదయమనుకున్నారా నన్ను? ఆప్తులకష్ట లెవరికైనా బాధిస్తాయి. సహాయం చేయడానికి సముద్యుక్తులను చేస్తాయి. కాని లోకాన్నే ఉద్ధరించాలనుకోవడం నా మతం కాదు. సాధ్యాసాధ్యాలు గమనించకుండా నేనెప్పుడూ మాట్లాడను మహేశంగారూ!

మీకు సహాయం చేయడానికి నేనెప్పుడూ సిద్ధమే! ఇదిగో వుంచండి.

(ఐదువందల రూపాయలనోట్లు ఇస్తాడు.)

(మహేశం నారాయణకళ్ళల్లోకి చూస్తూఉంటాడు. అతని నేత్రాలు ప్రకాశవంతమౌతాయి. పెదవులమీద అనిర్వచనీయమైన దరహాసం వెల్లివిరుస్తోంది.)

(పటాలున నారాయణచేతుల్ని పట్టుకుని)

మహేశం: మీరే గెలిచారు నారాయణగారూ! మీరే గెలిచారు.

నారాయణ: (తెల్లబోయి) ఏమిటండీ ఇదంతా...

మహేశం: మరేంలేదు. కూచోండి. అభాగ్యుల మీద, మీరూ, రమణారావు ఇద్దరూ పరస్పర భేదాభిప్రాయాలు వెలిబుచ్చారు. నాకు అనుమానం వేసింది. మీలో ఎవరు నిజమైన అభిప్రాయాల్ని వ్యక్తం చేశారోనని, మీలో ఎవరు నిజంగా దయాపూరిత హృదయులో కనుక్కోవడానికి నాటకమాడాను.

నా ఉద్యోగం నిజంగా పోలేదు. కాని ఈ నాటకంలో మీ ఇద్దరి స్వభావాలూ నా కర్థమైనాయి.

నాకు ఉద్యోగం పోయిన సంగతి విని రమణారావు కల్లబొల్లి విచారం నటించి తనకేమీ పట్టనట్లు వెళ్ళిపోయాడు. నా కనుమానంగావున్నది మీసంగతే!

మీరు మొదట చెప్పినట్లుగానే ప్రవర్తించినట్లయితే ఇద్దరూ ఒకేరకం వ్యక్తులని నిర్ణయించుకునే వాణ్ణి. కాని మీరు నా అభిప్రాయాన్ని తారుమారు చేశారు.

నాకు కావలసింది నిజమైన మానవత్వంతో కూడిన స్నేహం నారాయణగారూ! ధనం కాదు. మీరే గెలిచారు నారాయణగారూ!

నారాయణ: అయిందా మీ ఉపన్యాసం కాస్త మంచినీళ్ళు తాగండి.

(ఇద్దరు నవ్వుతూండగా తెర)

— కె. సదాశివరావు (పి. యు. సి.)

Start of 'Tug-of-War'

Musical Chairs : Guests.

LAURELS

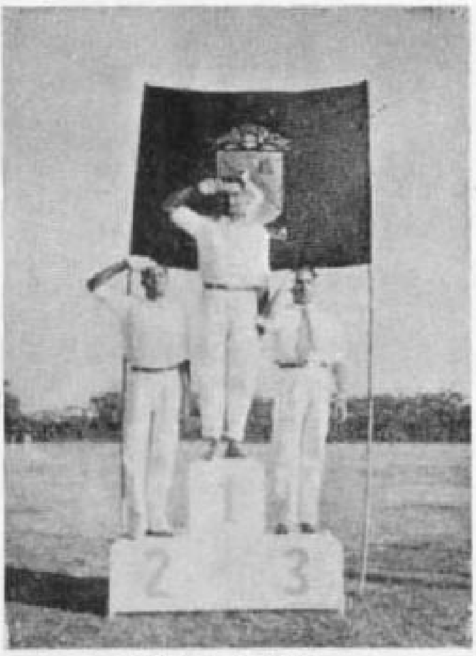

100 m. Staff.

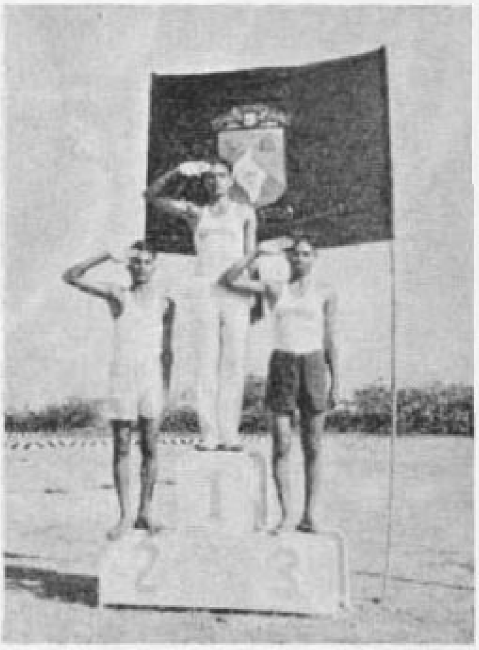

800 m. Seniors.

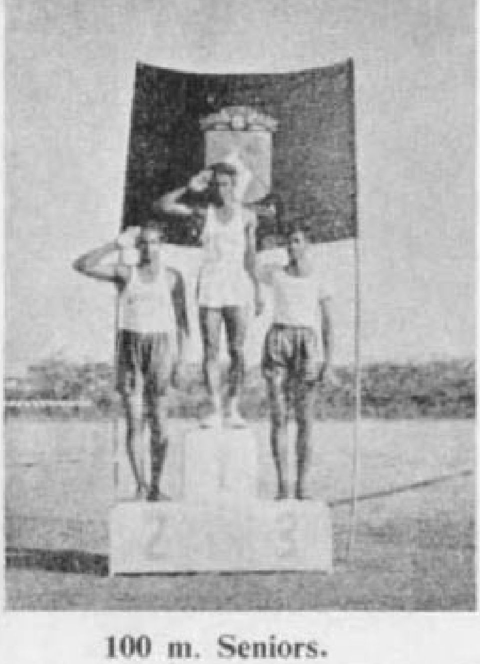

100 m. Seniors.

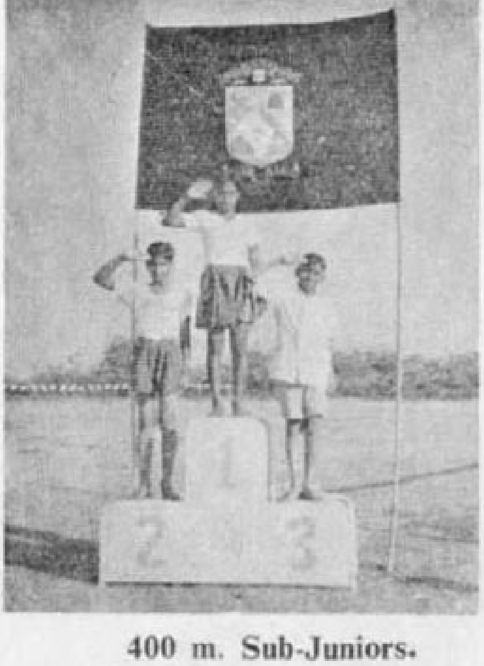

400 m. Sub-Juniors.

Photos : Matha Studio

हे राही !

हे राही !
ओ राही ! !
ऊबड़-खाबड़
टेढ़ी-मेढ़ी
लंबी-चौडी
राह यही है
थक मत जाओ
बढ़ बढ़ जाओ
पग-पग पर हों
नुकीले कांटे
कंकरीले पत्थर
लौट मत आओ
बढ़ते जाओ ।।

फूलों की महक
चिडियों की चहक
झरने की झुरमुट
मृदु पवन की थपक
यह माया
प्रकृति की छाया
है सुंदर
बहुत मनोहर
यह स्फूर्ति है
यह दीप्ति है
यह तृप्ति है
यह जागृति है ।।

देखो
वह है मधु-मक्खी
मंडराती है
फूलों में
गुन गुनाती
गीतों को
है वह लट्टू
यह मधु है
यह अन्न है ।
यह चींटी
काली रेखा सी
धूमिल सी
तिल-मिलकर
दाने का कण
चुन चुन
कहती है
यह प्राण है
यह त्राण है ।।

यह नदी
बलखाती

लहराती
भुजा ताककर
आगे बढ़ती
वह चंचल
चपलाक्षी सी
जीवन-सर में
सुमना सी ।।

देखो ऊपर
नील गगन में
तारे हैं
टिम टिमाते
नीचे
धरती पर
अतल रत्नाकर है
अंतरिक्ष में
चंद्र को
चूमने का
स्पुत्निक है

पर मैं हूँ साक्षर
पर राक्षस ।
प्रात्निक है
यह ज्ञान विज्ञान ।।

अणु में
परमाणु में
ब्रह्म वह
व्याप्त है
आत्मा में वह
है परमात्मा
फूल में
वह सुगंध
सुगंध में
व्याप्ति है
प्राप्ति है
आनंद वही
सही
पारस कहीं !

श्री कर्ण राजशेषगिरि राव
एम. ए., सा० र०

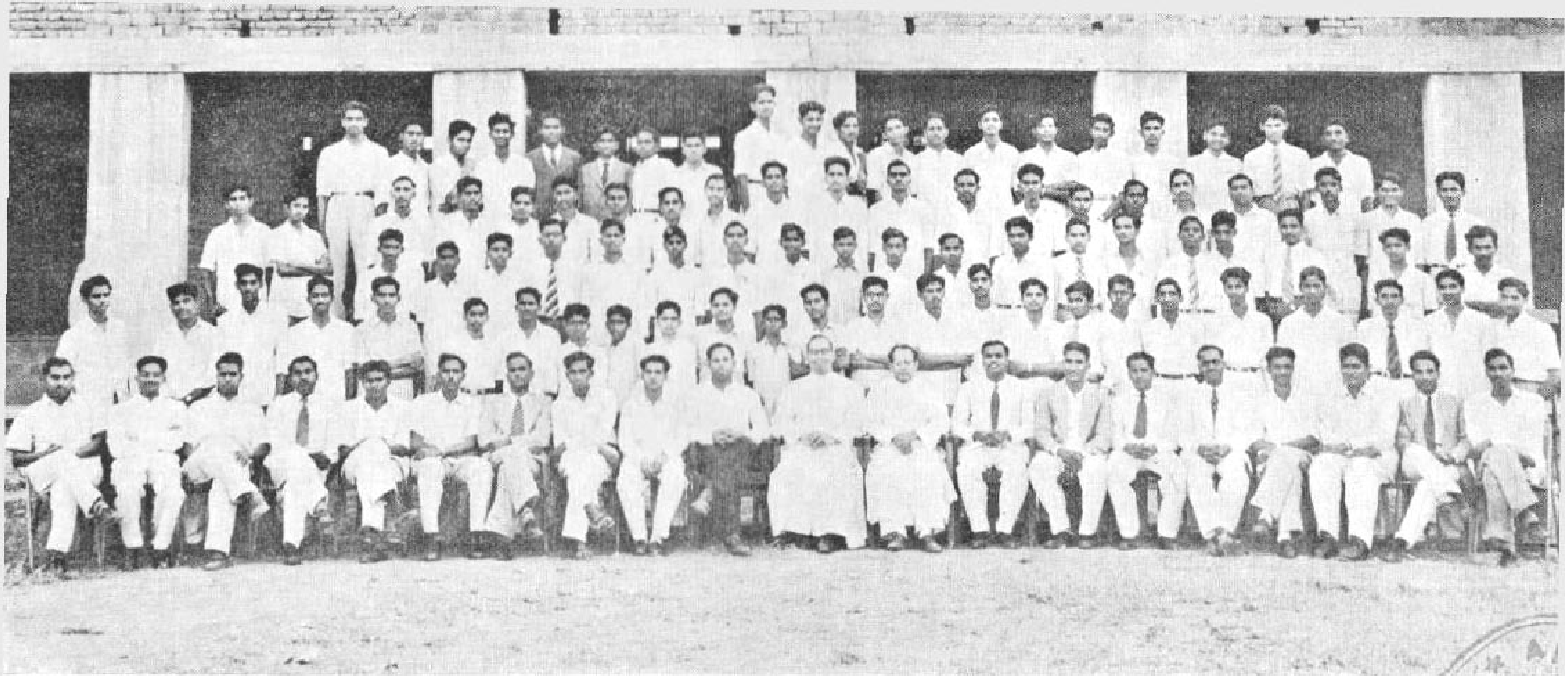

Intermediate : 1956 – '58 M. P. C. (Section II)

VIJAYA

★ अनिवार्य सैनिक शिक्षा

सैनिक शिक्षा का तात्पर्य यह है कि शिक्षित लोगों को जो सैनिक की सभी कारवाहियों से अवगत करती है। सैनिक शिक्षा सिर्फ फौजों तक ही सीमित नहीं परन्तु प्रत्येक नागरिक के लिये व्याप्त है! और भी यह जरूरी नहीं कि जो विद्यार्थी या व्यक्ति सैनिक शिक्षा पाये वह सेना में भर्ती हो जाय। यह व्यक्तिगत भलाई के लिये स्थापित की गई संस्था है।

सैनिक शिक्षा संस्था की स्थापना हुए चन्द ही दिन नहीं हुए। इसका अपना एक सुदीर्घ इतिहास है। देश की आवश्यकता को दृष्टि में रखकर इस संस्था का निर्माण हुआ। देश की आवश्यकता ही नहीं व्यक्ति के शारीरिक, मानसिक व आत्मिक हितों को पोषित करने के लिये इस संस्था का निर्माण हुआ। एक कहावत भी है "स्वस्थ्य शरीर में स्वस्थ्य मन" जब शरीर ही स्वस्थ्य नहीं तो मन कैसे स्वस्थ्य रह सकता है! आधुनिक युग में हमें शारीरिक श्रम देने का अवसर ही नहीं मिलता है। 80 % जनसंख्या दफतरों में काम करने वाली है। अतः सिर्फ एकांगी परिश्रम हो रहा है। इसका परिणाम है दुर्बल और भीरु सन्तानें। वंश परंपरा के गुणों का सन्तान पर भी प्रभाव पडता ही है। यदि एक परिवार का सदस्य किसी भी जीवन की शाखा में कमजोर है तो यह उसके कुटुंब का दोष है। अब भारत में अन्य यूरोपियन देशों की समानता में कमजोर व्यक्ति बसते हैं। यदि भारत आर्थिक रूप से उसकी जनता का कायापलट नहीं कर सकता तो कम से कम शारीरिक रूप से तो मजबूत बना सकता है। इन सब बातों को ध्यान में रख इस योजना को प्रचारित किया गया।

इस योजना के अन्तर्गत कई शाखायें हैं। सर्व प्रथम विद्यार्थियों की परेड आदि को ध्यान में रखते हैं। निम्न लिखित शाखायें जो कि सभी प्रकार के विद्यार्थी चाहे बेसिक या प्राथमिक शिक्षा पढ़ते हैं पाई जाती हैं।

(१) प्रादेशिक सेना :– इस योजना में भारत की सीमाओं की रक्षा के लिये युवकों को तैयार करते हैं। युद्ध के समय संचार भेजने के लिये यह काम आती है।

★ निबंध – प्रतियोगिता में पुरस्कृत

(२) N. C. C:- कालेज के विद्यार्थियों के लिये यह सीमित है। इस में भर्ती होने के लिये कुछ नियुक्त नियम हैं। इन में उत्तीर्ण होने पर योग्यता के अनुसार प्रमाण पत्र दिये जाते हैं। परेड की ओर विशेष ध्यान दिया जाता है।

(३) P. E. C:- यह हाइस्कूल की कक्षाओं के विद्यार्थियों के लिये है। शुरुवाहत से ही बालकों में सैनिक के भावों को भरने की चेष्टा की जाती है जिस से भविष्य में उस दुर्गम परन्तु देशभक्त जिन्दगी को हँसता हुआ देश के लिये बलिदान कर दे।

(४) बालचर संस्था :- यह सांकेतिक विषयों, नक्शा पढ़ना आदि प्राथमिक विषयों पर शिक्षा देती है। इन सबों के अलावा अनेक शाखायें हैं जैसे A.C.C आदि।

इस अनिवार्य शिक्षा का महत्व आधुनिक युग ने ही नहीं पुरातन काल ने भी समझा है! संसार के इतिहास को एक बार देखने पर हमारी आँखें खुल जाती हैं। हिटलर जिसकी शक्ति से सारा संसार थर्राता था उसने भी सैनिक शिक्षा का महत्व समझा। उसने एक बात पर जोर दिया। उसने अपने देश में ऐलान किया कि प्रत्येक नागरिक को सैनिक शिक्षा पाना आवश्यक है। चाहे शान्ति का समय हो या भयंकर युद्ध हो! लोग सैनिक शिक्षा ग्रहण करते और शांति के समय शांति से और युद्ध के समय राष्ट्र को सहायता करते थे! उसने सब को मिलाकर एक पलटन के रूप में नहीं संवारा। हिटलर ही नहीं जापानियों, फ्रांसीसियों ने भी इस लाभदायक सैनिक शिक्षा का महत्व समझा।

भारत के इतिहास कों देखने पर मालूम होता है क्यों प्राचीन भारतीय लोग विदेशी शक्तियों के आगे सर झुकाते थे! आर्यों के आगे द्राविडों ने मुगलों के सामने राजपूतों ने व यूरोपीय जातियों के सामने भारतीय गाजर मूली की तरह खेत कर दिये गये। डूप्ले जों कि भारत का गवर्नर हो कर फ्रांस से आया था, एक ही झलक में समझ गया कि यहाँ के देशीय राजाओं की क्या कमजोरी है। प्रसिद्ध ऐतिहासिक मिस्टर विनसेंट स्मिथ कहते हैं "डूप्ले भारत में यूरोपीय प्रभुता को स्थापित करने वाला प्रथम व्यक्ति था क्यों? वह यह सूत्र जान गया कि शिक्षित यूरोपीय सैनिक भारतीय देशी राजाओं की सेनाओं को चन्द दिनों में परास्त कर सकते हैं। यह वह महान घटना थी जिस ने भारतीय इतिहास का पासा ही पलट दिया। यही नहीं और अन्य ऐतिहासिक प्रमाण जैसे कि अश्वसेना के सामने हाथियों की सेना का प्रयोग आदि ऐसी भूलें थीं जो भारतीय इतिहास में एक नया अध्याय खोलती हैं।

इस सब प्राचीन घटनाओं के ध्यान दिये जाने पर ज्ञान होता है कि भारत में

सैनिक शिक्षा की कमी थी। इस कमी को उस समय के तात्कालीन राजाओं ने बहुत समय बाद जाना। महादाजी सिंधिया ने एक फ्रांसीसी सेनाध्यक्ष को रखा। वर्तमान युग को देखने पर भी हमें यह कभी खटक ही रही है। भारत को स्वतंत्र हुऐ अभी ग्यारहवों वर्ष ही चल रहा है। भारतीय सेनाओं की शक्ति अन्य यूरोपीय देश जैसें अमेंरिका, इन्ग्लैंड की तुलना में नहीं के बराबर है। सेना के दृष्टिकोण से ही क्या कुल भारत का बजट ही न्यूयार्क शहर के बराबर नहीं है। इस स्थिति में सेना पर कितना खर्च किया जाता है अंदाज लगाया जा सकता है।

इसके अलावा आज कल की परिस्थितियों के देखने पर और इन पर गौर करने पर ज्ञात होता है कि संसार कितनी विषयता में से गुजर रहा है। एक देश के हित दूसरे देश से छीने जाने को सीमा तक आ पहुँची है। काश्मीर की समस्या को दी लीजिये। हमेशा युद्ध की आशंका बनी रहती है। ऐसी अवस्था मे एक देश को अपनी सुरक्षा के लिए समुचित प्रयास करना चाहिए। ऐसी स्थिति में कमजोर और अनुभवहीन सेना से क्या फायदा है!

संक्षेप में भारतीय सरकार ने इस समस्या को समझा है और अपनी तरफ हो भरपूर प्रयत्न कररहीहै इस उठाये हुए कदम में आशातीत सफलता प्राप्त हो रही है। शिक्षित व्यक्ति अपने चरित्र व शारीरिक, मानसिक स्तर से स्वस्थ्य हैं। सरकार को इतने से ही नहीं खामोश बैठना चाहिए। ईश्वर भी इस कागू की कई योजना को पूरा सफल करे और भारतीय सुदृढ़ और स्वावलंबी बनें।

के० राजेन्द्रनाथ
(प्री यूनिवर्शिटी)

देश भक्ति

देश भक्ति की भावना एक पवित्र भावना है। हम परंपरानुगत जिस देश में रहते हैं, जिस देश में हम बडे हुए हैं, जिस देश की हवा हमारे शरीर के प्रत्यणु में है, उस पवित्र देश को हमें प्यार करना चाहिए। माता और मातृ भूमि स्वर्ग से भी बढ़ कर हैं। अत: अपनी जन्म भूमि को प्यार करना हर एक मानव का कर्तव्य है।

हम स्वदेश-प्रेमको तीन रूपों में पाते हैं। (१) जन्म भुमि के प्रति अनुराग (२) देश की रक्षा करने का उत्साह (३) देशवासियों की सेवा करने की इच्छा।

जिस पवित्र देश में हमारा जन्म हुआ, जहाँ स्वजनों का स्नेह मिला, उसी जन्म भूमि को हम किस तरह भूल सकते। बडे बडे शहरों में रहने वाले भी अपनी जन्म भूमि की याद करते हैं। विदेशों में रहने वालों को भी स्वदेशियों को देखने से आत्मीयता का अनुभव होता है। जिस आदमी में अपनी मातृ भूमि के प्रति सहज भक्ति और प्रेम नहीं है, वह मानव नहीं है, दानव है।

जिसे हम प्यार करते हैं, उसकी रक्षा करने से हमें तृप्ति होती है। देश की परतंत्रता कोई देश प्रेमी नहीं सह सकता। प्राचीन काल से भारत देश पराई चढ़ाइयों को सह रहा है। इसलिए हमारे देश में चंद्रगुप्त, पृथ्वीराज, राणा प्रताप सिंह, शिवाजी आदि वीररत्न अवतरित हुए।

राणी लक्ष्मीबाई, नाना साहेब, तांतिया तोपे आदि वीररत्न और गाँधीजी, पटेल, नेहरू जी आदि नायक इसी देश में पैदा हुए थे।

अमेरिका में जार्ज वाषिंग्टन आदि महा पुरुष अपने देश को आजादी बनाने के प्रयत्न में लगे रहे।

देश प्रेम माने देशवासियों का प्रेम है। इसी बात को और बढ़ाकर तेलुगु कवि श्री गुरजाड अप्पाराव ने कहा कि देश माने मिट्टी नहीं है पर उसका अर्थ मानव है। मानव सेवा ही माधव सेवा है। इसलिए हर एक आदमी को अपने देशवासियों की प्रगति तथा उन्नति के लिए बडी कोशिश करनी चाहिये। भारत के इतिहास

First Batch: B. Sc., (Physics) - 1956-'58.

में ऐसे महान व्यक्तियों की कमी नहीं है। इस पवित्र देश में राजा राम मोहन राय, स्वामी विवेकानंद, श्री रामकृष्ण परमहंस आदि महा पुरुष पैदा हुए थे। उन्होंने देश की सेवा में दी अपना सर्वस्व त्रिकरण शुद्धि से त्याग कर दिया। विदेशों में भी फ्लारेन्स नईटिंगेल, अब्रहां लिंकन आदि महापुरुषों ने देश की सेवा की थी।

जो देशवासियों की भलाई चाहता है, जो अपने देशवासियों की सेवा त्रिकरण शुद्धि से करता है, वही सच्ची देश भक्ति है। वह देश की निन्दा अपनी ही समझता है और देश की भलाई अपनी भलाई समझता है।

बचपन से ही बच्चों को देश भक्ति का पाठ पढ़ना चाहिए। राम अयोध्या के छोडने के पहले कहते थे—
"जननी जन्मभूमिश्च स्वर्गादपि गरीयसी"

वि. वि. सुब्रह्मण्य शर्मा, प्री यूनिवर्सिटी.

रहस्य

दूर के पहाड चिकने होते हैं न ? यह सत्य है। इस में सोचने की बना कुछ भी नहीं । लेकिन हम यदि निकट जाके देखें तो उसका स्वरूप ही बदल जाता है। देखने के लिए बहुत खराब जान पडता है। यह कैसा ? दूर से देखें तो बहुत अच्छा और सुन्दर जान पडता है। मगर निकट जायें तो बहुत बदसूरत और खराब जान पडता है। निकट जाएँ तो उसका सच्चा स्वरूप जान पडता है। लेकिन यह इस पहाड के उदाहरण में ही नहीं, बल्कि बहुत बातों में सच्चा साबित हो चुका है। यही सच्चाई हमारे लिए सोचने की बात है।

इस नग्न सत्य को साबित करने के लिए हम भगवान को ही लेंगे। भगवान कौन हैं ? इसका जवाब देनेवाला कोई भी नहीं पैदा हुआ। उसका स्वरूप क्या है ? वह कहाँ रहता है ? वह क्या करता है ? और क्यों करता है ? और ऐसा करने में उसका क्या प्रतिफल होता है ? ऐसे सवाल पूछें तो हमें भगवान पर विश्वास ही नहीं रहेगा । लेकिन हमें मानना ही पडेगा कि भगवान रहता है। किसलिये हमें मानना है ? क्यों कि इस संसार का एक एक अणु हमसे कहता है कि भगवान ही हमारा मूल है। लेकिन भगवान हमें क्यों नहीं दीख पडता। वह अगोचर है। वह सभी को नहीं दीख पडता। वह कुछ पवित्र आत्माओं को ही दीख पडता है। बहुत लोग भगवाव से डरते है। और कोई भी उसके कोप का भाजन बनना नहीं चाहता। उसे न देखकर भी लोग उसकी पूजा करते हैं। उसे लोग एक बलसंपन्न, प्रेममय और साधारण मानव को न दीख पडनेवाली, एक मूर्ती समझते हैं। और कोई भी उसे देखने की कोशिश नहीं करता। और कोई भी उस तक पहुचने की कोशिश नहीं करता। परंतु उसकी पूजा करता है। ऐसा करने में ही वह आनंद पा सकता है। क्योंकि भगवान दूर है। उसे वैसा ही प्रजा करने में आदमी आनंद पा सकता है और भक्ति से उसकी पूजा करता है। यदि भगवान निकट आकर हम सबको देख पडें तो हम को उस पर भक्ति ही न रहेगी। क्यों कि दूर के पहाड चिकने होते हैं।

Intermediate : 1956 – '58 - A. B. C.

कुछ कवि भगवान को हमारे मन की एक भावना मात्र ही समझते हैं। उसी भावना को एक रूप और नाम देकर और उस रूप को एक बहुत दूर की जगह देकर उसका ध्यान करें तो हमें उसपर यकीन होता है और भक्ति होती है। जीवात्मा ही परमात्मा है और भगवान हमारे हृदय में ही होता है। यही रहस्यवाद का रहस्य है। कबीर, तुलसी जैसे संत कवि आँखें बंद करके भगवान की अद्भुत छटा को देख सकते थे। और भक्तिवश में कविता करते थे। लेकिन वे भी आँखें खोलने पर उसे न देख पाते थे। वे जैसे संत पुरुष भी भगवान की अनुपम छटा को दूर से ही देख पाते थे। हम अब कह सकते हैं कि भगवान हम से दूर रहता है। यही उसके बडप्पन का कारण है। क्योंकि दूर के पहाड चिकने होते हैं। जब धीरे धीरे कल्पना की छाया रहस्यवाद पर पड गयी तब उसका नाम छायावाद बन गया। इस छायावाद के कवि पश्चिम के रोमान्स (Romance) को अपनी कविता में लेते हैं। छायावाद कवयित्रि महादेवी वर्मा अपनी कविता में भगवान को अपना पति बनाती है। लेकिन वह उसे अपने सामनेवाला नहीं बनाती। वह पतिरूपी भगवान को असीम रूप में देखती है। क्योंकि वह भगवान की अनुपम छटा को दूर से ही देख सकती है। और वह भगवान पर विरह की कविताएँ लिखती है। इन सब को हम एक बात में कह सकते हैं कि "दूर के पहाड चिकने होते हैं।"

इन उदाहरणों से हमें मालूम हो जाता हो कि दूर के पहाड चिकने होते हैं। यह नग्न सत्य है।

"राष्ट्रभाषा विशारद"

गंडूरि शिवशंकर,

IV B. Sc.

अनिवार्य सैनिक शिक्षा

हमारे देश में एक कडी समस्या उपस्थित है कि भारत देश के लिए अनिवार्य सैनिक शिक्षा की जरूरत है या नहीं? इस विषय के दो पहलू हैं। एक यह कि भारत देश के लोगों को सैनिक शिक्षा की जरूरत है और दूसरा अभिप्राय इसके प्रतिकूल है।

हम पहले सैनिक शिक्षा समर्थकों के अभिप्राय को ले लेंगे। कुछ लोग इसके अनुकूल में कहते हैं कि भारत देश में सैनिक शिक्षा की जरूरत है। क्यों कि इस से हमें बहुत लाभ है। सैनिक शिक्षा से हमारा शरीर मजबूत बनता है। हमें बडों के आदर की, या उनकी आज्ञाओं का पालन करने की शिक्षा मिलती है। विदेशों के आक्रमणों को रोकने के लिए हमें सैनिकों की जरूरत है। हमारा देश गरीब है। इसलिए बडी सेना रखने की ताकत नहीं है। अगर भारत देश के लोगों को सैनिक शिक्षा दी जाती तो दुश्मन हमारे देश पर चढ़ाई करने पर लोग उनसे डर कर हमारे देश से उन्हें भगा सकते है। हमें इतिहास को पढ़कर अपने पूर्वजों का अनुसरण करना चाहिए। राजा समुद्रगुप्त ने अपने साम्राज्य की रक्षा की और अनेक देशों को जीत कर विश्वविजयी हुए। यह काम किसकी मदद से हुआ? अपनी अपार सेना की मदद से। अनेक विदेशी राजाओं ने सेना की मदद से भारत देश पर चढ़ाई की। इसलिए हमें सैनिकशिक्षा की जरूरत है। अहिंसा सिद्धांत से भारत देश का कुछ भी फायदा नहीं है। अगर हम अहिंसा का स्वीकार करेंगे तो विदेशी भारत देश पर चढ़ाई करेंगे। सैनिकशिक्षा से हमें बडी बडी नौकरियाँ मिलती हैं। इसलिए हमारे देश में सैनिक शिक्षा की जरूरत है।

इसके प्रतिकूल कुछ लोग कहते है कि भारत देश में सैनिक शिक्षा की जरूरत नहीं है। अहिंसा मार्ग ग्रहण करने से अनेक लाभ है। घर में रह कर कसरत करने से हमारा शरीर मजबूत बनता है। इसके लिए सैनिक शिक्षा की जरूरत नहीं है। सैनिकों का काम युद्ध करना है। अगर देश में युद्ध नहीं होते तो सैनिक शिक्षा की क्या जरूरत है? हमारा

भारत देश हमेशा शांति चाहता है । युद्ध से दोनों तरफ के लोगों और देशों के अनेक नष्ट हैं । उससे रक्तपात होता है । अनेक सैनिक मर जाते हैं। आजकल बमों का आविष्कार हुआ और उनके जरिए हम दुश्मनों का ही नहीं, बल्कि उनके शहरों का भी नाश कर सकते हैं । युद्ध के समय में लोगों को दूकानों में चीजें नहीं मिलती और चीजों का दाम बढ़ जाता है । लोगों को अनेक कष्ट सहना पडता है । दोनों देश गरीब होते हैं । अनेक बहिनें या माताएँ विधवाएँ होती हैं । युद्ध के समय में माँ-बाप, भाई-बहन, पति-पत्नी अलग होते हैं। इसलिए हमारा देश शांति चाहता है । हमारे पूर्वज, राजा अशोक ने अहिंसा के जरिये अपने राज्य में शांति का संदेश फैलाया और युद्ध को रोक कर अपने साम्राज्य को चारों ओर बढ़ाया । उसने प्रचारकों को भी विदेशों में भेज कर अहिंसा का प्रचार करवाया । हमने अहिंसा के जरिए ही महात्मा गांधी जी के नेतृत्व में स्वतन्त्रता को पाया । इसलिए भारत देश में अनिवार्य सैनिक शिक्षा की जरूरत नहीं है।

परन्तु ज्यादा से ज्यादा लोग सैनिक शिक्षा आवश्यक समझते है । इसलिए हमारे देश में स्कूलों और कालेजों में लडकों और विद्यार्थियों को सैनिक शिक्षा दी जा रही है । सैनिक शिक्षा से कायरता दूर होती है । कुछ लोग तोपों के छूने से भी डरते हैं । वे पुलिस के तोपों को देख कर कांप उठते हैं । वे चोरों को धैर्य से नहीं पकड सकते । चोरों को देख कर वे लडकियों की तरह अपने-अपने घरों में छिपे रहते हैं या चिल्लाते रहते हैं । वे साँप को देख कर भय से कुछ भी नहीं कर सकते । ऐसे लोगों को देश की आवश्यकताओं को दृष्टि नें रख कर हर कोई देश प्रेमी कहेगा कि भारत में सैनिक शिक्षा की नितांत आवश्यकता है ।

यस. वेणुगोपाल,
II U. C.

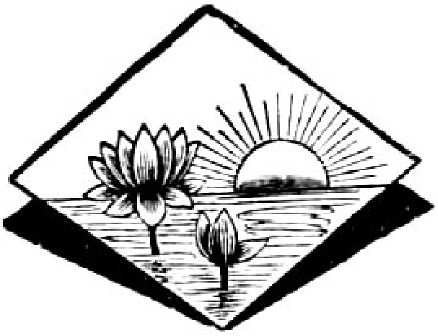

भगवत्प्रार्थना

ईश्वर एक है , पर भक्त लोग अपनी अपनी रुचि के अनुसार भिन्न भिन्न नाम रूप से इसकी उपासना करते हैं। भक्ति की पुनीत गंगा भारतवर्ष में सदा से बहती आ रही है। भगवान पर विश्वास नहीं रखनेवाला शायद ही एक दो मिलेंगे। संसार में हर एक व्यक्ति को प्रार्थना करने की आवश्यकता है। प्रार्थना मोक्ष साधन का प्रथम सोपान है।

एक दिन भोजन न मिलने पर भी उतनी हानि नहीं होती, जितनी प्रार्थना के बिना आत्मा की होती है । प्रार्थना तो आत्मा का भोजन है। उसके बिना आत्मा की हानि होती है।

प्रार्थना के बारे में "हरिजन सेवक" में महात्मा गांधी जी यों लिखते हैं —

"प्रार्थना की अतिशयता से किसी को हानि करनेवाला आदमी को मैंने कभी नहीं देखा है। प्रार्थना तो आत्मा की खुराक है। उसके बिना आत्मा का हनन होता है।"

जहाँ के लोग ईश्वर पर विश्वास नहीं रखते हैं, वहाँ अधर्म, अन्याय प्रबल हो जाता है। इसी कारण से कई ऋषि, मुनियों, महात्माओं तथा पैगंबरोंने प्रार्थना पर जोर दिया हैं। परमात्मा ही सब के आश्रय का स्थान हैं। वही एक वरणीय है, इच्छा करने लायक है। वही एक जगत का पालन करनेंवाला है और अपने ही प्रकाश से प्रकाशित है। इस सृष्टि को पैदा करनेवाला, पालनेवाला और इसका संसार करनेवाला वही है । अंग्रेजी में एक उक्ति है—

"Trust in god and do what is right"

संसार में धर्म और न्याय का स्थापना करनी हो तो भगवानद्भक्ति ही एक मात्र साधन है।

यम्० गंगिरेड्डि – (प्री यूनिवर्शिटी क्लास)

—०—

विद्यार्थियों के कर्तव्य

विद्यार्थी जीवन ही सारे जीवन का मूल है। भविष्य की नींव यहीं से शुरू होती है। भविष्य को समुज्वल बनाने की यही एक वास्तविक अवस्था है। जो लोग अपने विद्यार्थी-जीवन को अच्छा बनाते हैं तो उनका भविष्य सुखमय होगा।

विद्यार्थियों का कर्तव्य है कि वे अपने अध्ययन में दत्तचित्त रहे। मनुष्य बाल्यावस्था से जितना मानसिक अध्ययन करेगा उतना ही वह बुद्धिमान बनेगा। निरंतर विद्याभ्यास से विद्यार्थियों को अपने मस्तिष्क का विकास करना चाहिये। साथ ही साथ उनको अपने शारीरिक बल भी विकसित करना चाहिये। शरीर और मस्तिष्क का घनिष्ट संबंध है। इसलिए विद्यार्थियों को शारीरिक और मानसिक दोनों प्रकार की उन्नति के लिए प्रयत्न शील होना चाहिए।

विद्यार्थियों को अच्छे चरित्रवान होना ही सबसे प्रधान कर्तव्य है। योग्य व्यक्तित्व को अपना ही शिक्षा का परम लक्ष्य है। विद्यार्थियों के लिए स्वावलंबी होना परम आवश्यक है। एक लेखक ने लिखा है कि "स्वावलम्बन विद्यार्थी को मितव्ययी बनाता है। मितव्ययता उसे क्रमानुसार कार्य करने का पाठ पढ़ाती है। नियमपालन उसे नियम के मार्ग पर अग्रसर करता है। नियम से व्यवस्था का निर्माण होता है। व्यवस्था से अनुशासन की उत्पत्ति होती है। अनुशासन से उसके आतंक का बीज वपन होता है और आतंक लोगों को वशीभूत कर लेता है।"

विद्यार्थियों को संयमी, सदाचारी, मितव्ययी, और विनीत होना चाहिए। कुछ विद्यार्थी बहुत धन ऐंठते हैं और अपव्यय करते हैं। ऐसे विद्यार्थियों का भविष्य अच्छा नहीं होगा।

विद्यार्थियों को अधिक सिनेमा नाटक आदि से दूर रहना चाहिए। क्योंकि कुरुचिपूर्ण दृश्यों के देखने से चरित्र पर बुरा प्रभाव पडता है। पुराने जमाने में विद्यार्थी गण नगरों से दूर रहते थे। इसलिए वे आमोद-प्रमोद से दूर रहते थे। वे सुख नहीं चाहते थे। एक कहावत है कि सुख चाहने वाले को विद्या छोडदेनी चाहिए और विद्या चाहनेवाले को सुख

छोड देना चाहिए। विद्यार्थियों का जीवन सादा होना चाहिए। उनके दो ही उद्देश्य होने चाहिए- अध्ययन और व्यायाम।

अपने गुरुजनों का आज्ञा पालन तथा उनका आदर करना विद्यार्थियों का परम कर्तव्य है। अंग्रेजी में एक कहावत है "If you want to govern, then first learn to obey." इसका अर्थ है कि यदि तुम शासन करना चाहते हो तो प्रथम आज्ञा पालन करना सीखो। संसार में जितने महापुरुष हुए हैं। वे सब विद्यार्थी जीवन में बडे ही संयमी, सदाचारी, आज्ञाकारी तथा परिश्रमी रहे हैं।

विद्यार्थीयों का कर्तव्य है कि वे देश भक्ति का भाव अपने हृदय में जगादें। आज का विद्यार्थी कल का नेता होगा।

आज भारत स्वतंत्र है। वह अपने पैरों पर खडा है। उसे अपना भविष्य समुज्वल बनाना है। संसार के राष्ट्रों के बीच उसे अपना मस्तक ऊँचा रखना है। उसे अपनी संस्कृति और सभ्यता की पताका संसार में फहरानी है। इन सब सफलताओं का एक मात्र साधन है विद्यार्थी गण। जिस की सहायता से भारत अपना सिर ऊँचा रख सकता है।

भारत की जय हो!

जि. चेन्नय्या, प्रि यूनिवर्सिटी.

संस्कृत - महिमा

१

संस्कृतं संस्कृतं रूपं, विश्वभाषा-प्रवर्धकम् ।
संस्कृतं लोकभाषा च, राष्ट्रभाषा च संस्कृतम् ॥

२

संस्कृतं जीवनाधारं, धर्म-कर्म-समन्वितम् ।
संस्कृतं दर्शनागारं, मुक्ति भुक्ति प्रदायकम् ॥

३

दिव्यशक्ति महाशक्ति स्सत्वशक्ति स्सुधारतिः ।
संस्कृते संस्कृतिर्भाति संस्कारानुगुणानुगा ॥

४

वाल्मीकि व्यास भासश्च, कालिदास कवीश्वरः ।
भवभूति बाण माघश्च संस्कृतोद्यान कोकिलाः ॥

५

गंगा गोदाऽथ कावेरी कृष्णा कलकल ध्वनिः ।
सुरवाणी सुगानन्तु प्रदर्शयति सर्वथा ॥

६

यावद् व्योम धरित्री च याव च्चन्द्र विभाकरौ ।
भारती भारते यावत्तावदेव हि संस्कृतम् ॥

७

वेद - वेदांग - पुराण - काव्य - सार - परम्परा ।
संस्कृते प्राप्यते नित्यं, विरलेन तपस्विना ।।

८

संस्कृतं मृतभाषेति ये वदन्ति मृता हि ते ।
आनन्द रूप ममृत - निधानं दिव्य - संस्कृतम् ।।

९

मंगलं संस्कृतज्ञेभ्यो सुरवाण्यै तु मंगलम् ।
मंगलं भारतीदेव्यै मंगलं शुभ मंगलम् ।।

श्री कर्ण राजशेषगिरि रावः
एम. ए., सा० र०
हिन्दी प्राध्यापकः

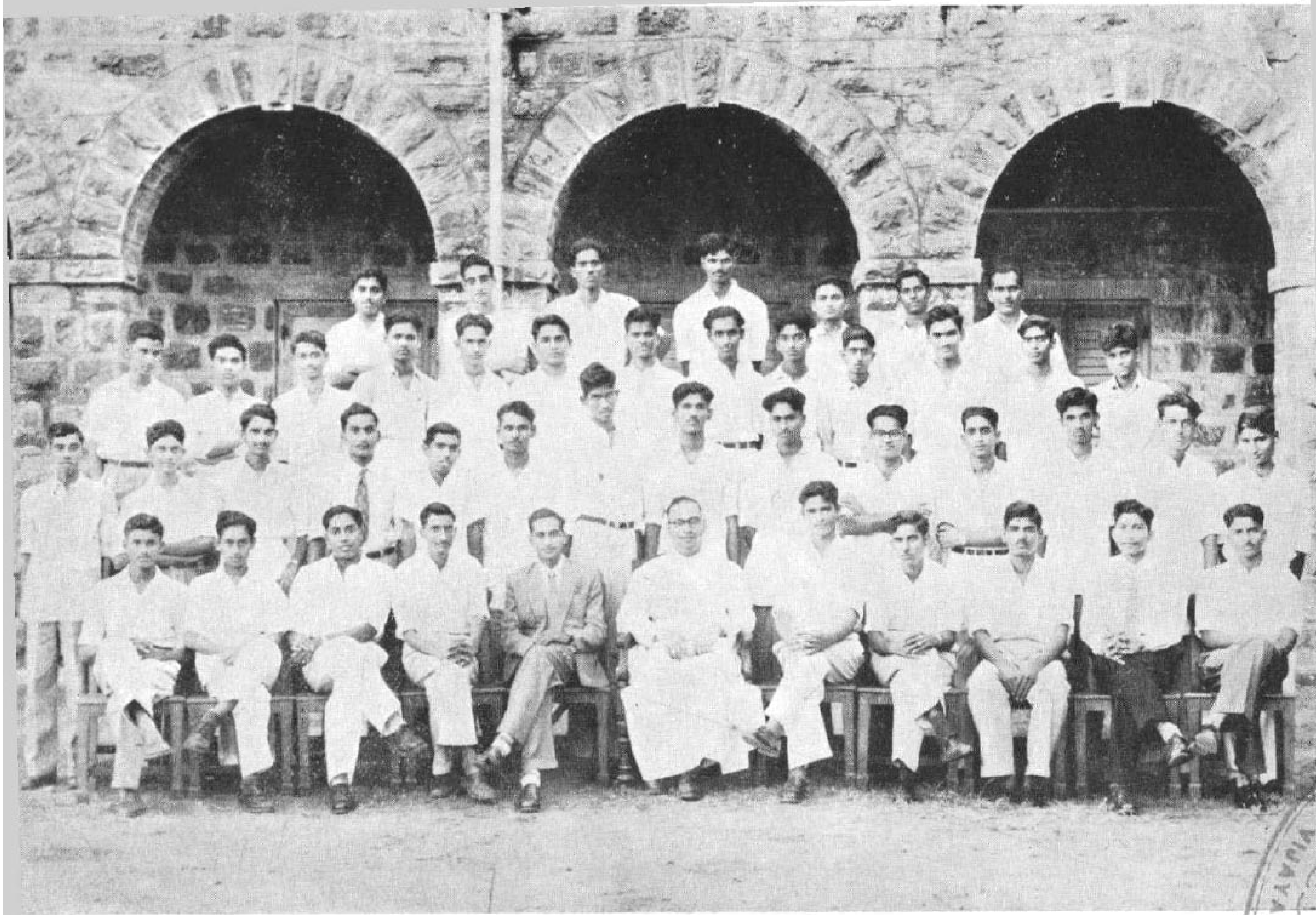

Our Former Students at University Colleges, Waltair 'At Home' to Rev. Fr. Principal.

VIJAYAWADA

Andhra Loyola College, Old Boys' Association

1. It is intended to form the "Old Boys' Association" of this College from June 1958.

2. **Membership:** All those who have spent at least one full academic year in the College are eligible for membership. Actual members of the College Staff will be *ipso facto* members, whether they have been students of the College or not.

3. **Office-Bearers:** The Principal of the College is ex-officio President of the Association.

   There shall also be a Vice-President and Secretary, both of whom shall be elected from among the members present at the first general body meeting to be convened as soon as possible after June 1958.

   Regional Secretaries may also be coopted if necessary.

   The elected Secretary shall fulfil the duties of Treasurer; but the Procurator of the College shall keep the money and maintain bank accounts, etc.

4. **Subscription:** The annual subscription shall tentatively be fixed at Rs. 3/- to be paid on January 1st each year to the Treasurer or the Secretary who will issue a receipt.

   Members will be entitled to get a copy of the College Magazine, invitations to various College Functions etc.

5. **Activities:** The purpose of the Association is to maintain contact between the College and its former students, for their mutual benefit.

   An Old Boys' Day, present vs. past students matches etc. may be organised as decided by the Annual General Body meeting.

6. Old students who wish to join the Association this year itself may kindly send the subscription of Rs. 3/- to the Principal.

NATIONAL CADET CORPS

The third year of the N. C. C. unit of our college passed with the same interest and enthusiasm as in previous years. In view of the proposed expansion, three of our staff members were deputed for pre-commission training. They were Sri Y. Rajagopalarao, Sri G. Bullaiah and Sri M. D. A. Anandarao. As the expected expansion did not come till the starting of the third term, the new officers were unoccupied.

2/Lt. V. S. Prakasarao took charge of the Bezwada Indep. Coy as Officiating O.C. from 1st July '57 and handed it over to Capt. A. S. Reddy on 24th Dec. 57.

The training started in right earnest from the 15th of July inspite of heavy rains.

Cpl. B. Parandhamaiah was selected for the Republic Day Contingent, 12 Circle Cadet Corps, which won the Banner for the year 1957-'58 at Delhi Republic Day Competitions. Our hearty congratulations to the cadets, instructors and officers that participated and to the Circle Commander Lt. Col. P. L. N. Choudary.

The annual Combined Training Camp was held at Kompalli for all the cadets of Andhra Pradesh. It gave an excellent opportunity to the cadets to mix with the cadets of all parts of Andhra and three universities. The mass parade held in honour of Sri K. Raghuramaiah Deputy Defence Minister on the Secunderabad parade ground, with three thousand and five hundred cadets, including boys and girls, was spectacular.

The orders for expansion were received along with the posting of Capt. A. S. Reddy and the Unit changed from Bezwada Indep Coy to 7th Andhra Bn. N. C. C. Our hearty welcome to Capt. A. S. Reddy.

From 24-1-'58 our strength has increased from 54 to 167 cdts. with the recruitment of 115 new cadets, and four officers. Still there is vacancy for one more officer as five officers are required in total.

This year our cadets did not do well in their 'B' & 'C' certificates due to the lack of a sufficient number of instructors and training equipment; even so our cadets stand first in our unit i.e. 7th Andhra Bn. N. C. C.

On 29-1-'58 our college N. C. C. unit presented a guard of honour to Sri K. Raghuramaiah, Deputy Defence Minister, when he visited our college to preside over the College and Sports Day. We are glad to know that the Deputy Defence Minister remarked that the parade was smart.

Next year, as per the new proposals we shall have some more units - Armoured

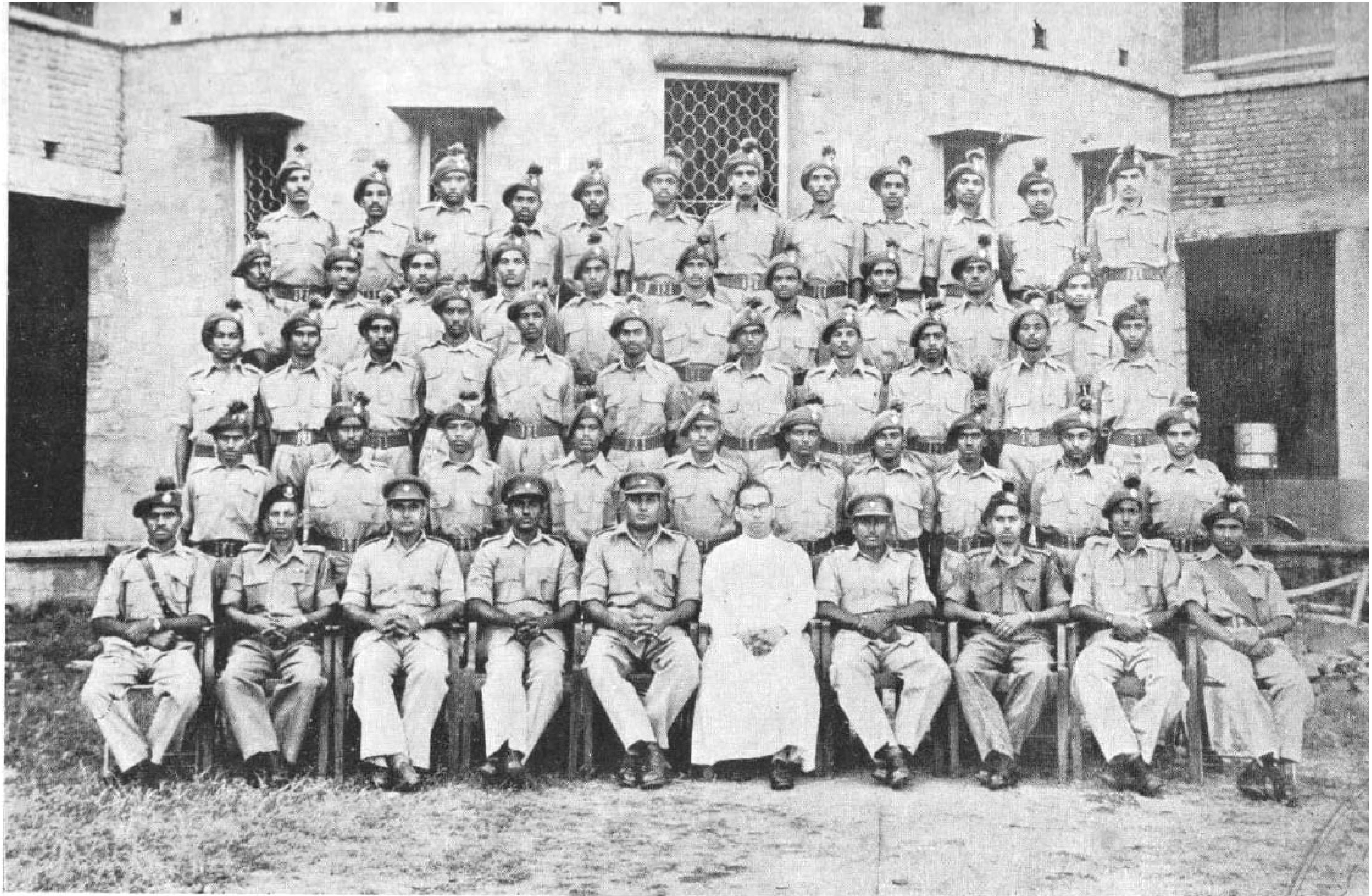

Our N. C. C. Platoon.

corps, Signals and a Technical Air Wing.

The increasing interest in N. C. C. among the students shows the great need that the organisation is fulfilling. The motto of the organisation has been put down as UNITY AND DISCIPLINE, due to the lack of which India in the past, suffered defeats at the hands of foreign invaders and remained enslaved for centuries.

Thanks to the efforts of our Circle Commander, the organisation has expanded very well in our State and provides ample opportunities to the student population of Andhra Pradesh of making themselves better equipped to serve themselves and the country at large.

— **2/Lt. V. S. P. Rao,** N. C. C.

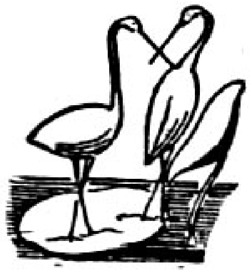

" Real failure comes only when we forget our ideals, objectives and principles and begin to wander away from the road which leads to their realization."

— *JAWAHARLAL NEHRU.*

PHYSICAL EDUCATION - ANNUAL REPORT

The tradition of compulsory physical training classes laid down and carried out for the last three years, has been continued this year also with the same vigour and enthusiasm, both for the pre-university and intermediate classes. The advantages of the compulsory physical training appear in the behaviour of the students, not only on the play-grounds but outside as well, and it is considered to be indispensable for inculcating in the minds of the students orderly and disciplined behaviour and compliance with the rules and positive co-operation with the authorities. The students have responded admirably and reaped the benefits of the various activities. The interest and the standard of the students in the various activities is ever increasing. We are only sorry that the facilities available, though very good in comparison with other colleges, are inadequate for accommodating four to five hundred students at a time. Thanks to the keen interest of Rev. Fr. Rector and Rev. Fr. Principal no effort is being spared to improve the grounds and to extend them and to buy first class equipment.

The year witnessed a varied and many-sided activity. The work on the football and hockey grounds is nearly complete. A cricket pitch has been laid out in the centre of the football ground for the cricket matches, till the regular cricket ground is ready. A separate practice pitch has also been provided with nets. Six ring-tennis-cum-shuttle cock courts have been laid out with fine tube posts. The work on the Tennis Courts did not proceed as well as expected. By the beginning of the next academic year we hope to put at the disposal of the enthusiastic students and staff at least two courts.

College teams for the various games were formed early in the first term with the following items.

1. Cricket.
2. Foot ball.
3. Hockey.
4. Basket-ball.
5. Volley-ball.
6. Kabadi.
7. Badminton.
8. Tennis.
9. Shuttle cock.
10. Athletics.

Captains were nominated and were made responsible for regular practice and coaching up of the teams. The basket-ball team reached a high standard within a short time under the able captaincy of A. V. Ramareddy. Much improvement was shown in Hockey also. Much stress was laid on cricket. Though our cricket team did very well in many of the friendly matches, they were singularly unlucky in the Intercollegiate tournaments.

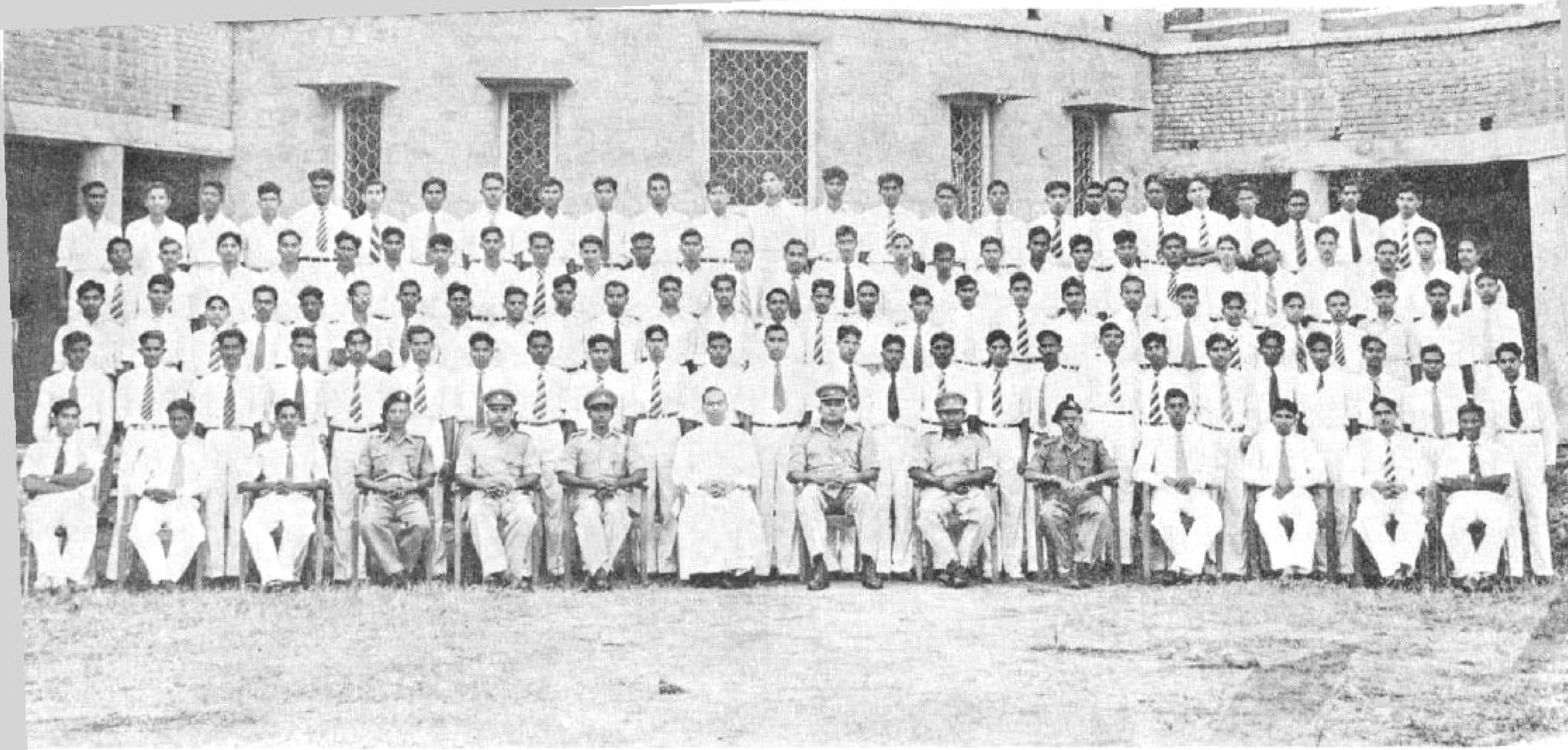

N. C. C. New Recruits – January, '58

Our college participated in all the Inter Collegiate games and sports. Though our teams did not win in any game, the performance and the conduct of the players were excellent. Only the hockey team reached the finals. The athletic team did very well in setting up a new 4 x 100 mts. relay record, equalling the state record. But for Bernard's failure to come first both in 100 and 200 mts. we would have won the Championship Shield instead of the Runners-up Shield.

The following students of our college were selected for the various Andhra University teams.

1.	Athar Pasha	Football	Third time
2.	K. Sarjunarao	Kabaddi	Second time
3.	K. Sreekrishna	Basketball	do.
4.	S. Bernard	Athletics	do.

The selection of the Andhra University Volley ball team was held in our college and the team managed and coached by Sri V. S. Prakasarao participated in the Inter-University Volley-ball Tournaments held at Ahmedabad in the first week of November.

The third term began with the Intra-murals. As usual the students participated in large numbers. The following is the No. of teams in each game :-

1.	Cricket	4
2.	Football	5
3.	Hockey	6
4.	Shuttle-cock	10
5.	Badminton-ball	11
6.	Basketball	9
7.	Volleyball	15
8.	Tennikoit	25
9.	Tug-of-war	8

Nearly four to five hundred students participated in the various track aud field events in all the three classes - seniors, juniors and sub-juniors. The College and Sports Day was held on 29-1-58 under the distinguished presidentship of Sri K. Raghuramaiah, Deputy Defence Minister.

Looking back, within a short period of four years one is inclined to feel quite complacent at the all-round progress of the college and the various activities. Yet there is much more to be achieved and we pray God to help us and keep us always on to our object - SERVICE TO GOD AND COUNTRY.

On Wednesday, 29th January 1958, the third Annual Sports Meet of Andhra Loyola College was held under the Presidentship of Sri K. Raghuramaiah, Union Deputy Minister for Defence. A large and distinguished audience of officials and non-officials was present. A varied programme of items was very successfully gone through. The Senior Championship was won by S. Bernard, Champion sprinter of the Andhra University. The Junior Championship fell to B. J. Sarnath Seth and in the special Sub-Juniors section V. L. Narayana Reddi came out first. The open relay race was won by the Andhra Loyola College team with the S. R. R. & C. V. R. College team second.

A smart Guard of Honour by the N.C.C. Cadets of the College was presented to the Deputy Defence Minister.

College Athletic Team 1957-'58

	Name	Event	Place	Points
1.	S. Bernard	100 mts.	II	3
2.	do	200 mts.	II	3
3.	N. Seshagiri Rao	200 mts. Hur.	I	5
4.	Athar Pasha	,,	III	2
5.	do	110 mts. Hur.	IV	1
6.	M. Jojaiah Choudary	Pole vault	II	3
7.	K. Sarjuna Rao	High jump	II	2½
8.	V. Veerabhadra Rao	Discusthrow	IV	1
9.	1. S. Bernard 2. N. Seshagiri Rao 3. M. Jayanna 4. M. Jojaiah Choudary	4 x 100 Relay	I	5
10.	1. N. Seshagiri Rao 2. Athar Pasha 3. Nathaniel 4. Ch. Krishnamurthy	4 x 400 Relay	I	5
			Total	30½

Place–Runners–up.

The following friendly matches were played during this year

Game	Institution	Date	Place	Result
Cricket	Bezwada Cricket XI	4- 8-57	P. W. D. Grounds	Lost
	Railway Institute	6-10-57	College Grounds	Won
	Vijayawada Cricket Club	13-10-57	,,	Draw
	Bapatla Agricultural College	23-10-57	Bapatla	Won
	Vijayawada Locals	26- 1-58	College Grounds	Won
Football	Recreation Club, Gunadala	16-10-57	,,	Won
	A. S. A. Police	12-10-57	,,	Draw
	Reserve Police	—	,,	Won
Volleyball	Sports Union Club	28- 9-57	,,	Lost
	Hindu College, Guntur	22-10-57	Guntur	Lost
Basketball	Hindu College, Guntur	22-10-57	,,	Draw
	Andhra Amateurs, Guntur	27-10-57	College Grounds	Draw

HISTRIONICS

College Day Drama - Staff

Folk Dance

Fancy Dress - 1st Prize.

Fancy Dress - 2nd Prize.

Music

Results of the III College Annual Sports Meet 1957-'58

29th January 1958

SENIORS

Event	*1st Prize Winner*	*2nd Prize Winner*
100 Mts. race	S. Bernard	J. Joji
200 Mts. race	S. Bernard	P. Rayanna
400 Mts. race	S. Bernard	P. Rayanna
800 Mts. race	N. Seshagiri Rao	P. Rayanna
1500 Mts. race	A. Venkatrama Reddy	N. Seshagiri Rao
110 Mts. Hurdles 3'6"	D. R. Rao	N. Seshagiri Rao
400 Mts. Hurdles 3'00	N. Seshagiri Rao	D. R. Rao
Long Jump	S. Bernard	A. Venkatrama Reddy
High Jump	K. Sarjuna Rao	N. C. Christopher
Pole Vault	M. Jojaiah Choudary	K. Sri Krishna
Hop Step & Jump	S. Bernard	A. Venkatrama Reddy
Shot Put. 16 Lbs.	V. Veerabhadra Rao	G. Gopichand
Discus Throw	V. Veerabhadra Rao	G. Narasimhaiah
Javelin Throw	N. Seshagiri Rao	V. Veerabhadra Rao
4 x 100 Mts. Relay	K. Sarjuna Rao's team	A. Venkatrama Reddy's team
4 x 400 Mts. Relay	S. Bernard's team	Ch. Krishnamurty's team
4 x 100 Mts. Open Relay	Andhra Loyola College	S. R. R. & C. V. R. College
100 Mts. race (Staff)	G. Bullaiah	N. Gopala Rao
Musical Chairs (Staff)	Raghupati Prasad	T. A. David
Sack Fight	J. Joji	K. Sarjuna Rao
Musical Chairs	K. Ravindra Natha Rao	K. Narasimham
Obstacle Race	B. J. Sarnath Seth	V. S. Ch. Choudary

Senior Championship – I S. Bernard. (25 Points)
II N. Seshagiri Rao (21 Points)

JUNIORS

Event	*1st Prize Winner*	*2nd Prize Winner*
100 Mts. race	B. J. Sarnath Seth	M. Narendra Gupta
200 Mts. race	B. J. Sarnath Seth	N. Seshasai
400 Mts. race	B. J. Sarnath Seth	V. S. Ch. Choudary
110 Mts. Hurdles (3')	B. J. Sarnath Seth	V. S. Ch. Choudary
Long Jump	V. S. Ch. Choudary	N. Seshasai
High Jump	B. J. Sarnath Seth	M. Narendra Gupta
Pole Vault	V. S. Ch. Choudary	S. Dhanvantari
4 x 100 Mts. Relay	G. B. R. Krishna's team	V. S. Ch. Choudary's team
Shot-Put – 12 lbs.	G. Bala Rama Krishnaiah	V. S. Ch. Choudary
Sack race	V. L. N. Reddi	K. P. N. Sarma
Three-legged race	V. C. H. D. Prasad & K. Basaveswara Rao	A. Satyanarayana Murty & M. Narendra Gupta
Lime & Spoon race	V. L. Narayana Reddi	K. Ch. Prasad

Junior Championships – I B. J. Sarnath Seth (25 Points)
II V. S. Ch. Choudary (21 Points)

SUB-JUNIORS

100 Mts. race	V. L. Narayana Reddi	K. Kameswara Rao
200 Mts. race	V. L. Narayana Reddi	E. S. R. K. Prasad
Long Jump	V. L. Narayana Reddi	E. S. R. K. Prasad
Cricket Ball Throw	V. L. Narayana Reddi	D. Chandrasekhar Reddi
Shuttle Relay	V. L. Narayana Reddi & team	G. Satyanarayana & team

COMMON ITEMS

Fancy Dress	G. Peter Singh (Lambadi)	C. V. Visweswara Rao & M. Gopalakrishna (Anglo-Indian couple)
Visitors' race	K. Bhavani Sankar	A. Narasimha Reddy
Old Boys race	Y. Rama Chandra Rao	M. Subba Rao
Kids race	P. Varalakshmi	M. Ravindranath Babu
College Attenders race	Showraiah	Shaik Mastan
Hostel Attenders race	Prakasa Reddi	Rangaswami
Volleyball	K. Ranga Rao & team	M. Jojaiah Choudary & team
Basketball	Sivarama Reddi's Team	—
Badminton	K. Rama Rao's team	S. L. Kantha Rao's team
Ring Tennis	K. Madhava Rao & Partner	K. K. S. Manikya Rao & Partner
Football	Ather Pasha's team	—
Hockey	Sarnath's team	—
Tug-of-war	Chalapathi Rao's team	—
Cricket	P. S. Venkateswaran's team	—
Shuttle Cock	Malleswara Prasad & Partner	N. Ramesh & Partner

THE STUDENTS' SOCIETY

This year the Students' Society has developed in many ways. In the previous year our College had an English Literary Association, Telugu Association, Histories and Economics Association, Maths. and Science Association and a Debating Club and a Quiz Club. This year two more new associations were formed under the auspices of the Students' Society, namely, a Hindi and a Dramatic Association.

On the 7th of August, M. Jojaiah Chowdary and N. P. Thyagaraja were elected Chairman and Secretary respectively. The elections for the various other Associations were held in the same month and the results can be read in the reports of the various other associations. The Students' Society was inaugurated by Sri K. Ramachandra Reddy, D. S. P., Krishna, an old Student of Loyola College, Madras, and Rev. Fr. Principal presided.

Under the auspices of the Students' Society many meetings were held. On the 22nd of August, Mr. John Wiggin of U. S. I. S. Madras, came and presented 50 books to our College Library and Mr. I. K. Roy of the Life Insurance Corporation presided. Mr. Wiggin's son, Alan, accompanied his father. He was presented with a College tie and a cricket cap as a remembrance and Mr. Wiggin a hand-loom table-cloth of Andhra Pradesh.

A special meeting was held on the 15th of October when Rev. Fr. Principal addressed the students on the Russian Satellite. The Lecturer explained in a very able manner all the intricacies of space-flight and the technique of rockets and satellites. Quiz Competitions were held under Mr. E. B. Satyam and Rev. Fr. Principal. On the 7th of January the Governor of Andhra Pradesh, Sri Bhimsen Sachar visited the College and addressed the staff and students. On the 21st of January Rev. Fr. Jerome D'Souza, Ex-Principal and Rector of Loyola College, Madras and of St. Joseph's College, Trichinopoly, addressed the staff and students on his activities as a representative of India at the United Nations Organisation. An account of his speech is published elsewhere in this magazine.

An Elocution Competition in English was held under the presidentship of Sri K. Basaveswara Rao, M. A., on the 27th of January, and also in Telugu and Hindi during the same month.

We are very grateful to Rev. Fr. Principal for guiding and helping us and also we should like to thank all the staff for their co-operation. We must not forget to thank the students for helping to make the Students Society the success it was and to state that we hope the Students Society will continue to do good work in the future.

— **N. P. Thyagaraja**, II U. C.,
SECRETARY.

MATHEMATICS AND SCIENCE ASSOCIATION

Elections for the posts of Secretary and Joint – Secretary were held on August 4th, 1957. Mr. D. Venkateswara Rao of IV B. Sc., and Mr. K. Suresh Babu of III B. Sc., were elected Secretary and Joint Secretary respectively.

The inaugural meeting of the association was held on August 27th. when Dr. T. Kanaka Raju, F. R. C. S. (Lond.) spoke to us on "An Indian Physician's Tour of Western Countries." Sri C. D. George, M. Sc. Head of the Chemistry Department presided over the function.

On the 7th, of October a debate was conducted by the Association, the subject for discussion being, "If Peace is to exist in the World, all Scientists should be packed up in a Space – rocket and sent to the Moon." The discussion proceeded in a tense but highly interesting manner. Both members of the Staff and students spoke. There was a record audience waiting to see the result; the result was, that the Scientists are to remain here below at least for some time. The Chairman of the day was Sri V. V. Krishna Rao, M. SC. of the Physics Department.

We had another very educative meeting on November 4th, the speaker of the day begin Sri L. R. Tambe, Public Relations Officer of the Vanaspathi Corporation of India. The subject chosen was "Vanaspathi and it's Role in Indian Economy." The President of the meeting was Sri T. Viswanatha Sastry, M. SC., of the Chemistry Department.

Since Sputniks were already flying around the world it was necessary that we should know something about them and the manner in which they could be made to orbit this world of ours. Rev. Fr. T. A. Mathias, S. J. our Principal unfolded to us in a very lucid manner all the secrets of the Science of Rockets, Rocket-Fuel and Space Machines.

We had an essay contest on the 25th of December 1957.

We hope to have one or two more meetings before the end of March.

This was the Second year of the Association but the progress recorded this year was very satisfactory indeed. However, we must still try to do better and hold meetings a little more frequently. Such meetings can go a long way to enlighten those students who think that Science is a very difficult subject and meant only for the few. No! Science is a universal subject and can be of use to all citizens of the world.

— **D. Venkateswara Rao,** IV B. Sc.,
SECRETARY.

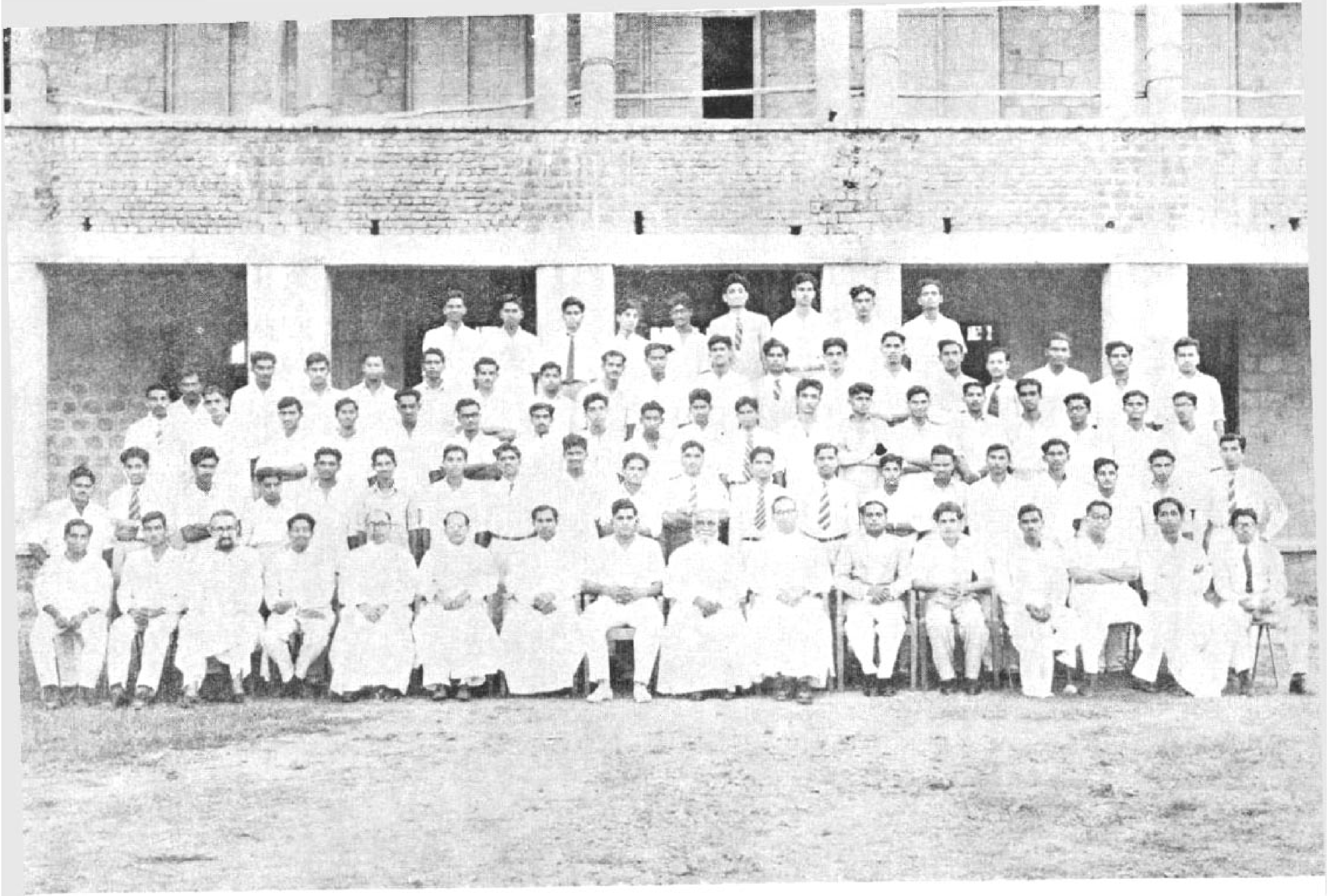

First Batch : B. A., (History and Economics) - 1956 – '58.

ECONOMICS & HISTORY ASSOCIATION

This Association was inaugurated on August 8th, 1957 by Sri N. Chandrasekhar, I. A. S., Collector & Magistrate, Krishna, a distinguished Old Boy of Loyola College, Madras. Rev. Fr. Varkey S. J., our President was in the Chair. The speaker exhorted the students to take greater interest in the affairs of the country, especially in the planned development of the Country's economy under the various Five Year Plans. This meeting was very well attended. A vote of thanks was proposed by the Joint-Secretary.

The next meeting was on August 29th, when Sri K. Basaveswara Rao, M. A., was the Chairman of a Debate on the subject, "Dictatorship rather than Democracy is best suited to Indian conditions." Many speakers both from among the staff and students took part in the debate and much light was thrown on what would otherwise have been a "dark" Subject.

On the 25th of September, the association met again for a discussion on the proposition, " Only Graduates should become Members of the Legislature". Sri K. Kesava Rao, B. A. (Hons) was in the Chair.

The association was addressed on October 5th, by Sri M. Bhaskararama Sastry, M.A., LL. B., Sub-Judge, Guntur. The subject of the address was, "The Administration of Law and Justice in India." The speaker traced the development of Law in the country, explained it's object and showed how Law tries to deal out Justice to the various communities and their adherents.

A very lively debate was conducted on the 16th of October, when the members of the Association met under the presidentship of Sri T. A. David, M. A. The subject of debate was, "Away with Western Customs and Manners! They are injurious to our National Culture." The Debate was a great success due to the participation of many Staff and students speakers.

The final work of the Association was to hold an essay Competition. This Competition evoked a very poor response however. Only ten students came forward to take part. The prize was awarded to Abdul Khadar, III B. A.

The Association has, on the whole, done a little better than last year. It has still a long way to go however, to make its presence felt in the academic life of the students of Economics and History. We thank all who have helped us to conduct the activities of the association.

— **T. Radhakrishna,**
SECRETARY.

ఆంధ్ర భాషాసమితి కార్యనివేదిక

ఆంధ్రభాషాసమితి లయోలాకళాశాల తొలిసంవత్సరమునుండియు ప్రారంభింపబడి తదనంతరము రెండు సంవత్సరములనుండి విద్యార్థి సంఘములో నంతర్భాగముగా పరిగణింపబడుచున్నది. ఏ సంఘము లేని మొదటి రెండు సంవత్సరములలో నీ యేకైక సమితి నడుపుటవలనను నాటినుండి నేటివరకు నీ సమితి నిర్వాహకవర్గము అడిగిన వెంటనే సన్నివిధముల సహకరించి దీనిని జయప్రదముగా నడుపుట ద్వారా పూజ్యులు మన ప్రిన్సిపాలుగారు తమకీ సమాజముపైగల గౌరవమును వెల్లడించుకొనుచుండిరి.

ఈ భాషాసమితి నాల్గవసారి ఎన్నికలు 1957 వ సంవత్సరము జూలై నెల మొదటివారములో జరుపబడినవి. ఆ ఎన్నికలలో నేనున్ను, మిత్రుడు బొప్పన రామకృష్ణయు కార్యదర్శులుగా నెన్నుకొనబడితిమి. సమితి ప్రారంభోపన్యాసకులుగా ఆగస్టు చివరివారములో డాక్టరు జి. వి. కృష్ణారావు, పి. హెచ్. డి., వెలగపూడి రామకృష్ణయ్య అండ్ సుబ్బయ్య కళాశాల, తెనాలి, ఆంధ్రశాఖ ప్రధానాచార్యులవారి నాహ్వానించితిమి. నాటి సమావేశమునకు మన సమితి యధ్యక్షులగు శ్రీ కోటగిరి విశ్వనాథరావు ఎం. ఏ.గారధ్యక్షతవహించిరి. పూజ్యులు ఫాదరు సుబ్బయ్యగారు వేదిక నలంకరించిరి. డాక్టరు కృష్ణారావుగారు 'ఆదికవి నన్నయ భట్టారకుని సాహిత్యదర్శనము'తో సమితిని ప్రారంభించిరి. నన్నపాదుని కవిత్వమును కూలంకషముగా చర్చించి ఎడనెడ నందలి దొసగు పొసగులను, ఔచిత్యములను వెల్లడించిరి. బొప్పన రామకృష్ణ వందన సమర్పణతో సభ ముగిసినది.

తరువాత పరీక్షల మూలముగా కార్యక్రమము సెప్టెంబరు మాసమువరకు వాయిదా బడినది. తిరిగి 26 సెప్టెంబరు 57 లక్ష్మివారము శ్రీ బందా కనకలింగేశ్వరరావు బి. ఏ., బి. యల్., (ఎ. ఇ. ఆర్., విజయవాడ) గారి సముఖమున నాటకకళయను విషయముపైనొక మహోపన్యాసమునందుకొంటిమి. ఆనాడు శ్రీ కోటగిరి విశ్వనాథరావుగారును, పూజ్యులు ఫాదరు సుబ్బయ్యగారును వేదిక నలంకరించిరి. నాటిసమావేశము నా వందన సమర్పణతో ముగిసినది.

అటుపిమ్మట అక్టోబరు 17 వ తేదీ లక్ష్మివారము "ఆనందమే సాహిత్య ప్రయోజనము"ను సమస్యపై వాగ్వాదము జరుపబడినది. ఆనాటి సమావేశమునకు శ్రీ నాగెళ్ళ గురుప్రసాదరావు, ఎం. ఏ. గారు అధ్యక్షపీఠము నధివహించిరి. శ్రీ కె. రాజశేషగిరిరావు, యం. ఏ., శ్రీ కె. బసవేశ్వరరావు, యం. ఏ. గార్లును, శ్రీ పకీరయ్యగారును క్రమముగా అనుకూలముగ, నననుకూలముగను వాదించిరి. విద్యార్థి సోదరులు నిరుపక్షముల వాదించిరి. సభాధ్యక్షులవారు యుపన్యాసమును సంక్షిప్తముగాచెప్పి తీర్మానమును ననుకూలముగా నెగ్గినట్లు నిర్ణయించిరి. నాటి సమావేశమునకు నా వందన సమర్పణ భరతవాక్యము.

తరువాత కొలది దినములలోనే అనగా 20 అక్టోబరు లక్ష్మివారము సాయంత్రము శ్రీ ఎం. శ్రీనివాస శాస్త్రిగారి యధ్యక్షతన "ఆంధ్రప్రదేశ్, మద్రాసు, మైసూరు, కేరళ కలిపి దక్షిణప్రదేశ్ గా నేర్పాటు చేయవలయును" అను సమస్యపై వాదము జరిగినది. శ్రీ వి. అచ్యుతరావు, ఎం. ఏ. గారు, శ్రీ యస్. జి. ప్రసాదరావుగారు ననుకూలముగను నిరుపైపుల పది మంది విద్యార్థులతో వాదించిరి. ఆరోజు సమస్యకు ప్రతికూల వాదమే బలవంతమైనది.

తదనంతరము నవంబరు 6 వ తేదీ బుధవారము సాయంత్రము అభినవతిక్కన శ్రీ తుమ్మల సీతారామమూర్తిచౌదరిగారు ఉపన్యాసకులుగను, శ్రీ కోటగిరి విశ్వనాథరావుగారు అధ్యక్షులుగను మరియొక సమావేశము జరుపుకొంటిమి. వారు ఆంధ్రరాష్ట్రోద్యమమును గూర్చి, ఆధునిక సంఘదోషములను గర్హించి,

విద్యార్థిలోకము నిర్వహింపదగు పాత్రనుగూర్చి రచించిన పద్యములను పఠించిరి.

విజయవాడ సెంట్రల్ బ్యాంకువారు ఆల్ యిండియా కో-ఆపరేటివ్ వారము జరుపుచు నందు వారిచే నిర్వహింపబడు వక్తృత్వపు పోటీలలో పాల్గొనుటకు మన భాషాసమితి నాహ్వానించిరి. దానికి మన మిత్రులగు బొమ్మారెడ్డి వెంకటరెడ్డి, యస్. కోటారెడ్డి, జి. వేంకటేశ్వరరావుగార్లను మన ప్రతినిధులుగా పంపితిమి. అందు వెంకటరెడ్డిగారు ప్రథములుగా వచ్చెను.

తిరిగి మన సమితితరఫున నవంబరు 15 వ తేదీన శ్రీ ప్రయాగ నరసింహశాస్త్రి, బి. ఏ., (ఎ. ఐ. ఆర్.) గారి యుపన్యాసము విన గల్గితిమి. వారు "ఆంధ్ర వాఙ్మయము — జానపద సాహిత్యము"ను శీర్షికపై నుపన్యసించిరి. ఆరోజు మన కళాశాల మృదంగ వాద్యముతో నాంది పాడిరి.

ది 2-12-57 వ తేదీన శ్రీ సెట్టి వెంకటేశ్వరరావుగారు ఆంధ్ర విశ్వవిద్యాలయములో రీసెర్చి జరుపుటకు వెళ్ళు సందర్భమున, పూజ్యులు ఫాదరు రెక్టారుగారి యధ్యక్షతన ఒక తేనీటి విందును, సభను నాల్గవ సంవత్సరపు విద్యార్థుల సహకారములతో జరుపుకొంటిమి. విద్యార్థులు అనురాగచిహ్నముగా పుస్తకములను, చేతి సంచులను బహూకరించిరి.

జనవరి 22, 24 తేదీలలో వ్యాసరచన, వక్తృత్వమునందు పోటీలు జరుపబడినవి. అందు చాలా మంది పాల్గొనిరి. ఈ దిగువవారు ఆయా పోటీలలో గెలుపొందినట్లు నిర్ణయించిరి.

వక్తృత్వపుపోటీ ప్రథమ బహుమతి

జి. వెంకటేశ్వరరావు, చతుర్థకక్ష్య

వక్తృత్వపుపోటీ ద్వితీయ బహుమతి

బొమ్మారెడ్డి వెంకటరెడ్డి, చతుర్థకక్ష్య

వ్యక్తిగతపు బహుమతి యస్. బాలిరెడ్డి ద్వితీయకక్ష్య

వ్యాసరచన ప్రథమ బహుమతి

(డిగ్రీ తరగతులలో) యస్. కోటారెడ్డి, IV U. C.

వ్యాసరచన ఇంటర్మీడియట్ తరగతులలో

ప్రథమ బహుమతి వై. కృష్ణారావు, II U. C.

ఇంటర్మీడియట్ తరగతులలో ద్వితీయబహుమతి

యస్. బాలిరెడ్డి

సమితి కార్యక్రమములు పూర్తిగా జరిపింప లేకున్నను జరిపించినంతవరకు నియమవంతముగనే విద్యార్థులయు, ఉపాధ్యాయులయు సహకారముతో నిర్వహించితిమి. పై కార్యక్రమమునకు మాకు చేదోడు వాదోడుగా సహకరించిన సమితి అధ్యక్షులు శ్రీ కె. విశ్వనాథరావుగారికిని, తక్కిన నాచార్యవర్యులకును, విద్యార్థులకును సమితితరఫున నా కృతజ్ఞతాభివందనములు.

ఇట్లు సుధీవిధేయుడు,

అడపాల వీరాస్వామి,

ఉపకార్యదర్శి.

HINDI ASSOCIATION

The President of the Hindi Association is Sri K. Rajaseshagiri Rao, M. A., Sahitya Ratna. We held our first meeting, which was purely a businesss meeting, on August 14th, to elect the office bearers for the year. S. Krishna, IV B. A., and O. Thirumala Reddy were duly elected Secretary and Joint Secretary respectively.

The inaugural address on August 24th, was delivered by Sri U. Raja Gopala Krishnayya, Secretary Andhra Rashtra Hindi Prachar Sangh, Vijayawada. Sri K. Rajaseshagiri Rao, M. A., presided over the meeting and O. Thirumala Reddy proposed a vote of thanks.

On October 9th, a debate in Hindi was held, the subject being, "Hindi is the National Language of India." Sri K. T. Pannikkar, Sahitya Ratna was in the chair. A goodly number of students took part in the debate and many of them seemed to be quite fluent in Hindi.

A second debate was held on October 19th, "Compulsory Military Education" was the topic chosen. This debate was also conducted in Hindi. Sri V. Suryaprakasa Rao, M. A., Physical Director of Andhra Loyola College, presided over the function.

The two former Debates being so successful a third debate took place on October 30th, "The Pen is mightier than the Sword," was the proposition. The President of our Association was in the Chair.

Early in January, 1958, on elocution competition in Hindi was held on "The National Language." Sri V. Suryaprakasa Rao, M. A., and Sri Mohammed Jaffir, M. A., kindly acted as judges. The following were the prize winners:

First Prize: G. Venkateswara Rao, IV B. A.,

Second Prize: N. Seshgiri Rao, IV B. A.,

Our final activity for the current academic year was an essay Competition in Hindi. As in one of our debates the subject was, "Compulsory Military Education." Sri Rajaseshagiri Rao and Sri P. Venkateswara Rao, Hindi Prachar, Gunadala, were the judges.

The following were the two prize-winners:

First Frize: Rajendra Natu, P. U. C.,

Second Prize: Mohammed Roshan, P. U. C.

The Hindi Association, though only in its first year, had a very successful career, due to the keen interest shown by both staff and students. It has also a bright future before it, and we hope that more and more students will avail themselves of the opportunity given them of speaking Hindi. It is an opportunity they should not miss.

— **S. Krishna, IV B. A.,**
SECRETARY.

N. Parandhamayya
Selected for Republic Day Parade
at Delhi.

M. Jojaiah Chowdary
Student Chairman – (1957-'58)

S. Bernard
Athletic Champion
(1957 – '58)

4 x 400 m. Relay Team – Equalled State Record at Inter-Collegiate Meet. 1957–'58.

List of Associations' Prize - Winners

Essay Competitions in Telugu

B. A. & B. Sc.

1st Kota Reddy, N.

II U. C. & P. U. C.

1st Krishna Rao, Y.
2nd Bali Reddy, S.

Essay Competitions in Hindi

1st Rajendra Nath, K.
2nd Mohammed Roshan

Elocution Contest in Hindi

1st Venkateswara Rao, G.
2nd Seshagiri Rao, N.

Essay Competition Conducted by Economics & History Association

1st Abdul Khader, S. M.

Elocution Contest in English

1st Gouripathi, N. M.

2nd Ramachandra Murty, B. S.

Special Prize : Krishna Rao, P. V.

Essay Competition Conducted by Science & Maths. Association

II U. C. & P. U. C.

1st Fernandez, C.

III & IV B. A. & B. Sc.

1st Abdul Khader, S. M.

Telugu Literary Association Elocution Competition

1st Venkateswara Rao, G.

2nd Venkata Reddy, B.

Quiz

S. J. Chinoy & Co.

Loyola Hostel - Sports and Games Prize - Winners

Seniors	Juniors	Sub-Juniors
100 Meters		
1. D. R. Rao	1. P. Rama Mohana Rao	1. M. Venkayya
2. A. Dasaradharama Reddy	2. G. Rama Krishna	2. S. S. R. Koteswara Rao
200 Meters		
1. D. R. Rao	1. T. S. N. Prasad	1. M. Venkayya
2. P. Rayanna	2. G. Rama Krishna	2. V. L. N. Reddy
400 Meters		
1. P. Rayanna	1. P. Rajendra Prasad	—
2. L. J. Nathaniel	2. K. B. Francis	
800 Meters		
1. P. Rayanna	—	—
2. L. J. Nathaniel		
High Jump		
1. K. Sarjuna Rao	1. K. S. Sundara Rao	1. K. Rama Krishna
2. M. Siva Rama Reddy	2. A. Satyanarayana Murty	2. M. Venkayya
Long Jump		
1. M. Jayanna	1. K. S. Sundara Rao	1. S. S. R. Koteswara Rao
2. A. Venkata Rami Reddy	2. A. Satyanarayana Murty	2. K. Rama Krishna
Shot Put		
1. N. P. Thyagaraja	1. Rajasekhara Reddy	—
2. J. Joji	2. G. Rama Krishna	
Cricket Ball Throw		
—	1. P. Sri Hari	1. D. Mohan Das
	2. Rajasekhara Reddy	2. P. Sunandana Rao
Sack Race		
—	—	1. K. P. N. Sarma
		2. Ch. Jaya Ram
Three Legged Race		
—	—	1. V.V. Sithapathy & partner
		2. V. Kanta Prasad & partner

GAMES

	Seniors	Juniors
Chess	1. K. Madhava Rao 2. Ch. Kameswara Rao	
Table Tennis	1. P. Venkateswaran 2. R. Gilbert	1. G. D. Cruz 2. A. Radha Mohan
Carroms	1. J. Jogi & Partner 2. R. Durga Prasad & Partner	1. S. Rama Krishna & partner 2. K. Koteswara Rao & partner
Football	1. Raghupathi & Team 2. Suryaprakasa Rao & Team	1. Ch. Murali & Team 2. Subba Reddy & Team
Hockey	1. O. V. S. Murty & Team 2. Raghupathi & Team	—
Basket Ball	1. Sivarama Reddy & Team 2. A. Venkta Reddy & Team	1. K. Sarschandra Babu&Team 2. T. S. N. Prasad & Team
Volley Ball	1. Siva Rama Reddy & Team 2. S. M. Swami & Team	1. Venkata Ratnam & Team 2. Francis & Team
Badminton	1. Chenchaiah & Team 2. J. Joji & Team	1. Ch. Chella Rao & Team 2. Seshagiri Rao & Team
Chedugudu	1. Kodanda Ramayya & Team 2. A. Dasaradha Rama Reddy&Team	1. Sitaramayya & Team 2. V. Ch. D. Prasad & Team
Tennikoit	1. Konda Reddy & partner	1. S. Prasada Rao & Partner 2. D. Murali Krishna & Partner

Sub-Juniors - Cricket. Chowdappa & Team.

Servants 200 M.	1. S. J. Prakasa Reddy 2. A. Rangaswamy
400 M.	1. A. Rangaswami 2. Y. Vandanam
'Coolie Race'	1. Venkayya 2. Pullayya

A merit cup for proficiency in sports was awarded to S. Bernard.

A merit cup for proficiency in Kabbadi was awarded to K. Sarjuna Rao.

HOSTEL PRIZES FOR GOOD CONDUCT

1. M. V. Ramanaiah 2. T. Mariadas

Best Room Prizes

Block 'A'	*Blosk 'B'*
1. C. Partha Sarathi K. Krishna Kumar	1. Addepalli Brothers
2. T. Satyanarayana T. Krishnaiah	2. A. Somasekhara Rao R. Sitaramanjaneyulu

Prizes For Acting

Best Drama	...	'Parichha'
Special Prize	...	A. P. Vithal
1st Prize	...	D. Gopala Krishna
2nd Prize	...	C. V. Visveswara Rao